

**Aloittaa
tehtävässään
tammikuussa**

HENNA
TORPO UUSI
VALMENNUKSEN
JOHTAJA

Nollatoleranssi seksuaaliseen häirintään! → 10-11

Noin 20 kysymystä: Sami Koskela → 22-23

Haastattelut: Simola, Nummela, Ahokas, Friman → 14-17

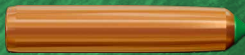
LEAD
FREE
BULLET

.224
N566 3.2 g / 50 gr
(NPL5001)

6 mm
N509 5.8 g / 90 gr
(NPL6201)

6.5 mm
N563 9.1 g / 140 gr
(NPL6203)

7 mm
N564 10.1 g / 155 gr
(NPL7027)

.30
N558 11.0 g / 170 gr
(NPL7105)

8 mm
N559 11.7 g / 180 gr
(NPL8009)

.338
N508 15.0 g / 231 gr
(NPL8020)

9.3 mm
N560 16.2 g / 250 gr
(NPL9204)

Naturalis[®] metsästysluodit ja -patruunat

RESPECTING
THE GAME

lapua.com

PERUSTETTU 1927

92. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVAT: LASSI PALO

Iloisia fiiliksiä koronakauden päättyessä

LASSI PALO

AMPUMAUURHEILUN ikimuistoinen koronakausi alkaa olla päätöksessään. Vuosi oli vaikea ja kivinenkin, mutta kauden viimeisissä kilpailuissa nähtiin iloisia ilmeitä ja koettiin hyviä fiiliksiä.

Yksi iloisimmista yllätyksistä oli **Samuel Ruusunen**, 12, joka voitti trapin juniorifinaalin Hälvälässä ammutussa Superfinaalissa. OSU:n nuori ampuja voitti finaalin 39 pisteellään.

– Voitto oli yllätys, mutta kyllä se hyvältä maistuu. Voi sanoa, että trap on tällä hetkellä kivointa, myös pistooli- ja kiväärilajeja ampunut poika kertoi.

Ruusunen rikkoi peruskilpailussa 100 kiekkoa. Hänen ennätöksensä on kolme kiekkoa parempi. Ennätysten lisäksi kausi oli muutenkin hyvä: Ruusunen voitti kaksi SM-kultaa ja teki kaksi SE:tä. Hän on harrastanut ampumaurheilua alle kouluikäisestä lähtien.

Alkusykyä on värittänyt valmentajahaku. Ampumaurheiluliiton hallitus valitsi elokuun kokouksessaan valmennuksen johtajaksi **Henna Torpon**, joka aloittaa tehtävässään ensi vuoden alussa. Lajivalmentajat piti valita syyskuussa, mutta aikataulusyistä valinnat ovat siirtyneet hallituksen lokakuun kokoukseen.

Hyviä lukuhetkiä! Vuoden viimeinen Urheiluampuja ilmestyy joulukuussa.

LASSI PALO

Samuel Ruusunen otti onnitelut vastaan P-HA:n Kaarlo Hopulta Superfinaalin junioreiden trapin voiton kunniaksi.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2020

4 Pääkirjoitus

5 SAL:n kannanotto EU:n lyijykieltoon.

6 Esittelyssä uusi valmennuksen johtaja.

10 Yhteenveto SUEK:n häirintätutkimuksesta.

12 Puolustusministeri Antti Kaikkonen SAL:n vieraana.

13 Asekaappi pakolliseksi marraskuussa.

14 Urheilijahaastattelut: Ari Simola, Sara Nummela, Samuli Ahokas ja Cristian Friman.

18 Practicalin kuulumiset.

20 Urheilija arjessa: Eetu Kallioinen.

22 Noin 20 kysymystä: Sami Koskela.

24 Raportti ruutilajien Kulta-hippufinaaleista.

26 Seurajutut: KokMAS ja KOUA.

30 Esittelyssä tehoryhmäampuja Kaapo Jäppinen.

32 Mitäs nyt kuuluu: Kalle Leskinen?

33 Radoilta kerättyä ja Paras muistoni: Tuomo Kamppinen.

34 Kiväärin opinnäytetyö.

36 Tiesitkö, että...

38 Ase-esittely: Beretta 694 Sporting.

41 Ase-alan uutuuksia.

42 ❄️ Tiedotuksia ❄️ Onniteluita ❄️ Uutisia.

44 Svenska sidor.

46 Piirros ja 10 napakkaa: Heikki Lähdekorpi.

47 Finaali: Tapio Jurvanen.

hakuammuntaa

”AMPUMAUURHEILUSSA NAISISTA seksuaalista häirintää oli kokenut 27 prosenttia ja miehistä 13 prosenttia. Naisista 20 prosenttia oli kokenut sukupuolista häirintää.” ❄️ sivut 10–11

27

Urheilun yhteinen haaste

Seksuaalista ja sukupuolista häirintää esiintyy kaikissa lajeissa. Se on urheilun yhteinen haaste, sillä jopa joka neljäs urheilija on kokenut häirintää.

Näin kerrottiin syyskuun ensimmäisellä viikolla, kun Suomen urheilun eettinen keskus (SUEK) julkisti laajan tutkimuksensa. Tutkimusaineiston perusteella seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva häirintä on urheilussa siis yleistä, mutta ei yleisempää kuin muualla yhteiskunnassa.

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää häirinnän yleisyyttä suomalaisessa kilpaurheilussa ja tavoitteena saada tietoa ja lisätä tietoisuutta: häirinnän tunnistamiseen ja siihen puuttumiseen sekä ilmiön taustoittamiseen ja toimintatapojen selvittämiseen. Lajeille saatiin myös pohjaa ja perusteluja niiden toimenpiteille häirinnän ennaltaehkäisemiseksi ja estämiseksi.

Julkistamistilaisuudessa todettiin, että tulokset eivät ole mukavia, mutta ikäviinkin asioihin on tartuttava. Ja edelleen: asiallista ja rehellistä keskustelua tarvitaan, koska urheilu ei ole irrallinen saareke yhteiskunnassa. Eräät ovat sitä mieltä, että nimenomaan urheilun on oltava "etupellossa" viemässä asioita eteenpäin.

Nyt on saatu laaja kuva ilmiöstä ja sen "moninaisuudesta", kuten SUEK on todennut. Häirintä kytkeytyy urheilussa kulttuurillisiin rakenteisiin, kuten sukupuolten väliseen epätasa-arvoon sekä muihin eroihin yhteiskunnallisessa asemassa kuten ikään, seksuaalisuuteen, kieleen, etnisyyteen, uskontoon ja vammaisuuteen. Naissukupuoli, nuori ikä ja korkealla tasolla kilpaileminen lisäsivät merkittävästi häirinnän kokemisen riskiä.

Urheilulajien välillä ilmeni tilastollisesti merkitseviä eroja seksuaalisen häirinnän yleisyydessä. Sukupuolisen häirinnän osalta eroja ei löydetty. Lajin vaikutus ei kuitenkaan lisännyt seksuaalisen häirinnän kokemisen riskiä yhtä voimakkaasti kuin muut häirinnän riskitekijät. Lajeja koskeviin tuloksiin liittyi myös epävarmuustekijöitä, kuten esimerkiksi vastaajien mahdollinen valikoituminen eri lajeissa eri tavoin.

SUEKin mukaan urheilu näyttäytyi tutkimuksessa miehisenä kulttuurina, jossa naisten ja vähemmistöjen oikeutta toimia kyseenalaistetaan: "Urheilussa on vallalla miehinen puhekuulttuuri, jossa pyritään erottautumaan naisista, feminiinisyydestä ja homoseksuaalisuudesta. Häiritsevä puhe ei kohdistu vain naisiin ja vähemmistöihin, vaan myös miehiin. Tällainen kielenkäyttö luo todellisuutta, jossa tietynlaisia tai tiettyjä ihmisryhmiä pidetään muita huonompina. Tämä rajoittaa heidän toimintamahdollisuuksiaan urheilussa."

Tutkimuksen vastuullinen tutkija Annukka Lahti korostikin esimerkiksi epäasialliseen viitsailuun ja "läpänheittoon" puuttumisen merkitystä matalalla kynnyksellä: "Se luo turvallisen toimintaympäristön, jossa osoitetaan konkreettisesti, että häirintää ei suvaita. Ympäristössä, jossa häirintään puututaan, jokainen pystyy käyttämään resurssinsa olennaiseen, itse urheiluun."

SUEKin tutkimuksesta lisää sivuilla 10-11.

Idrottens gemensamma utmaning

Sexuella trakasserier och trakasserier på grund av kön förekommer inom alla idrottsgrenar. De är idrottens gemensamma utmaning, då till och med en av fyra idrottare har upplevt trakasserier.

Det här rapporterades den första veckan i september, då Finlands centrum för etik inom idrotten (FCEI) publicerade sin omfattande utredning. Enligt utredningen är sexuella trakasserier och trakasserier på grund av kön vanliga inom idrotten, men dock inte vanligare än i samhället i övrigt.

Syftet med utredningen var att undersöka förekomsten av trakasserier inom finländsk tävlingsidrott och målet att få information och öka medvetenheten för att kunna identifiera trakasserier och ingripa samt granska och utreda fenomenet. Idrottsgrenarna gavs även en grund och motiveringar för åtgärder för att förebygga och förhindra trakasserier.

På presentationsevenemanget konstaterades att utredningens resultat inte är trevligt, men att man måste ta tag även i otrevliga saker. Och det behövs en saklig och ärlig diskussion, då idrotten inte är avskuren från resten av samhället. En del anser att just idrotten ska vara i "spetsen" och föra saker framåt.

Nu har vi fått en bred bild av fenomenet och dess "mångfald", såsom FCEI har konstaterat. Trakasserier anknyter sig inom idrotten till kulturella strukturer såsom ojämlikhet mellan könen och andra skillnader

i samhällsställning såsom ålder, sexualitet, språk, etnicitet, religion och funktionshinder. Kvinnligt kön, ung ålder och tävlande på hög nivå ökade märkbart risken att bli utsatt för trakasserier.

Man fann statistiskt signifikanta skillnader mellan idrottsgrenarna när det gällde förekomsten av sexuella trakasserier. Vid trakasserier på grund av kön hittades inga skillnader. Idrottsgrenen ökade dock inte risken för sexuella trakasserier lika starkt som de andra riskfaktorerna. Resultaten för idrottsgrenarna påverkades dessutom av osäkerhetsfaktorer, såsom till exempel att enkätens respondenter som grupp inte motsvarade varandra helt i de olika idrottsgrenarna.

Enligt FCEI visar sig idrotten i utredningen som en manlig kultur där kvinnors och minoriteters rätt att agera ifrågasätts: "Inom idrotten används ett manligt språk med vilket man tar avstånd till kvinnor, femininitet och homosexualitet. Det nedsättande språket riktar sig inte bara till kvinnor och minoriteter, utan också till män. Sådan språkanvändning skapar en verklighet där vissa slags människor eller vissa människogrupper anses vara sämre än andra. Det här begränsar deras möjligheter inom idrotten."

Annukka Lahti, utredningens ledande forskare, betonade vikten av att med låg tröskel ingripa i osakliga skämt och osakligt prat: "Det skapar en trygg verksamhetsmiljö där man konkret visar att trakasserier inte tolereras. I en miljö där man ingriper i trakasserier kan alla koncentrera sina resurser till det väsentliga: själva idrotten.

Mer om FCEI:s utredning på sidorna 10-11.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Ampumaurheiluliitto pettynyt päätökseen kieltää EU:n lyijyhautit kosteikoilla

REACH-komiteassa hyväksyttiin syyskuun alussa lyijyhautien käyttöä kosteikkoalueilla koskeva rajoitusehdotus. Ampumaurheiluliitto tuomitsee sen, ettei päätös lopulta perustunut tieteellisesti tutkituille faktoille ja oli Euroopan kemikaaliviraston esitystä tiukempi.

EU:n jäsenmaat hyväksyivät 3. syyskuuta komission ehdotuksen lyijypitoisten haulien käytön ja hallussapidon rajoittamiseksi kosteikkoalueilla.

Ehdotus hyväksyttiin selvällä määräenemmistöllä EU:n kemikaalilainsäädännön täytäntönnäpönnästä vastaavassa ns. REACH-komiteassa. Rajoitus tulee voimaan siirtymäajan jälkeen vuoden 2023 alkupuolella.

Suomi äänesti komission ehdotusta vastaan, sillä rajoituksen valvonnan järjestäminen Suomen kaltaisessa harvaan asutussa ja kosteikkovaltaisessa maassa on vaikeaa ja kallista. Merkittävä osa Suomen pinta-alasta on rajoitukseen sisältyvän laajan määritelmän mukaisesti kosteikkoa, joka kuuluu nyt hyväksytyin rajoituksen piiriin.

TULEVA LYIJYHAULIRAJOITUS koskee kaikkea ampumista ja hallussapitoa kosteikoilla, joten se on selvästi nykyistä kansallista säädöstä laajempi. Rajoitus koskee myös ampumaratoja, joilla on Ramsar-sopimuksen mukaisia kosteikoita, jotka käytännössä ovat kuitenkin vaikeasti tulkittavissa ja käsitteenä epämääräisiä.

– Kosteikkojen määritelmän ongelmat ovat olleet tiedossa alusta alkaen, mutta esitys on runnottu siitä huolimatta läpi, Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** harmittelee.

Suomessa mietitään seuraavaksi, mitä päätös tarkoittaa Suomen kannalta. Nyt hyväksytyin ehdotuksen mukaan Suomella on mahdollisuus kieltää lyijyhautien käyttö kokonaan, jolloin siirtymäaika olisi kolme vuotta. Ampumaurheiluliitto pyrkii vaikuttamaan, ettei tällaista koko maan kattavaa kieltä tule.

– Alamme nyt selvittää tarkemmin, mitä nyt tehty päätös käytännössä tarkoittaa meidän ampumaratojen kohdalla ja millaisia konkreettisia vaikutuksia sillä on haulikkoammunnan harrastajille ja kilpailijoille. Tämän lisäksi teemme tiivistä yhteistyötä virkamiesten ja muiden etujärjestöjen kanssa sen selvittämiseksi, olisiko vielä mahdollisuuksia saada poikkeuksia ampumaradoille.

AMPUMAUHEILULIITTO ON toistuvasti muistuttanut, että ampumaradat on jätettävä perusteettomina EU:n rajoitusehdotuksen ulkopuolelle. Ympäristölu-

pajärjestelmä ja ampumaratojen parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteet ympäristönsuojelussa takaavat sen, että ampumaratatoiminnan aiheuttamia mahdollisia ympäristöriskejä kontrolloidaan ja seurataan jo nykyisellään huomattavasti laajemmin, tehokkaammin ja joustavammin kuin yksittäisen aineen kieltämisellä.

Ympäristölupajärjestelmä mahdollistaa kohdennetun riskinarvioinnin, jolloin toiminnasta mahdollisesti aiheutuvia riskejä voidaan jo nykyisellään hallita tehokkaammin. Mikäli hyväksyty riskitaso on ylittynyt, ympäristöluvuissa on jo nykyisellään rajoitettu lyijyhautien käyttöä yksittäisillä ampumaradoilla.

– Jatkamme vaikuttamistyötä, jotta lyijyn käyttöön ei tule enää enempää rajoituksia ampumaradoillamme, toteaa Jaakkola viitaten Euroopan kemikaalivirastossa parhaillaan työn alla olevaan lyijyn rajoitusehdotukseen haulien lisäksi luodeissa ja kalastuspainoissa. ⚙️

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

VESA JÄRVINEN aloitti työt Ampumaurheiluliiton toimistosihteerinä syyskuussa. Hän on SSG:n menestynyt trap-ampuja.

LASSI PALO

1 Mitä töitä teet nyt?

Suomisport-jäsenrekisteriin liittyviä työtehtäviä, tiedonhankintaa ja yhteydenpitoa jäsenseurojen ja niiden jäsenten suuntaan.

2 Miksi hait liittoon töihin?

Kuulin tällaisesta työtehtävästä ja päätin hakea. On mukavaa päästä työskentelemään lajin parissa!

3 Millaisesta "pestistä" on kyse?

Kolme kuukautta eli joulukuun 6. päivään asti.

4 Millaisia odotuksia sinulla on?

Oli mukava päästä taas töihin kiinni! Paljon soittoja ja yhteydenottoja.

5 Millainen työpäivä on?

Teen etänä normaalia toimistopäivää eli kello 8–16. Sen jälkeen sitten treenaamaan.

6 Millaista työ on ollut kahden päivän kokemuksella?

Paljon opettelua, mutta eiköhän se tästä lähde sujumaan, kun systeemit oppii!

LASSI PALO

Henna Torpo aloittaa val

40-vuotias liikuntatieteiden maisteri Henna Torpo seuraa tehtävässään Per-Ole Lindelliä. Pesti alkaa tammikuussa 2021.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton hallitus valitsi elokuun kokouksessaan uudeksi valmennuksen johtajaksi **Henna Torpon**, 40.

Torpo on koulutukseltaan liikuntatieteiden maisteri ja seuraa tehtävässään **Per-Ole Lindelliä**, jonka sopimus päättyy vuodenvaihteessa. Hän toimi valmennuksen johtajana vuodesta 2013 lähtien, ja hänen edeltäjiään olivat **Jari Karinkanta** ja **Leena Paavolainen**.

– Valinta tuntuu tosi hienolta! Olen nyt uuden ja mukavan haasteen edessä, Torpo sanoi heti valintansa jälkeen.

Ampumaurheiluliitto haki päätoimiseen työsuhteeseen valmennuksen johtajaa, koska tehtävä on määräaikainen, olympiadin mittainen.

Torpo aloittaa työt ensi vuoden alussa, ja hänen sopimuksensa päättyy Pariisin olympiavuoden 2024 lopussa.

VALMENNUKSEN JOHTAJA vastaa Ampumaurheiluliiton huippu-urheilutoiminnasta yhdessä lajikohtaisista maajoukkuevalmentajista koostuvan tiiminsä kanssa. Torpon tehtävänä on ”organisoida ja kehittää liiton valmennusjärjestelmä sellaiseksi,

"On erinomainen tilanne ja kunnia-asia työskennellä omaa koulutusta vastaavassa työssä, jossa varmasti pystyn myös hyödyntämään aiempaa työkokemustani."

Henna Torpo

Henna Torpota otettiin kuvata hänelle tutuissa maisemissa Vantaan Kuusijärvellä. Sipoon Sanomat julkaisi kesäkuussa uutisen, jonka mukaan kaupunkisuunnittelulautakunta on hyväksynyt Sipoonkorven sillan nimeksi Sudentassu.

Lajivalmentajat valitaan lokakuussa

Ampumaurheiluliitto avasi sopimuskauden päättyessä myös kaikki valmentajien tehtävät. Heidät piti valita syyskuussa, mutta aikataulusyistä valinnat siirtyivät Ampumaurheiluliiton hallituksen lokakuun kokoukseen.

– Käynnissä on lajien päävalmentajien rekrytointi, jossa luodaan osaltaan askelmerkkejä tulevaan, luonnehti tilannetta elo-syyskuun vaihteessa Ampumaurheiluliiton tuleva valmennuksen johtaja **Henna Torpo**.

Haussa olevat tehtävät ovat trapissa päävalmentaja, nuorten valmentaja ja paravalmentaja. Skeettiin haetaan päävalmentajan lisäksi nuorten valmentajaa. Kiväärin etsitään päävalmentajaa, nuorten valmentajaa ja paravalmentaja. Pistooliin ja liikkuvaan maaliin haetaan päävalmentajia sekä practicaliin valmennuskoordinaattoria.

TEHTÄVIÄ VOIDAAN tarpeen mukaan yhdistellä. Kaikki valmentajat toimivat maajoukkueiden valmennustehtävien lisäksi Ampumaurheiluliiton valmentajakoulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa.

Lisäksi jokaisessa lajissa yhden valmentajan tehtäviin kuuluu myös nuorten tehoryhmän valmennuksen suunnittelu ja koordinointi yhdessä tehoryhmävalmentajien kanssa. Valmentajilta edellytetään erinomaista laji-osaamista, tehtävän tasosta riippuen riittävää valmentajakoulutusta, käytännössä osoitettua valmennusosaamista ja kykyä toimia kansainvälisissä yhteyksissä englannin kielellä.

Tehtävät ovat määräaikaista ja alkavat 1.1.2021. Sopimukset ovat pääsääntöisesti 2+2-vuotisia. Osa tehtävistä on päätoimisia ja valtaosa eri laajuisia osa-aikaisia tai oto-tehtäviä.

Valmennuksen johtajana

Henna Torpo

- ✘ Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja vuoden 2021 alusta vuoden 2024 loppuun.
- ✘ 40-vuotias liikuntatieteiden maisteri Jyväskylän yliopistosta.
- ✘ Asuu perheensä kanssa Vantaalla.
- ✘ Perheeseen kuuluu aviomies, 8-vuotias poika ja 3-vuotiaat kaksosytöt.

että se mahdollistaa nyt ja tulevaisuudessa maailman huipun saavuttamisen motivoituneille huippu-urheilijoille ja varmistaa laadukkaan valmennuksen kautta polun tulevaisuuden menestyjille seuroissa ja liiton valmennusryhmissä”, kuten liitto määritteli työnkuvan.

Merkitävänä vastuualueena tähän liittyen on Ampumaurheiluliiton valmentajakoulutus. Torpo vastaa myös huippu-urheilun budjetista.

Ampumaurheiluliitto edellytti tehtävään soveltuvaa koulutusta (korkeakoulutaso), kokemusta huippu-urheilu- ja

valmennustoiminnasta ja urheiluorganisaatioista, hyvää johtamis- ja organisointikykyä ja erinomaisia vuorovaikutustaitoja. Ampumaurheilutausta ei ollut välttämätöntä.

Urheiluampuja-lehti tapasi Torpon puolitousta viikkoa nimityksen jälkeen. Tapaminen sovittiin Vantaan Kuusijärvellä, missä Torpo käy liikkumassa yksin ja perheensä kanssa. Torpo sanoi korostavansa toiminnassaan ammattimaisuutta, yhteistyötä, avoimuutta, itsensä haastamista ja positiivi-

jatkuu

suutta, kun elokuun lopun aurinko alkoi lämmittää kaunista aamupäivää.

TORPO valmistui liikuntatieteiden maisteriksi Jyväskylän yliopistosta vuonna 2006. Hänen pääaineensa oli biomekaniikka. Sivuaineita olivat valmennus- ja testausoppi, liikuntafysiologia ja liikuntalääketeiede. Valmistumisensa jälkeen hän on toiminut muun muassa tutkijana ja liikuntafysiologina Työterveyslaitoksella, vierailevana tutkijana Israelin armeijan lääketieteellisessä tutkimusinstituutissa ja vuosina 2010–2014 Suomen Urheiluopiston valmennuskeskuksen urheilutestauspäällikkönä.

– Olen onnellisessa asemassa sen suhteen, että sain opiskella synnyinkaupunkini Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisessä tiedekunnassa, joka on ainoa laatuaan Suomessa. Se on mahtava opinahjo, Torpo sanoi.

Torpo on toiminut myös vs. liikunnan lehtorina Keravalla, kaksi lyhyttä jaksoa Liikuntatieteellisen seuran suunnittelijana ja lukuvuoden 2016–2017 ajan luokanopettajana Järvenpäässä. Sen jälkeen hän on ollut kolmen vuoden ajan äitiyslomalla ja hoitovapaalla.

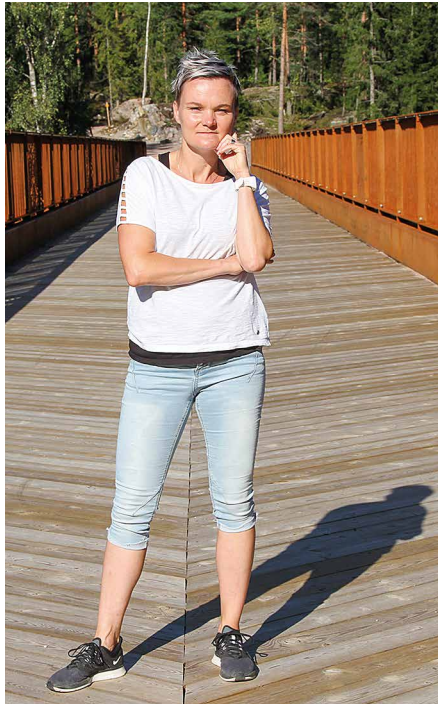
Torpolla on 3-vuotiaat kaksostytöt ja 8-vuotias poika. Hänen aviomiehensä työskentelee upseerina Puolustusvoimissa, Pääesikunnassa. Torpo asuu perheineen Vantaalla.

TORPON MUKAAN hänellä on nyt ”mahtava tilaisuus” ajaa itsensä sisään Ampumaurheiluliiton toimintaan ja perehtyä asioihin loppuvuoden aikana.

– Nyt sitten lähdetään rakentamaan suomalaista huippuammuntaa entistä paremmalle tasolle, hän tiivisti ajatuksensa, kun nimitys julkistettiin.

Kuusijärvellä Torpo sanoi, että on mukava tutustua syksyn aikana liiton henkilöstöön ja alustavasti toimijoihin kentällä.

– Perehtyminen jatkuu vahvasti ensi vuoden puolella, kun aloitan uudessa tehtävässäni. Odotan sitä innolla ja suurella

”Nyt sitten lähdetään rakentamaan suomalaista huippuammuntaa entistä paremmalle tasolle”, sanoo Henna Torpo.

mielenkiinnolla. On erinomainen tilanne ja kunnia-asia työskennellä omaa koulutusta vastaavassa työssä, jossa varmasti pystyn myös hyödyntämään aiempaa työkokemukseni. On hienoa päästä työskentelemään Ampumaurheiluliitossa, jolla on pitkä ja menestyksellinen urheiluhistoria.

TORPO ON työskennellyt eri lajiryhmien maajoukkueitasoisten huippu-urheilijoiden urheilutestaaajana ja yhteistyössä lajiliittojen kanssa lajikohtaisten testipatteristojen kehittäjänä sekä tavallisten kuntokilpaurheilijoiden fyysisen suorituskyvyn testaaajana.

Lisäksi hänellä on työkokemusta myös ala- ja yläkouluiäisten liikunnanopettajuudesta. Työhistoriaan kuuluu myös liikuntafysiologinen tutkimustyö liittyen erilaisten ammattialojen fyysiseen ja psyykkiseen kuormittavuuteen sekä erityisesti ääriolo-

suhteissa työskentelyyn.

Torpo on harrastanut kestävyysurheilua ja varsinkin kestävyysjuoksua.

– Lapsuuden monipuolinen liikunnallinen harrastustoiminta on luonut pohjan liikuntalajien moniottelijana. Piirikunnallista tasoa, hän sanoi.

– Yläaste- ja lukioikäisenä havahtuin siihen, ettei minulla ole rahkeita huipulle. Tästä syntyi haave ja tavoite opiskella Liikunnalla. Nykyään harrastan monipuolisesti erilaisia liikuntalajeja, mutta kestävyysurheilu on minulle rakkain – juoksua sekä maantie- ja maastopyöräilyä. Myös palloilulajit ovat kiehtovia, erityisesti squash ja tennis. Muita harrastuksiani ovat maatalous ja metsänhoito sukutilallamme Keski-Suomessa.

AMPUMAUURHEILULIITON puheenjohtaja **Vesa Nissinen** kertoi hallituksen painotta- neen valinnassa eteenpäin katsomista:

– Meillä oli hyvät hakijat, mahdollisuus muutokseen ja pidemmälle katsomiseen. Valitsimme nyt pidemmälle eteenpäin katsomisen. Annamme Hennan kasvaa tehtävänsä, koska hän ei tule lajin parista. Tuloksia tulee sitten ajan kanssa, Nissinen sanoi.

Torpo on luonnehtinut itseään reiluksi, rehelliseksi, humoristiseksi ja sanavalmiiksi. Hän sanoo olevansa myös rohkea heittäytyjä ja vastuunkantaja. Työpaikkahakemuksessaan hän sanoi, että hän uskaltaa kohdata vaikeita asioita ja sanoa niistä mielipiteensä.

Nissinen mukaan Torpo tekikin persoonana vaikutuksen:

– Hän on energinen ja positiivinen sekä tarkka ja järjestelmällinen. Hän osaa olla myös vaativa, ja hänellä on edellytykset johtajuuden rakentamiseen, Nissinen luonnehti.

– Minulla on hyvä paineensietokyky sekä taito reagoida ja toimia nopeasti muuttuvissa tilanteissa. Opinto- ja työhistoriani ovat opettaneet minua sekä itsenäiseen työskentelyyn että erinomaiseksi tiimipelaajaksi. Uudet haasteet ja uuden oppiminen eivät minua pelota, Torpo puolestaan sanoi. 🌸

Per-Ole Lindell: ”Projektin jäi kesken”

Per-Ole Lindellin määräaikainen sopimus valmennuksen johtajan töistä päättyi vuodenvaihteessa.

– Projektin jäi kesken vuodelle, Lindell viittaa Tokion olympialaisten siirtämiseen.

Tokiossa on määrä kilpailla ensi vuoden heinä-elokuussa, kun kisat siirrettiin tältä vuodelta maailmalla jyllävään koronaviruspandemian takia.

– Hennalla on kova haaste viedä projekti maaliin eli saavuttaa lisää olympiamaapaikkoja ja menestyä itse kisoissa. Hänellä on kuitenkin nyt erinomainen tilanne jatkaa siitä, missä nyt ollaan. Meillä

Per-Ole Lindell (vas.) siemaili kahvia Lahden maailmancupissa 2019, vieressä Olympiakomitean asiantuntija Iikka Palomäki.

on nuori joukkue, joka pysynee koossa vielä monen vuoden ajan. Yksi kysymys on myös resurssit ja niiden riittävyys, Lindell sanoo.

Kuten Lindell sanoo, urheilu jatkuu, vaikka toimihenkilöt vaihtuvat. Maajoukkueurheilijat kokoontuvat kuntotesteihin Kisakallioon lokakuun lopussa. ”Lajiriihi” Olympiakomitean kanssa on vuorossa seuraavalla viikolla.

Lindell toivottaa Torpolle onnea ja menestystä tämän uudessa tehtävässä:

– Töitä riittää, pitkiä työpäiviä seitsemän vuoden ajan tehnyt Lindell tietää.

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYEN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

NONAME

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:

[KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM](mailto:kari.arponen@nonamesport.com)

TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

Loppuvihellys häirinnälle

Seksaalisen tai sukupuoleen perustuvan häirinnän kokonaistaso ei noussut ampumaurheilussa erityisen korkeaksi, mutta vastauksissa ilmeni kokemuksia seksuaalisesti häiritsevistä puheista ja ominaisuuksien vähättelystä, selviää Suomen urheilun eettisen keskuksen tutkimuksesta.

Teksti LASSI PALO

Kuva TIMO AALTO

Suomen urheilun eettinen keskus (SUEK) julkaisi syyskuun 8. päivänä tutkimuksen, jonka tarkoitus oli selvittää, ovatko urheilijat kokeneet tai havainneet seksuaalista tai sukupuoleen perustuvaa häirintää viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana urheilutoiminnassa. Asiasta on keskusteltu paljon tämän vuoden aikana etenkin eräissä lajeissa ilmenneiden ongelmien vuoksi.

Ampumaurheilu ei täysin säästynyt tutkimuksessa ”iskuilta”. Häirintäkokemukset painottuivat naisvastaajille. Tulosten perusteella ei voida kuitenkaan tehdä varmaa johtopäätöstä siitä, että naiset kokisivat ampumaurheilussa enemmän häirintää kuin muuallakaan urheilussa.

Naisten kokemukset kertovat siitä, että häirintää kuitenkin tapahtuu lajin parissa. Vastauksissa ilmeni kokemuksia seksuaalisesti häiritsevistä puheista ja ominaisuuksien vähättelystä. Ampumaurheilun lajiraportin yhteenvedossa todetaan olevan mahdollista, että lajiin on saattanut pesiä esimerkiksi puhetapoja tai -tyylejä, jotka altistavat naisia häirinnälle.

SUEKIN TUTKIMUKSEN kohderyhmänä olivat 48 lajiliiton 16-vuotiaat ja sitä vanhemmat urheilijat (vuonna 2003 tai aiemmin syntyneet.) Kysely lähti vuodenvaiheessa 2019–2020 noin 160 000 urheilijalle, ja vastauksia saatiin 9018. Näin laaja tutkimushanke seksuaalisesta ja sukupuoleen perustuvasta häirinnästä urheilussa on ensimmäinen laatuaan Suomessa ja kokoluokaltaan merkittävä myös kansainvälisesti katsoen.

Ampumaurheilusta vastauksia häirintäselvitykseen tuli yhteensä 563. Kysely lähetettiin liiton antamien tietojen mukaan 4636 urheilijalle, joten vastausprosentiksi

muodostui 12. Vastausprosentti jäi melko matalaksi. Muihin lajeihin suhteutettuna lajiin vastausprosentti oli tässä tutkimuksessa ylempää keskitasoa.

Sukupuolittain vastauksia tuli eniten miehiltä (480). Kilpailutason osalta suurin osa vastaajista oli kansallisen tason urheilijoita (322). Vastaajien ikäjakauma painottui 35–55-vuotiaisiin urheilijoihin.

SEKSUAALINEN HÄIRINTÄ voi ilmetä monin tavoin aina epäasiallisesta seksuaalisävyitteestä puheesta ja vihjailusta fyysisen koskemattomuuden loukkaamiseen. Sukupuoleen perustuvaa häirintää on esimerkiksi halventava puhe toisen henkilön sukupuolesta.

Ampumaurheilussa naisista seksuaalista häirintää oli kokenut 27 prosenttia ja miehistä 13 prosenttia. Naisista 20 prosenttia oli kokenut sukupuolista häirintää. Seksuaalisen ja sukupuolisen häirinnän kokemukset olivat ampumaurheilussa vähäisempiä kuin koko tutkimuksen aineistossa. Koko tutkimuksen aineistossa seksuaalista häirintää oli kokenut 26 prosenttia, naisista 32 ja miehistä 19 prosenttia. Naisista sukupuolista häirintää oli kokenut 23 prosenttia.

SEKSUAALISEN HÄIRINNÄN muodoista selvästi eniten ampumaurheilussa oli koettu yleisempää häiritsevää puhetta (72 vastausta) sekä sanallista seksuaalista häirintää (20 vastausta). Vakavampien muotojen osalta neljä henkilöä kertoi kokeneensa fyysisistä seksuaalista häirintää. Seksuaaliseen häirintään olivat syyllistyneet eniten toiset urheilijat (42 prosenttia häiritsijöistä) sekä yleisö, fanit tai someseuraajat (13 prosenttia).

Sukupuolisen häirinnän muodoista eniten oli koettu ominaisuuksien vähättelyä tai kyseenalaistamista sukupuolen perusteella (16 vastausta), sukupuolen tai sen ilmaisua halventamista (seitsemän vastausta) sekä syrjintää tai heikompaan asemaan sukupuolen perusteella asetta-

mista (seitsemän vastausta).

Sukupuolista häirintää oli koettu eniten toisilta urheilijoilta (33 prosenttia) sekä toisen urheilijan huoltajalta, puolisoilta tai kaverilta (16 prosenttia). Seksuaaliseen ja sukupuoliseen häirintään syyllistyneet olivat pääasiassa miehiä.

Ampumaurheilussa häirintään syyllistyneet usein siis toiset urheilijat. Hyvä tieto sen sijaan tutkimuksen mukaan on se, ettei ampumaurheilussa ole ollut seksuaalisen häirinnän vakavimpia muotoja eli ei ole pyydetty tai painostettu seksuaaliseen kanssakäymiseen tai luvattu jotain vastiketta seksuaalisesta kanssakäymisestä eikä vastaajista ketään ole raiskattu tai yritetty raiskata.

Vastaajista 77 prosenttia kertoi, ettei osannut sanoa onko oma lajiliitto puuttunut urheilussa tapahtuvaan häirintään tai tehnyt töitä häirinnän ehkäisemiseksi urheilussa.

Ampumaurheilussa 500 vastaajaa sanoi, ettei ole koskaan itse syyllistynyt seksuaaliseen tai sukupuoleen perustuvaan häirintään. 23 vastaajaa vastasi syyllistyneensä sanalliseen häirintään, jota on esimerkiksi epäasiallinen vitsailu. Kahdeksan vastaajaa kertoi syyllistyneensä ”sanattomaan mutta ei fyysiseen häirintään”, jolla tarkoitetaan esimerkiksi tuijottelua tai tirkistelyä.

Ampumaurheilussa ei hyväksytä minkäänlaista häirintää.

SUEKIN YHTEENVEDON mukaan häirinnän vastainen työ on tiivistynyt urheilujärjestöissä viimeksi kuluneiden vuosien aikana. Urheiluyhteisön yhteinen vastuullisuusohjelma ottaa vahvasti kantaa turvallisen urheilun puolesta. Erityisesti Et ole yksin -palvelu on hyvä esimerkki urheilujärjestöjen välisestä yhteistyöstä häirinnän kitkemiseksi. Myös aiheeseen liittyviä koulutuksia on järjestetty tiheään tahtiin.

Työtä turvallisen urheilun eteen on tehty, mutta sitä tulee jatkossa tehdä yhä voimakkaammin, ja viestin tulee kulkeutua laajamittaisesti koko urheilun kentälle ja urheilijoille asti, painottaa Olympiakomitean toimitusjohtaja **Mikko Salonen**.

– On erinomaista, että SUEK yhdessä lajiliittojen kanssa on tehnyt häirinnästä laajan tutkimuksen, jonka avulla saamme lisätietoa tärkeän työn pohjaksi. Urheilijoiden ääni on kuultu, Salonen toteaa.

SUEKin tutkimus julkaistiin syyskuun alkupuolella.

Salosen mukaan ensiarvoisen tärkeää on, että hyvät, jo olemassa olevat työkalut saadaan kaikkien tietoisuuteen ja vietyä käytäntöön yli lajirajojen. Tämän lisäksi urheiluyhteisössä on valmisteilla useita uusia toimenpiteitä turvallisen toimintaympäristön parantamiseksi, kuten Vastuullinen valmentaja -verkkokoulutus, sovittelunetttely sekä urheiluyhteisön yhteinen kurinpitojärjestelmä.

– Jatkamme vahvaa yhteistyötä lajiliittojen kanssa ja käymme yksityskohtaisesti läpi toimenpiteet, joiden avulla lajeissa on hyvä panostaa turvallisuuteen. Tutkimuksen perusteella myös puhumisen kulttuuriin tulee puuttua, jotta saadaan kitkettyä häiritsevä puhe pois pukukoipeista, kentiltä ja saleista, Salonen summaa.

AMPUMAUURHEILULIITON toiminnanjohtaja **Anne Lantee** sanoo, että liitto ottaa asian erittäin vakavasti ja häirinnän vastainen työ on yksi keskei-

nen osa-alue vastuullisuustyössä. Koronan vuoksi keväältä syksylle siirtyneellä seurakoulutuskiertueella on muiden aiheiden ohella myös häiriinnän ehkäisyyn liittyvää koulutusta. Yhteistyötä tehdään laajasti Olympiakomitean, SUEKin ja muiden lajiliittojen kanssa parhaiden käytäntöjen löytämiseksi.

– On tärkeä muistaa, että häirinnän kitkeminen ei onnistu, jos työtä sen eteen ei tehdä yhdessä jokaisella tasolla lajissamme: liitto, seurat, urheilijat, valmentajat, vanhemmat ja ihan kaikki mukana olevat, Lantee sanoo.

– Tutkimustulosten perusteella ampumaurheilussa häirintään syyllistyy useimmiten toinen urheilija, mikä ehkä hieman yllätti itseni. Asiasta tarvitaan lisää avointa keskustelua lajin sisällä. Miten me puhumme ja kohtelemme kanssaihmissiämme ja varmistamme, että kaikilla on hauskaa harrastuksemme parissa?

VÄESTÖLIITON Et ole yksin -palvelussa voi keskustella mahdollisista häirintätapauksista ammattilaisen kanssa.

SUEKin ILMO-palveluun voi ilmoittaa nimellä tai nimettömänä, mikäli havaitsee rikkomuksia. 🚫

Antti Kaikkonen ja Vesa Nissinen Santahaminan pistooliradalla. Vasemmalla adjutantti Henri Ruotsalainen.

Kaikkonen ampui ysin ja pari seiskaa

”Hieno ja hyvä harrastus”, puolustusministeri Antti Kaikkonen sanoi, kun hän tutustui ampumaurheiluun ja sen aktiivitoimijoihin.

Teksti & kuva LASSI PALO

Puolustusministeri **Antti Kaikkonen** (kesk) oli kolmas ministeri, joka osallistui Ampumaurheiluliiton järjestämään vaikuttamispäivään. Sitä isännöi edellisten kertojen tavoin Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen**.

Kolme vuotta sitten urheiluministeri **Sampo Terho** tutustui rataolosuhteisiin, ampumaurheiluun ja -harrastajiin sekä kokeili itsekin millaista ampuminen on. Kaksi vuotta sitten tilaisuudessa oli läsnä puolustusministeri **Jussi Niinistö**.

– On mukavaa, että järjestitte tällaisen tilaisuuden, Kaikkonen sanoi syyskuun ensimmäisellä viikolla Helsingin Santahaminassa, kun aurinko alkoi paistaa kovan sadekuuron jälkeen.

Kaikkonen on ollut kansanedustaja vuo-

desta 2003 lähtien. Hän oli Rinteen hallituksen puolustusministeri viime vuoden kesäkuusta joulukuuhun ja on sen jälkeen ollut Marinin hallituksen puolustusministeri.

KAIKKONEN NAUTTI alkusyksyn lämpimästä iltapäivästä ja kokeili miltä ampuminen eri aseilla tuntuu.

– Olen toki itsekin ampunut, mutta edellisestä kerrasta on aikaa. Ammuin kesäkuussa Porin prikaatissa simulaattorilla. Ampumaurheilu on hieno ja hyvä harrastus, johon minulla on perusmyönteinen suhtautuminen, Kaikkonen sanoi.

Kokeiltuaan ammuntaa Kaikkonen sanoi, että se tuntuu ”ihan hyvältä”.

– Armeijan muistoista oli vielä ripaus tal-
lella, hän naurahti.

– Suomalainen ampumaurheilu on menestynyt kansainvälisissä kilpailuissa hyvin, ja se on myös menestynyt olympialaji.

Suomella on tähän mennessä saavutettu kaksi olympiamaapaikkaa Tokion olympialaisiin, jotka siirrettiin koronaviruspandemian takia ensi vuoteen.

– Tapsin muutama viikko sitten Japanin puolustusministerin. Hän vakuutti, että kilpailut pidetään ensi vuonna. Luotamme tähän, Kaikkonen hymyili.

NISSINEN KERTOI vierailleen myös ensi helmi-maaliskuussa Kisakalliossa järjestettävistä ilma-aseiden EM-kilpailuista, joissa jaetaan Euroopan mestaruuksien lisäksi myös olympiapaikkoja Tokioon.

Kaikkosen ja Nissisen lisäksi paikalla olivat muun muassa puolustusministerin adjutantti **Henri Ruotsalainen** ja erityisavustaja **Janne Torvinen**, maa- ja metsätalousministeriön edustaja sekä Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Anne Lantee** ja ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola**.

Iltapäivän aikana keskusteltiin vilkkaasti myös ympäristöasioista sekä ampumaurheilusta laajemminkin. Nissinen korosti muun muassa sitä, että ampumaurheilu sopii kaikenikäisille.

– Toimimme vahvasti ampumaurheilun puolesta, ja toivottavasti nyt näette kuinka haastavaa, innostavaa ja turvallista toimintaa se on. Se on hieno ja kehittävä laji.

Kaikkonen kiitti Nissistä ja kertoi olevansa tyytyväinen ammuttuloksiiinsa:

– Yksi ysi, pari seiskaa ja loput vähän niin ja näin, hän naurahti.

Ampumaurheilupäivän pistoolin lajiesittelyistä vastasivat Keski-Uusimaan Ampumaseuran **Kimmo Loponen**, **Markku Yli-Perttula** ja **Timo Eskelinen**. 🛠️

Asekaappi pakolliseksi marraskuun lopussa

Kaappi vaaditaan, jos on yli viisi ruutiampuma-asetta.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuva CORROTECH

Sisäasianministeriö antoi vuoden 2017 joulukuussa asetuksen, jossa määrättiin normien mukainen asekaappi pakolliseksi 30.11.2020 lähtien, jos aseiden omistajalla on säilytettävänä yli viisi ruutiampuma-asetta.

Tällöin aseiden omistajalla tulee olla tietyt normit täyttävä turvakaappi. Tai jos henkilöllä on yksikin ERVA-ase (erityisen vaarallinen ampuma-ase).

Innokkaalle metsästäjälle ja urheiluampujalle kertyy helposti tuo viisi asetta, kun on eri riistaa ja eri ampumalajeja.

KUN ASEKAAPPIKONSEPTI tuli Suomeen 1.3.2002, määriteltiin standardi SFS 5870. Se oli napattu suoraan Ruotsin standardista SS 3492. Sitten on annettu sisäministeriön asetus 956/2017, jonka pontimena oli EU:n direktiivi 2015/1535. Sekä Ruotsin että Suomen standardit ovat sittemmin lakkautettuja.

Tässä uudessa vuoden 2017 asetuksessa määriteltiin aseiden turvakaapille uudet normit EN 14450 taso S1 tai EN 1143-1 taso 0. Kaappivalmistaja Corrotechin mukaan uudet EU-standardit ovat lussumpia kuin entiset Ruotsin ja Suomen standardit.

Yhä edelleen on voimassa sääntö, että alle 150 kiloa painavat kaapit tulee ankkuroida pohjasta tai takaseinästä kiinteään massaan (seinään tai lattiaan).

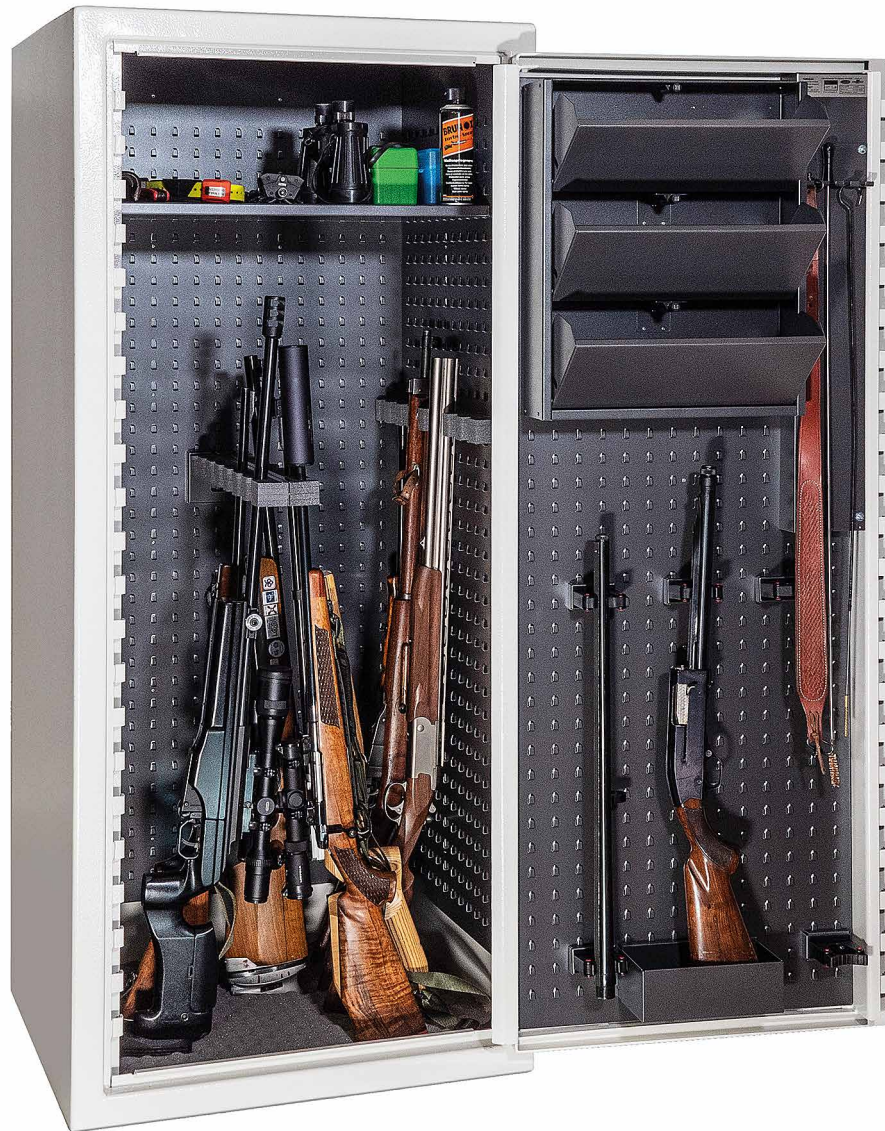
2000-luvun alussa myytiin "asekaappeja" mielestäni joskus puolivillaisella markkinoinnilla.

Eräänlainen nyrkkisääntö voisi olla, että jos kaappi painaa alle 100 kiloa ja maksaa alle 400 euroa, niin ei se todennäköisesti ole mikään kunnollinen "aseiden turvakaappi", vaan mieluummin eräänlainen työmaan vaatekaappi.

Corrotechin **Erkki Hurtig** sanoo leikkimielisesti, että sellaiseen kaappiin menee vihainen mies puolessa minuutissa.

CORROTECH ON torniolainen yritys. Joskus kaksikymmentä vuotta sitten heillä oli pulaa tuotantotilasta. Sitä sattui löytymään maailman rauhallisimman rajan takaa Haaparannasta.

Siksi Corrotechilla on periaatteessa kaksi toimipaikkaa kahdessa maassa, mutta se on suomalaisyritys. Pääsääntöisesti metallityöt

tehdään Suomessa ja viimeistely (esimerkiksi maalaus) Haaparannan puolella.

Corrotech tarjoaa alan vakaville harrastajille (SAL:n, SML:n, reserviläisliiton ja reserviupseeriliiton jäsenille) elektronisen numerokoodilukon kaupan päälle ilmaiseksi. Arvo on noin 80 euroa. Erkki Hurtig suosittelee koodilukkoa, joka kestää testatusti 100 000 murtokokeilua.

– Avain voidaan aina löytää ja se voidaan aina ”pölliä”. Mutta koodilukko on kovempi pala voroille. Se on tietysti pariston takana, mutta pariston vaihto suoritetaan kaapin ulkopuolelta. Totta kai koodin voi unohtaa, mutta siksi onkin annettava varmuuskopio jollekin luotettavalle tutulle, Hurtig opastaa.

JOKAISESTA SAL:N jäsenen ostamasta kaapista Corrotech antaa "kymmenykset"

SAL:n nuorten kultahipputoiminnalle. Siinä painava syy SAL:laisille kääntäytyä Corrotechin puoleen asekaappiasioissa.

Corrosafe-asekaapin voi ostaa joko aseliikkeen kautta tai verkkokaupasta suoramyyntinä. Painon vuoksi näitä ei voi käyttää myydä niin kuin maitokaupan sämpylöitä.

Molemmista tapauksissa hinta sisältää toimituksen ajotielle. Jos kyseessä on vaikkapa kerrostaloasunto, kaapin voi tilata toimitettuna kotioven sisäpuolelle sadan euron lisähinnalla.

Corrosafe-kaappien hinnat liikkuvat noin 700–2200 euron haarukassa. ⚙️

www.corrotech.fi/verkkokauppa/

www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2017/20170956

Trapin yllätysmestarit

”Olen vähän niin kuin piikkinä lihassa”, nauraa Ari Simola, joka voitti 52-vuotiaana trapin Suomen mestaruuden. Naisten trapin voittoon ampui 18-vuotias Sara Nummela.

Lahden Ampumaseuran Ari Simola (yllä) ja Sara Nummela (oikea sivu) tuulettavat Suomen mestaruksiensa kunniaksi Orimattilan radalla.

Teksti & kuva LASSI PALO

Lahden Ampumaseuraa (LAS) edustava **Ari Simola** voitti miesten trapin Suomen mestaruuden elokuun lopussa Orimattilassa. Hän johti kilpailua avauspäivän jälkeen tuloksellaan 73 ja piti pintansa loppuun loppuun asti ollen sekä peruskilpailun että finaalin ykkönen. Hän kohensi peruskisan ennätystään ”rutkasti” hyviin lukemiin 122 (24+25+24+24+25).

Mäntsälässä asuva Simola voitti nyt toisen trapin Suomen mestaruutensa. Ensimmäinen tuli vuonna 2006.

– Ammunta on nyt kulkenut. Voi kuitenkin sanoa, että tänään saatiin yllätysmestarit, Simola viittasi naisten SM-kultaa voitaneeseen Sara Nummelaan, joka edustaa myös Lahden Ampumaseuraa.

– Finaalin ensimmäiset 25 kiekkoa olivat huonoja, mutta sain sitten puristettua voiton. Finaalin tulos ei ollut mikään ihmeellinen (40/50). Onneksi finaali oli kokemattomampia ampujia mukana, Simola naurahti heti kisan jälkeen.

SM-finaaliuusiintaan pääsi tuloksella 114. SM-hopeaa sai Pohjois-Hämeen Ampujia edustava **Joonas Pyhälä**, joka hävisi Simolalle kolme kiekkoa. Pronssi meni Kymppi 64:n **Mika Bisterille**.

Aiemmin elokuussa Simola sijoittui toiseksi Y50-sarjan SM-kilpailussa, jonka voiton vei uusinnan jälkeen **Satu Mäkelä-Nummela**.

PARI VIIKKOA Orimattilan SM-kilpailun jälkeen Simola vastasi puhelimeensa Helsingissä Kampin linja-autoaseman taukotilassa. Hänellä oli työpäivä ja pian oli alkamassa keikka Jyväskylään ja takaisin. Simola on linja-autonkuljettaja. Hän on ajanut linja-autoa nyt viiden vuoden ajan, joista kolme vuotta Onnibusia.

– Helsingistä Turkuun, Tampereelle, Jy-

väskylään ja Imatralle. Sellaisia päivän keikkoja, Simola kertoi.

Hän matkustaa Mäntsälästä työpaikalleen Helsinkiin junalla. Juna-asemalle on noin kilometrin kävelymatka.

Simola opiskeli alun perin hierojaksi Turussa, missä hän toimi maineikkaan jääkiekkoseura TPS:n fysioterapeutin apuna ja tutustui hierojan työssään suomalaisen jääkiekkoilun huippunimiin Koivuista alkaen. Simola seurasi läheltä **Vladimir Jursinovin** ja **Jukka Koivun** valmentaman TPS:n menestysvuosia vuosituhannen taitteessa. Simolaa ei kuitenkaan koskaan nimetty joukkueen jäseneksi, joten mestaruusmitaleja hän ei saanut.

Aika oli vauhdikasta ja ikimuistoista, kunnes yhdeksän vuoden jälkeen tuli raju stoppi ja mitta täyteen:

– Minulle tuli burn out. Sen jälkeen ryhdyin ajamaan yhdistelmä- ja säiliöautoja, noin 130 000 kilometriä vuodessa. Sain eräällä keikalla tuhkasta niin pahan allergisen reaktion, että hengitykseni salpautui ja minut jouduttiin elvyttämään. Ne hommat jäivät samantien siihen, mutta koska tykkään ajamisesta, päätin ryhtyä linja-autonkuljettajaksi, Simola kertoo värikästä elämäntarinaansa.

ENTÄ MITEN nykyinen elämäntilanne sitten sopii ampumaurheiluun? Simolan vastaus on napakka: erittäin hyvin!

– Mäntsälästä on hyvät yhteydet Hyvinkään, Lahden ja Orimattilan haulikkoradoille. Työkuviot sopivat siihen hyvin. Ajan bussia, mutta koska olen myös työsuojeluvaltuutettu, minulla on kahtena päivänä viikossa vapautus ajohommista. Minun pitää olla tuolloin puhelimen tavoitettavissa.

Simola on edustanut Suomea EM-kilpailuissa ja maailmancupissa 1990-luvul-

la. Sitten iski lama, ja Simola joutui työttömäksi eikä ampunut kiekkoakaan vuosina 1994-99. Hän kuitenkin palasi radalle ystävänsä houkuttelemana ja nousi maajoukkueeseen, mihin hän kuului vielä vuonna 2014.

Simola kertoo saaneensa matkan varrella arvokkaita neuvoja **Risto Peltoselta**. Kotijoukoistakin tulee hyvää tukea, sillä Simolan avovaimo on **Anu Salomaa** – haulikkoampuja hänkin. Simolalla on edellisestä liitostaan 19-vuotias poika, joka asuu Turussa.

– Ammun nykyään vuodessa noin viisi tuhatta kiekkoa, joka on minulle paljon. Kuten sanoin, ammunta on kulkenut, ja tein juuri ennätykseni. Harjoituksissa olen ampunut usein tuloksen 124. Treenituloksia ei kuitenkaan lasketa, mutta ne kertovat, että parempaankin on mahdollisuuksia.

KUTEN HYVIN tiedetään, ikä ei ole este ampumaurheilussa. Simola myöntää tämän ja nauttiikin ampumaurheilusta edelleen täysin siemauksin. Hän saa

Millaisia ajatuksia sinulla on esimerkiksi maajoukkueen suhteen nyt?

– Sanotaanko niin, että monen asian pitäisi muuttua, jotta haluaisin sinne takaisin, voi tiivistää Simolan pitkän selvityksen näkemyksistään.

– Ja sitten pitäisi saada kunnan paketti kasaan eli pitäisi pystyä panostamaan lajiin tosissaan, hän viittaa taloudellisiin realiteetteihin.

Simola on sanonut, että ampumaurheilu on hänelle ”ihan hyvä harrastus”. Aika näyttää, kuinka hyväksi harrastus ehkä vielä muuttuu. Joka tapauksessa se on varma, että veteraani aikoo kiusata nuorempiaan jatkossakin. Kuten todettua, ”piikkinä lihassa” mutta iloinen pilke silmäkulmassa. 🌀

Naisten trapin SM-kultaa voittanut Sara Nummela haluaa tulevaisuudessa päästä kansainvälisiin kisoihin.

"Finaali kuittasi kaiken"

Teksti & kuva LASSI PALO

Sara Nummelalla oli "tosi hyvä fiilis", kun naisten trapin SM-finaali oli päättynyt. Eikä ihme, sillä hän kamppaili Suomen mestaruudesta äitiään **Satu Mäkelä-Nummelaa** vastaan. Tytär sai lopulta SM-kultaa ja äiti SM-hopeaa. Eroa oli kolme kiekkoa.

– Peruskisa ei mennyt kovin hyvin, mutta mestaruus tuntuu hyvältä, Nummela, 18, hymyili heti kilpailun päätyttyä.

Nummela ampui peruskilpailussa finaalirajaksi muodostuneen tuloksen, joka oli 104. Vaikeuksien kautta voittoon, voi sanoa, sillä Nummela myöhästyi sunnuntain startista.

– Oltiin lähdössä kotoa, kun piti olla jo ampumassa. Ehdin kuitenkin paikan päälle sarjan aikana, mutta minua rangaistiin kolmella kiekolla. Tämä oli urani eka myö-

hästyminen. Hyvin sujunut finaali kuittasi sitten kaiken, Nummela kertoi muutama viikko myöhemmin.

Nummela oli finaalin ykkönen ennätystuloksellaan 41/50.

– Onneksi äiti oli enää lopulta vastassa. Finaalin alku sujui hyvin, mutta lopussa alkoi tulla "pummeja". Aika iso yllätys SM-kulta oli, Nummela totesi.

Satu Mäkelä-Nummela kertoi sanoneensa tyttärelleen, että "nyt mennään loppuun asti".

– Sara sai alussa hyvän kaulan. Ekaan 25 kiekkoon taisi tulla vain kaksi "pummeja", Mäkelä-Nummela sanoi.

SARA NUMMELA edustaa nykyään Lahden Ampumaseuraa (LAS). Hän on tyytyväinen seuranvaihtoon, sillä LAS:ssa on nyt hänen mukaansa hyvä tiimi, johon kuuluvat hänen lisäksi **Silja Nieminen** ja **Anu Salomaa**.

– Meillä on hyvä fiilis treenata yhdessä, ja intoa riittää!

Nummelan ennätys on viime kaudella ammuttu tulos 119. Hän ampui syyskuun alussa järjestetyn Superfinaalin peruskilpailussa tuloksekseen 116, johon oli hänen mukaansa "hyvä lopettaa kausi".

– Se tavallaan huipensi tämän koronavuoden. Tosin vielä on jäljellä trapin SM-parikilpailut, jossa ammun ensimmäisen kerran iskän (**Matti Nummela**) kanssa. Ihan sama miten menee, isä kannustaa

minua aina. Hän ei pahaa sanaa sano koskaan, Sara hymyili.

Kilpakumppaneikseen he saivat muun muassa perheen toisen parin, jossa ampuivat äiti Satu ja poika **Patrik**.

NUMMELA oli päättänyt työpäivänsä päiväkodissa ja oli jo puintihommissa, kun hän vastasi puhelimeensa syyskuisena arki-ilta-päivänä. Hänen työssäoppimisjaksostaan oli jäljellä kaksi viikkoa ja takana viisi.

– Olen ollut päiväkodissa 3–5-vuotiaiden ryhmässä. Voin nyt sanoa, että tuskin jään päiväkotiin töihin, hän naurahti.

– Opiskelin puoleltoista vuoden ajan lähihoitajaksi, mutta palasin koulunpenkille. Nyt opiskelen kasvatus- ja ohjausalan perustutkintoa ja valmistun ensi keväänä. Aika näyttää, mikä minusta tulee isona.

Nummela on ollut tämän vuoden ajan Satu Pusilan valmennuksessa:

–Saan toki neuvoja ja vinkkejä myös isältä ja äidiltä.

Nummela on ampunut koronavuoden aikana noin 7000 kiekkoa. Lajiharjoittelun ja opiskelun lisäksi nuoren naisen pitävät kiireisenä perheen kolme erittäin energistä koiraa:

– Yksin ei tarvitse koskaan lähteä lenkille, ja emännästä loppuu virta ennen kuin koirista, Nummela nauroi ja kertoi lähtevänsä syksyn aikana niiden kanssa lintumetsälle. 🌻

”Hyvillä mielin ensi vuoteen”

Samuli Ahokas odottaa urheiluuroritustensa perusteella ensi vuotta hyvillä mielin. Positiivista fiilistä varjostaa kuitenkin koronavirus ja sen mahdollisesti aiheuttamat muutokset.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ala-Hämeen Ampujia (A-HA) edustava skeet-ampuja **Samuli Ahokas** oli juuri lopettanut kesätyönsä forssalaisessa sähköalan yrityksessä, kun oli aika kertoa kuulumiset Urheilumpuja-lehdelle. Seuraavalla viikolla jatkuivat opiskelut Tampereella, missä Ahokas opiskelee ammatti-korkeakoulussa sähköinsinööriksi.

Nyt alkoi viimeinen eli neljäs vuosi.

– Olen tykännyt. Suunnitelmissani ei tosin ollut jatkaa alan opiskelua korkeakoulussa. Pääsin kuitenkin pääsykokeista sisään, ja nyt olen tehnyt työharjoittelussa alan töitä. Olin samassa työpaikassa myös viime kesänä, ja jatkan työntekoa opiskelujen ohella Tampereelta käsin, Ahokas, 24, kertoi.

– Tampere on kiva kaupunki. Harjoitusmatkat Lopen radalle tosin ovat pitkäähkö, sillä yhteen suuntaan matkaa on noin 120 kilometriä. Kotipaikkakunnaltani Jokioisista matkaa on nelisenkymmentä kilometriä. Kokkovooressa olisi lähin rata, mutta se ei oikein ole auki ulkopuolisille. Lopelle minulla on oma avain.

SAMULI AHOKAS aloitti ampumaurheilun vuonna 2007, kun isä vei poikansa – Samulin ja seitsemän minuuttia vanhemman kaksoisveljen Aleksin – haulikkoradalle ensimmäisen kerran. Seuraavana vuonna Samuli osallistui ensimmäisen kerran Metsästäjäliiton SM-kilpailuihin, ja vuonna 2010 hän debytoi skeetin SM-kisoissa.

– Skeettiä on siis kymmenen vuotta takana. Tämä on jo elämäntapa, ja on vaikea kuvitella elämää ilman ampumaurheilua. En ole suoranaisesti asettanut pidemmän ajan tavoitteita, mutta olympialaisiin olisi kova halu joskus päästä. Pariisin olympiakisojen aikaan (2024) olisin sopivassa iässä, hän mietti.

MOTIVAATIOTA LISÄÄ se, että Ahokkaan tämä vuosi oli ”hyvä”:

– Kilpailin kolme kertaa. Harjoitus on tuottanut tulosta ja eteenpäin on menty, sillä kilpailusarjoista puolet oli täysii kierroksia

Samuli Ahokas sijoittui kuudenneksi Hyvinkään SM-kilpailuissa elokuussa.

(25). Ekaan kisaan osui minun huonoin sarjani M-sarjassa, kun rikoin 18 kiekkoa. Se oli kauden ainoa ja iso miinus. En ollut aiemmin ampunut miesten sarjassa alle 20:n tulosta. Seuraavissa kisoissa ammuin tulokset 120 ja 122 eli virheistä opittiin, Ahokas sanoi.

Hän sivusi Mikkelissä ennätystään, joka on 122. Ahokas ei kilpaillut enää syyskuun alussa järjestetyssä Superfinaalissa koulukireidensä takia.

– Nyt voi ja saa harjoitella! Odotan kovasti ensi vuotta, koska tänä vuonna tuli kehitystä mukavasti. Haaveena on normaali kausi, eikä toivottavasti tule toista tällaista vuotta, Ahokas viittasi koronaviruksen aiheuttamiin peruutuksiin ja muutoksiin niin kotimaisessa kuin kansainvälisessäkin kilpailukalenterissa.

SUOMELLA ON yksi olympiamaapaikka saavutettuna miesten skeetissä. Sen ampui **Lari Pesonen** viime vuoden toukokuussa Etelä-Korean maailmancupissa. Viimeiset olympiapaikat ovat jaossa ensi keväänä, jos kisat pysyvät kalenterissa.

– Olympiapaikka on hieno juttu niin Larielle kuin Suomellekin. Suomessa on niin kova taso miesten skeetissä, että paikan joutuu todella ansaitsemaan. Kotimaisten kisojen taso on sama kuin kansainvälisestikin. Mahdollista toki on sekin, että Suomi saa vielä toisenkin paikan Tokioon, Ahokas mietti.

Ahokas johti Hyvinkään SM-kilpailua ensimmäisen päivän jälkeen rikottuaan kaikki 75 kiekkoa. Toisena päivänä tahti ei ollut aivan yhtä hurja, mutta hän pääsi kuitenkin finaaliin.

– Kun eka pummi tuli, taakka putosi hartioilta. Sitten pummeja vain tuli muutama lisää. Ensimmäinen päivä oli hyvä, Ahokas

kertasi SM-kilpailuaan.

Hän pitää uransa toistaiseksi parhaana henkilökohtaisena saavutuksenaan viime vuoden kuudetta sijaansa Italiassa järjestetyissä Universiadeissa.

– Siellä oli kaksi suomalaista finaalissa, Ahokas palautti mieliin **Timi Vallioniemen**, joka sai hopeaa.

OLETETTAVAA kuitenkin on, että Ahokalle kertyy vieläkin kovempia saavutuksia. Niin motivoituneelta ja päättäväiseltä hän vaikuttaa:

– Treenaan perusviikon aikana radalla neljä kertaa. Niiden lisäksi tulee vielä 4–5 fyysikkatreeniä, **Mikko Saarisen** ohjelmia noudattava Ahokas kertoi.

Janne Himanka on toiminut Ahokkaan henkilökohtaisena valmentajana noin kuuden vuoden ajan. Koronaviruksen aiheuttamien aikataulu- ja matkustusongelmien vuoksi Ahokas ja Himanka eivät ole tavanneet radalla yhtä usein kuin aiemmin, mutta ovat yhteydessä toisiinsa säännöllisesti.

– Olen päässyt Jannen ansiosta tälle tasolle, Ahokas kehuu valmentajaansa.

Nuorten maajoukkuevalmentaja Jorma Korhonen otti Ahokkaan mukaan kesällä ”isompaa roolia” valmennuksessa:

– Olemme pitäneet Lopella päivän tai kahden leirejä. Normaalina vuotena laukausmäärät ovat noin 20 000, mutta tänä vuonna määrä jää reiluun 15 000:een. Se johtuu paljolti siitä, että meiltä peruuntui kaksi ulkomaanleiriä maaliskuuhuhtikuussa koronan takia.

– Nyt on kuitenkin päässyt treenaamaan, hän naurahti.

Se lupaa vain hyvää tulevaisuutta ajatellen. 🌀

Cristian Friman sijoittui kolmanneksi 300m kiväärin asentokilpailussa tuloksellaan 1159.

Urheilukouluun, mars!

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja Cristian Friman on yksi viidestä ampumaurheilijasta, joka aloittaa lokakuussa varusmiespalveluksensa Urheilukoulussa.

Lokakuussa palveluksensa aloittavaan kesälajien saapumiserään valittiin 72 urheilijaa yhdestätoista lajiryhmästä. Heidän joukossaan on viisi ampumaurheilijaa. Yksi heistä on Esbo Skytteföreningin (ESF) kivääriampuja **Cristian Friman**, joka odottaa innolla palveluksen alkua:

– Suhdaudun Puolustusvoimiin positiivisesti ja haluan sen olevan minulle tulevaisuudessa työpaikka. Menen hyvillä mielin armeijaan, Friman hymyili syyskuun alussa tehdyssä haastattelussa. Haastattelua seuraavana lauantaina hän vietti lakkiaisiaan lähipiirinsä kanssa. Isoja juhlia ei järjestetty koronatilanteesta johtuen.

Urheilukouluun valitut urheilijat aloittavat varusmiespalveluksensa maanantaina 12. lokakuuta Kaartin jääkäriyrykmentissä Helsingin Santahaminassa. Friman täyttää neljä päivää aikaisemmin 21 vuotta.

Koronasta johtuen Urheilukoulun kevään valintakokeet jouduttiin perumaan ja valinnat tehtiin erityisjärjestelyin. Valinnat tehtiin tällä kertaa lajiiltoilta saatujen tarkennettujen lausuntojen, puhelinhaastattelujen ja kyselylomakkeen tietojen perusteella.

Puolustusvoimat tiedotti aiemmin, että poikkeusjärjestelyistä johtuen suostumusta valittujen nimien julkaisuun ei saatu. Urheilukoulu lähetti kaikille hakijoille postitse tiedon valinnoista.

FRIMAN TIETÄÄ, että varusmiespalveluksen alku voi olla raskasta. Tekemistä on paljon, hän naurautti.

– Olen kuitenkin positiivisella asenteella liikkeellä, ja tiedän, mitä odottaa.

Friman on ollut tämän vuoden ajan ”päätoiminen ampumaurheilija” eli hän on harjoitellut paljon ja saanut ammunsaan olleet ongelmat ratkaistua ja korjattua. Hihna-assennoissa syke on tullut ”läpi”, ja vasemman käden kaksi sormeaa alkoivat puuttua, hän kertoi valmentajaisänsä Mikaelin kanssa.

– Nyt asiat ovat kunnossa. Tämä on ollut siinä mielessä hyvä vuosi, että olen treenannut paljon ja hyvin, enkä ole saanut koronatartuntaa.

FRIMAN ON nuoresta iästään huolimatta kokenut ampumaurheilija. Kultahippuikäisenä hän voitti käytännössä ”kaiken” ja eri lajien Suomen mestaruuksia on kertynyt kymmeniä. Kolme vuotta sitten hän voitti poikien 50m kiväärin makuun maailmanmestaruuden. Tuolloin hän ilmoitti tavoitteekseen Tokion olympialaiset, jotka jouduttiin siirtämään ensi vuoteen maailmalla edelleen jyllävään koronaviruspandemian takia.

– Olympialaiset ovat edelleen tavoitteenani. Jos Tokio jää pois, ei sitä voi jäädä miettimään, vaan on jatkettava harjoitte-

lemista, löydettävä motivaatio ja tehtävä kaikki oikein Pariisia varten, Friman viittasi vuonna 2024 järjestettäviin seuraaviin kesäkisoihin.

FRIMAN MYÖNTÄÄ, että hänellä oli ”josain vaiheessa” ongelmia, eikä tulostulo noussut toivotulla tavalla. Fiiliskään ei ollut paras mahdollinen.

– Pidän taukoa, ja into syytyi taas uudestaan. Sain myös hyvää psyykkistä valmennusta **Christoph Treieriltä**. Saimme ratkotua joitakin pitkäaikaisia ongelmia. Vaikka olen harjoitellut tänä vuonna paljon, olen myös levännyt riittävästi. Päätimme, etten ammu samanlaisia määriä kuin esimerkiksi viime vuonna, jolloin ammuin monta viikkoa putkeen 300-400 laukausta päivässä.

Yksi asia poika-isä -kaksikko kuitenkin mietittävää: Frimanin aloka-aika osuu juuri siihen ajankohtaan, jolloin pitäisi pystyä harjoittelemaan ja keskittymään sekä kilpailemaan tärkeissä näyttökisoissa helmi-maaliskuussa Kisakalliossa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kisoihin. Kisakalliossa jaetaan EM-mitalien lisäksi olympiamaapaikkoja Tokioon.

– Ilmakivääritreenit alkavatkin nyt, Friman sanoi.

FRIMAN ON pelannut vapaa-ajallaan paljon golfia – huhtikuusta lähtien keskimäärin kolme kierrosta viikossa.

– Sen parissa on mennyt paljon aikaa, mutta golfin voi sanoa olevan osa lepoa. Se on hyvää liikuntaa, eikä minulla ole siinä kisatavoitteita. Tasoitukseni on nyt 19,8, hän hymyili. 🍷

Maailman huiput koolla

Practicalin uuden tulokkaan eli Pistoolikarbiinin ensimmäiset SM-kilpailut käytiin elokuussa.

Teksti MIKA VUOLLE
Kuvat NINA BERGSTRÖM

PSC:n lajiperheen uusimman tulokkaan, pistoolikarbiinin ensimmäiset SM-kilpailut ammuttiin elokuun lopussa Vaasassa. PCC:n SM-kilpailut ammuttiin syksyllä siirretyn Wasa Spring Match -pistoolikisan esikilpailun yhteydessä, samoilla radoilla kuin pistooliluokkien SM-kisa. Mukana oli 44 ampujaa.

Pari vuotta sitten practicaliin muodostettiin uusi laji, pistol caliber carbine eli PCC. Lajissa ammutaan 9mm itselataavilla karbiineilla. Aseiden päällä on lähes poikkeuksetta optiset tähtäimet, useimmiten punapistetähtäimet, ja lippaaseen saa ladata enintään 32 patruunaa.

Kiväärilajeista pistoolikarbiini poikkeaa siten että siinä ammutaan pitkällä aseella, mutta pistoolille tyyppisille ampumaetäisyyksille. Näin ollen laji on paljon vauhdikkaampi kuin kiväärilajit.

PÄÄOSA LAJISSA käytettävästä kalustosta on AR-tyyppisiä karbiineita, mutta jonkin verran kisassa näkyi myös muita aseita, esimerkiksi Rugereita ja MP5-malleja.

– Keskimäärin Wasa Spring Matchissa ampumaetäisyydet olivat 10-15 metriä, pisimmillään noin 25 metriä. Staget olivat samat kuin pistoolikilpailussa, mutta osuuskertoimet nousivat korkeiksi, ratamestari **Aki Pakka** kertoi.

Kilpailun taso oli heti ensi yrittämällä huikea, kun Suomen ja samalla koko maailman kovimmat pitkien pyssyjen taitajat kohtasivat samassa lajissa. Mestaruuden voitti kivääripracticalin konkari ja moninkertainen arvokisavoittaja **Raine Peltokoski** muiden mitalisijojen mennessä hallitseville maailmanmestareille.

Jarkko Laukia ampui hopeaa kolmen prosentin erolla voittajaan ja **Jaakko Viitala** pronssia kaksi prosenttia Laukian takana. Maailmanmestari **Juha Hautamäki** jätettiin tylysti neljänneksi prosentin erolla Viitalaan.

Naisten sarjan mestariksi ampui **Jenny Koskimäki**, joka oli yleiskilpailussa 10. sijalla reilun 79 prosentin tuloksella.

SM-KULLAN napannut Raine Peltokoski on nyt kesän aikana tutustunut pistoolikarbiiniin kolmen kilpailun verran, vaikka ei vielä omista edes omaa asetta lajiin.

– En vielä oikein tiedä, mikä olisi hyvä

Raine Peltokoski näyttää liikkelle lähdön mallia.

Suomenmestari Raine Peltokoski kurottelee kulman taakse.

ase tähän lajiin. Ammuin laina-aseella, jota olen kyllä saanut tuunata paremmaksi. Rekylin hallinta on ongelma, sillä tässä lajissa pitää ampua tarkasti, mutta samalla hillittömän nopeasti.

Uutta lajia Peltokoski pitää tietyllä tavalla helppona. Lyhyet ampumaetäisyydet ja käsissä oleva karbiini tekevät lajista sinänsä yksinkertaisen, mutta asia muuttuu

haastavammaksi, kun kello lähtee käymään.

PELTOKOSKI ODOTTAA mielenkiinnolla lajin vuonna 2022 tulevia MM-kilpailuja. Ura jatkuu samaan tyyliin kuin tähänkin asti – kotimaassa harvakseltaan kisailen, mutta arvokisoissa aina mukana. Lisäksi Peltokoski on ottamassa tulevan syksyn ja

Vaasassa

JAAKKO HYVÄTTI

PCC:n ensimmäinen suomenmestari Raine Peltokoski, practicalin valmennuskoordinaattori Kari Kivistö ja SAL:n toiminnanjohtaja Anne Lantee juttutuolilla Vaasan kilpailussa.

talven aikana naisten practicalin tehoryhmän valmennuksen vastuulle.

Pistoolikisassa production-divisioonan suomenmestariksi ampui **Tony Ruohonen**, production opticsissa **Iiro Vanne** ja revolver-divisioonassa **Jussi Niskanen**. Naisten production-luokan mestaruuden nappasi **Anastasia Mustonen** ja production opticsissa **Nina Bergström**. 🚰

TIMO KONTTINEN

Elokuussa pidetyn ensimmäisen turvallisen ampujan kurssin action airissa selvitti yksitoista PAS:ilaista. Seuraavallekin kurssille on jo tunkua.

Poliisien Ampumaseura panostaa action airiin

Teksti MIKA VUOLLE

Helsinkiäinen Poliisien Ampumaseura on aloittanut mittavan ja kunnianhimoisen projektin, jonka tavoitteena on houkutella uusia ampujia mukaan toiminnallisiin ampumalajeihin. Sisäänheitto practicaliin tapahtuu Helsingissä muovikuulapistoolleilla ammuttavan action airin kautta.

PAS:ssa hanke on ollut suunnitteilla jo vuoden päivät, mutta keväällä se lähti toden teolla käyntiin koronan keskellä. Lajia esiteltiin seuran omille jäsenille ruutikauden avausleirillä, ja se herätti kovasti kiinnostusta.

– Kesäkaudella pääsimme jo harjoittelemaan Maunulan urheiluhallissa sisäampumaradalla. Aluksi mukana oli neljä ampujaa, mutta yhtäkkiä meitä oli jo tusina kasassa, PAS:n action airin puuhämies **Henri Haapsaari** kertoo.

HAAPSAARI USKOO, että lajissa on paljon kasvupotentiaalia. Pelkän puskaradion kautakin on jo koko ajan saatu uusia harrastajia kesän mittaan. Hän uskoo suosion syynä olevan lajin helppouden. Action airin aloituskustannukset ovat pieniä. Lajiin pääsee kiinni vain muutaman satasten investoinnilla ja pääkaupunkiseudullakin sen harrastaminen on melko vaivatonta, kunhan sopivat harrastustilat sisältä löytyvät.

– Pääsimme harjoittelemaan Maunulassa nyt aluksi, mutta koko ajan etsimme sopivampia tiloja. Etuovi.comia selataan koko ajan, Haapsaari sanoo.

Haapsaari on itse harrastanut aiemmin ISSF:n kiväärilajeja. Kahdeksanvuotiaasta alkanut kivääriampujan ura jatkuu edelleen, pääasiassa 300 metrin kivääriässä. Täysin

toisenlaisen ampumalajin liittäminen harrastusohjelmistoon oli kuitenkin innostava ja virkistävä hyppäys.

– En tiedä miten tässä näin pääsi käymään, hän nauraa.

– Practical on kyllä aina kiinnostanut.

HAAPSAAREN TAVOIN kesätreeneissä on ollut muitakin kivääriampujia, joita on alkanut action airin lisäksi poltella myös toinen IPSC-laji: pienoiskivääreillä ammuttava minirifle.

PAS järjesti ensimmäisen turvallisen ampujan kurssin jo elokuussa, ja sen läpäisi yksitoista ampujaa. Lisää kursseja on tulossa syksyn ja talven mittaan.

Action air -hankkeen eräänä päätavoitteena on käynnistää junioritoimintaa lajiin. Tulevan talven aikana suunnitelmissa on myös lajin omien kilpailujen järjestäminen. PAS on siitä harvinaisessa tilanteessa, että rahoituskaan ei ole suuri ongelma, sillä seura on päättänyt panostaa projektiin ja lisäksi sitä varten saatiin SAL:n seuratoiminnan kehittämisapurahaakin.

MIKA VUOLLE

PAS:n action air -harjoitukset käynnissä Maunulan Urheilutalolla.

”Tämä on urheilijalle ihan huippujuttu!”

Eetu Kallioinen hymyili kilpaa loppukesän auringon kanssa, kun hän kuvaili arkeaan huippu-urheilijana ja Puolustusvoimien liikunta-aliupseerina: ”Ihan huippujuttu!”

Teksti & kuvat LASSI PALO

Loppukesän aurinko paistaa, ja Helsingissä sijaitsevan Santahaminan saaren ympäröivä meri kimaltelee kauniisti tyynessä säässä. Pian sotilasalueen puomi nousee, ja Puolustusvoimien pakettiauto kaartaa pysäköintialueelle, missä autosta nouseva **Eetu Kallioinen** tapaa vieraansa.

Syy on yksinkertainen: kaikkia vierailijoita ei päästetä suljetulle sotilasalueelle koronaviruspandemian takia.

– Nyt on koronan takia tiukat ohjeistukset, Kallioinen pahoittelee.

Hevossalmen kääntösilta yhdistää Santahaminan mantereeseen, ja matkaa Helsingin keskustasta on Santahaminaan maanteitse noin kaksitoista kilometriä.

– On tämä aika erikoinen paikka, Kallioinen naurahtaa ja katsoo kantakaupungin suuntaan, missä näkyvät muun muassa uudet Kalasataman tornit.

– Olemme nyt sotilasalueella, mutta pääkaupungin keskusta on meriteitse noin lähellä, hän hämmästelee eikä ole miettinyt kaupunkiasumista:

– Asun edelleen Lopella vanhempieni kanssa. Minulla on hyvä olla siellä. Olen niin tottunut asumaan maaseudulla, että kaupungissa asuminen oudoksuttaa. Tykkään siitä, että kun menee pihalle, ei naapureita ole ihan vieressä. Mutta kun vanhempani alkavat peräi minulta vuokraa, muutun pois, hän nauraa.

KALLIOISTA VOI sanoa kokeneeksi ampuurheilijaksi nuoresta iästään huolimatta. Hän täytti toukokuussa 22 vuotta, mutta ampui jo seitsemän vuotta sitten yhä voimassa olevan skeetin Y15-sarjan Suomen ennätyksen 122. Hänen nimissään on myös Y17-sarjan SE-tulos (118).

Kallioinen sivusi viisi vuotta sitten poikien maailmanennätystä Italian Lonatossa järjestetyissä MM-kilpailuissa, kun hän

rikkoi 124 kiekkoa. Kallioinen sijoittui lopulta viidenneksi. Hän on saavuttanut myös poikien MM- ja EM-joukkuehopeaa sekä henkilökohtaisen EM-hopean (2015). Kaksi vuotta sitten hän voitti miesten SM-kultaa. Viime vuonna hän oli kuudes ja tänä vuonna Hyvinkäällä toinen.

Vuosi sitten jännitettiin, saavuttaako Kallioinen olympiamaapaikan Tokioon, kun hän pääsi upeasti Lahdessa järjestetyn maailmancupin finaaliin **Oskari Kössin** kanssa. Harmittavasti olympiapaikka jäi kummaltakin suomalaiselta saavuttamatta, sillä Kallioinen sijoittui neljänneksi ja Kössi viidenneksi.

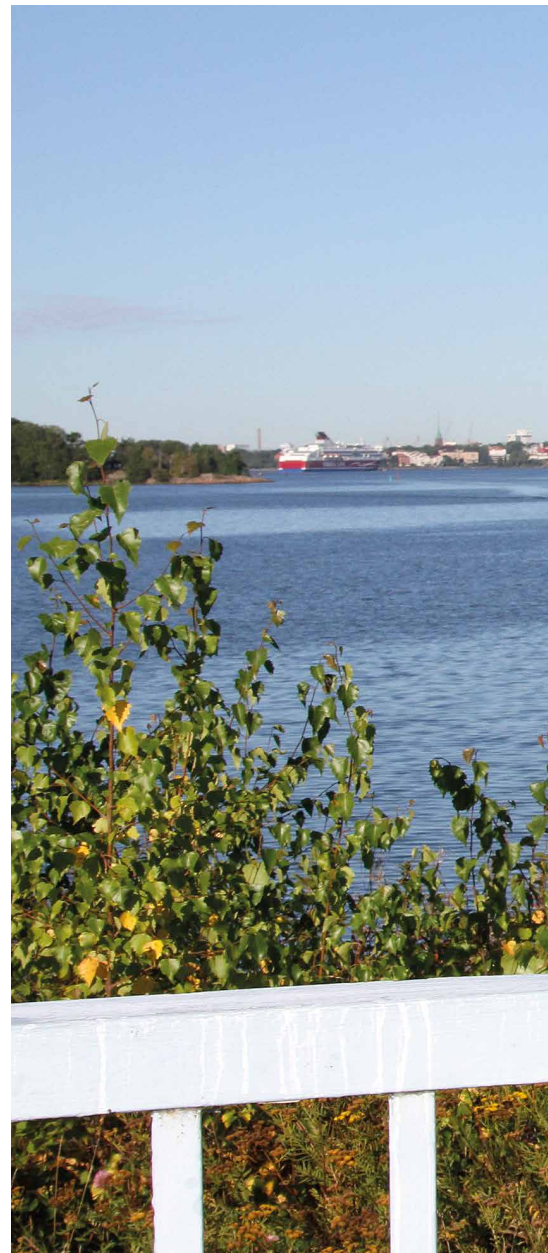
Suomella on yksi miesten skeetin olympiapaikka Tokioon. Sen on ampunut **Lari Pesonen** viime vuonna Changwonin maailmancupissa. Viimeiset olympiapaikat voi saavuttaa ensi keväänä, jos yhä jylläävä koronaviruspandemia ei aiheuta muutoksia kansainväliseen kilpailukalenteriin.

ALA-HÄMEEN AMPUJIA edustava Kallioinen ei ole uhrannut vielä ajatustakaan ensi vuodelle. Hän haluaa ampua tämän kauden ensin loppuun ja katsoa sitten, mitä alkaa tapahtua:

– Onko ensi vuonna maailmancupeja, kansainvälisiä arvokisoja tai Tokion olympialaisia? Se on iso kysymysmerkki koronaviruksen takia. Juuri nyt ei näytä hyvältä, ja ensi vuonna voi käydä huonosti arvokisojen suhteen. Harjoitusleireillekin pitäisi lähteä muutaman kuukauden kuluttua, mutta voiko Malagaan tai Kyproselle edes lähteä, Kallioinen miettii.

– Ei tämä ole kivaa kenellekään. Toisaalta nyt on ollut mahdollisuus harjoitella hyvin ja paljon, koska ei ole tarvinnut miettiä, mihin kisoihin pitäisi lähteä viikon tai kahden kuluttua. Tämä vuosi onkin ollut koronan takia harjoitustäyteinen.

Kallioinen kilpaili kolme kertaa ennen koronaviruspandemian alkua ja koronatauton jälkeen viisi kertaa. Kausi päättyi Superfinaaliin. Sen sijaan Kallioinen on

Eetu Kallioinen on viihtynyt Santahaminan saarella.

käynyt radalla ”tosi paljon”. Kun hän toisti painokkaasti, että ”tosi paljon”, oli pakko kysyä kuinka paljon se on edellisiin vuosiin verrattuna.

– Reilusti enemmän! Voin joskus kertoa tarkemmin, Kallioinen virnistä.

– Mutta loppujen lopuksi kisoja ei jäänyt kovin paljon pois, käytännössä vain isot kansainväliset kisat, ”normaalina” vuonna noin kaksitoista kertaa kilpaileva Kallioinen laskee.

KALLIOINEN ON harjoitellut pääasiassa kotitradallaan Lopella, mutta myös Lahdessa ja Orimattilassa.

– Olen ollut radalla jopa 6–8 tuntia. Määrä nostaa tasoa. Voi kysyä, miksi kansainväliset huiput osuvat niin hyvin? Siksi, että harjoitusmäärät ovat isoja. Laji vaatii toistoja. Eikä tämä suinkaan ole ollut koronan takia vain huono vuosi, sillä olen oppinut tämän vuoden aikana paljon enemmän kuin normaalisti.

Kallioinen korostaa sitä, ettei ilo ole

hyvin liikunta-aliupseerin töissään.

Eetu Kallioinen sijoittui toiseksi elokuisa Hyvinkäällä järjestetyissä skeetin SM-kisoissa.

kadonnut harjoituksissa kertaakaan, eikä sellaista päivää ole ollut, jolloin hän ei olisi halunnut ottaa asettaan laukusta. Tärkeää on ollut se, että Kallioinen on valmentajansa **Timo Laitisen** kanssa kiinnittänyt huomiota myös lepoon ja oheisharjoituksiin. Kallioinen lenkkeilee säännöllisesti ja tekee lihahuoltoa.

– Jos olen ampunut viikon kovaa, pidän viikon tauon, ja kilpa-ase pysyy laukussa. Kävin esimerkiksi eilen kyyhkyjahdissa ja viime viikolla karhujahdissa. Uskallan levätä, koska ammunta ei viikossa häviä mihinkään. Kiekko lentää seuraavallakin kerralla vasemmalta oikealle ja oikealta vasemmalle. Lepoviikko ei ole kuitenkaan siinä mielessä täydellistä lepoa, että makaisin vain sohvalla. Teen koko ajan jotain fyysistä – lenkkeilen koirien kanssa ja kotona on pitkä lista tekemistä.

Kallioisella on kaksi iloista ja reipasta lenkkikaveria, jotka lähtevät erittäin mielellään myös metsälle: karkeakarvainen mäyräkoira ja harmaa norjanhervikoira.

– Kun laitan vihreät vaatteet päälle, ne ovat heti valmiita lähtemään mukaan. Minun ei tarvitse lähteä koskaan yksin lenkille.

PALATAAN vielä Santahaminaan, missä Kallioinen suoritti varusmiespalveluksensa Urheilukoulussa. Viikko sen päättymisen jälkeen hän palasi ”Saarelle” liikunta-aliup-

seeriksi. Hän ollut Puolustusvoimien palveluksessa kahden vuoden ajan, ja nykyinen sopimus päättyy vuonna 2023.

– Jatkoa voi hakea. Olen viihtynyt erittäin hyvin. Työympäristö on hyvä, ja ilmapiiri työntekijöiden kesken on hyvä. Tämä on huippuhomma myös siksi, että voin harjoitella hyvin ja paljon. Liikunta-aliupseerin palkka juoksee, ja työnantaja tukee minua patruunoin ja kiekoin. Niitä tulee tarpeeksi, Kallioinen vastaa kysymykseen, kuinka paljon hän saa tukea.

Kun Kallioinen tuli Santahaminaan ensimmäisen kerran varusmieheksi, hänellä oli jo tuolloin tavoitteena jäädä sinne töihin.

– Tavoite eikä vain ajatus, hän täsmentää.

– Minulla on myönteinen fiilis sen suhteen, että jatkaisin Puolustusvoimien palveluksessa myös tämän sopimuskauden päätyttyä. Minulla on talonrakentajan koulutus, ja niitä töitä tein varusmieheksi asti. Minulla ole mitään hinkua palata niihin hommiin. 🛠️

SAMI KOSKELA:

Avoim ja helposti lähestyttävä valmentaja

Teksti LASSI PALO Kuva TIMO RAUTIO

Ampumaurheilussa viehättää se, kun kilpailee vain itsensä kanssa. Tämä pitää mielen nöyränä.” Näin sanoo **Sami Koskela**, joka vastaa Urheiluampujan Noin 20 kysymykseen.

Porilaisella Sami Koskelalla, 45, on pitkä historia ampumaurheilun parissa. Hän on käynyt ampumassa ilma-aseradalla 10-vuotiaasta saakka ja saavutti ensimmäisen SM-mitalinsa 16-vuotiaana, kun hän sai hopeaa ilmakiväärillä.

– Pidin jossain vaiheessa noin kymmenen vuoden tauon kilpa-ammunnasta. Vein nuoren poikani radalle, ja kun hän oppi toimimaan itsenäisesti, niin aloin uudestaan kokeilla ammuntaa siinä sivussa.

Koskela on käynyt Ampumaurheiluliiton 1- ja 2-tason valmennuskurssit.

– Olen itsekin oppinut tietynlaisia asioita ampumaurheilusta vuosien varrella, hän sanoo.

Koskela työskentelee sähköalalla työnjohtajana. Perheeseen kuuluvat vaimo ja kiväärissä Suomea arvokisoissakin edustanut **Riku**-poika.

1 Millainen sinun koronavuotesi on ollut?

Aika kiireinen.

2 Minkä kokohodan voit nostaa tältä vuodelta ampumaurheilun parista?

Sijoituin yhdeksänneksi makuuasennon SM-kisoissa enkä ehtinyt edes harjoitella!

3 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla on, kun puhutaan uudesta ampumaurheiluvuodesta eli vuodesta 2021?

Toivotaan, että saadaan kaikille suomalaisille hyviä sijoituksia ilma-aseiden EM-kisoissa, jotka pidetään alkuvuonna Suomessa ja Kisakalliolla.

4 Poikasi Riku ampuu kivääriä kansallisella huipputasolla. Millaisia fiiliksiä tämä herättää juuri nyt?

No, tietysti koronarajoitukset tulevat heti mieleen, kun Riku ei ole päässyt kisoihin. Hän on ollut hyvässä kunnossa, ja tulokunto on varsinkin pienoiskiväärillä kohonnut hyvin. Hienoa, että Riku on kehittynyt hyvin ja saa pidettyä kuntonsa hyvällä tasolla. Harmi, että kaikki nuorten kisat peruuntuivat, kun on viimeinen junnuvuosi meneillään.

5 Millaista on ollut toimia Rikun valmentajana ja olla mukana hänen harrastuksessaan?

Riku on rauhallinen ja kuuntelee, mitä asioita yritän kertoa hänelle. Hän toteuttaa asiat omalla hyvällä tavallaan. Pidän erittäin paljon siitä, kun saan olla myös harrastuksen parissa hänen tukena ja valmentajanaan.

6 Tokion olympialaiset järjestettäneen ensi vuonna, ja Pariisi on vuorossa 2024. Kommenttisi.

Pariisiin kisat ovat jo nopeasti vastassa. Urheilijoiden pitää jo nyt keskittyä hyvään harjoitteluun ja keskittyä tulevaan rauhassa.

Sami Koskela seurasi poikansa Rikun amuntaa 300m SM-kilpailuissa elokuun lopussa.

7 Mikä on ollut valmentamisessa antoisinta ja toisaalta mikä on ollut vaikeinta?

On hienoa nähdä, kun nuoret kehittyvät ja pitävät ampumaurheilusta. Vaikeinta on oman ajan sovittaminen valmentamiseen.

8 Mitkä ovat olleet ohjenuoriasi, kun olet ollut mukana ampumaharrastuksessa?

Olen oppinut raumalaiselta valmentajakollegalta, että ”uutta mattoa koukkuun” eikä sovi hötkyillä.

9 Sinulla on perhe, ja olet aktiivisesti kiinni työelämässä ja monessa mukana ampumaurheilussa – myös Ampumaurheiluliiton tehoryhmävalmentajana. Miten saat kaiken mahtumaan kalenteriisi?

Sehän tässä onkin haastavinta, kun vuorokaudessa on rajallinen määrä tunteja. Onneksi vaimo ymmärtää. Hoidetaan yksi asia kerrallaan ja katsotaan minne se riittää.

10 Mitkä ovat tavoitteitasi valmentajana?

Yritän auttaa kaikkia valmennettäviani niin hyvin kuin osaan.

11 Millainen valmentaja olet?

Sitä sopii kysyä Rikulta, jos hän kertoisi sen. **Männistön Elli, Elosen Niko ja Heleniuksen Mikko** ovat myös tehneet kanssani yhteistyötä, joka on mielestäni sujunut hyvin. Yritän olla kaikille avoin, ja nuorten on helppo lähestyä minua.

12 Luonnehdi seuraasi Satakunnan Ampujia (SA) muutamalla sanalla.

Olemme iso seura, ja meillä on tosi hieno pienoiskiväärirata Katinurussa. Sähköiset taulut olisivat kova juttu myös kivääriradalle, niin voisimme pitää kisoja. Haulikkolajit on tällä hetkellä suosittu laji seurassamme. Uusia ja varsinkin nuoria harrastajia toivoisin paljon enemmän.

13 Miten ja kuinka paljon seuraat kotimaista ja kansainvälistä ampumaurheilua?

Paljon.

14 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Toivon, että laji kasvaisi enemmän, mutta mitähän tuo lyijykielto tuo tullessaan, jos se asia etenee?

15 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Taloudessa olisi mielestäni paljon kehitettävää. Vuositasolla esimerkiksi pienoiskivääriammunta ei ole todellakaan halpa laji. Pitäisi myös olla enemmän sisäratoja, joihin pääsee kylmillä ilmoilla harjoittelemaan 50m lajeja. Varmasti on myös monta muutakin asiaa, joita pitää parantaa ja kehittää.

16 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittellevalle kivääriampujalle?

Rauhallisuutta ja kärsivällisyyttä pitää olla. Myös pitää yrittää

puhua kotona, jotta saisi edes toisen vanhemman mukaan usein harjoituksiin.

17 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Viime aikoina arvostus on vähän laskenut. Pitäisi saada enemmän ammuntaa ja sen eri lajeja näkyviin mediaan positiivisessa mielessä.

18 Mitä ajattelet Tokion olympialaisista, jotka siirtyivät koronaviruspandemia takia ensi vuoteen?

Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa nähdään?

Toivottavasti mahdollisimman moni ampuja nähdään kisoissa. Mutta edessä ei ole helppo tie. Kisathan ovat juuri nyt jo ovella.

19 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Olen nuoresta saakka pitänyt ammunasta. Isäni ja isoisäni kanssa olen käynyt myös paljon metsästämissä.

20 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Kilpailee vain itsensä kanssa, ja tämä pitää mielen nöyränä. Pääsee hyvin irti arjen rutiineista, kun keskittyy ampumaurheiluun.

21 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Jotain olisi hyvä harrastaa ja liikkua. Lajilla ei ole sinällään väliä, mutta monia eri urheilumuotoja kannattaa kokeilla, että löytää sen omansa. 🚰

”Päivä pulkassa, onnistuneet kisat”, kilpailun johtaja Marjo Yli-Kiikka kommentoi Kultahippufinaaleja Facebookissaan.

Ensi vuonna taas Isoonky

Ruutiaseiden Kultahippufinaalit ammuttiin elokuussa Isossakyrössä Lapinmäen ampumaradalla. Kilpailuun osallistui kuutisenkymmentä alle 14-vuotiaista kivääri- ja pistooliampujaa.

Teksti LASSI PALO
Kuvat TIMO AALTO

Ruutiaseiden Kultahippufinaalit järjestettiin elokuun 22. päivänä Lapinmäen ampumaradalla Isossakyrössä. Kilpailulajit ja -sarjat olivat 25m pistoolissa 12T- ja 14T-sarjat sekä 50m kiväärissä 10T-, 12T- ja 14T-sarjat.

Kultahippufinaaleissa oli kuutisenkymmentä osanottajaa. Nuoria ampumaurheilijoita oli kaikkiaan neljästätoista seurasta. Sää suosi, ja kilpailussa oli kiva meininki!

Kultahippufinaalien suojelijana toimi Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari**. Hän kertoi tervehdyksessään, että on ottanut Lapinmäen radalla ensimmäiset askeleensa pienoiskiväärissä 1970-luvulla.

– Olen erittäin iloinen myös siitä, että olen ollut koulutuspäällikkönä mukana käynnistämässä Ampumaurheiluliiton Kultahippu-toimintaa 1990-luvulla yhdessä sen aikaisen nuorisovaliokunnan kanssa. Olen tyytyväinen erityisesti siitä, että Kultahippukisat ovat edelleen käynnissä ja voimissaan, hän sanoi.

ILMA-ASEIDEN Kultahippukilpailut aloitettiin vuonna 1994, ja ensimmäiset kesäkauden ruutikisat järjestettiin vuosituhannen lopussa. Isossakyrössä ammuttiin ensimmäisen kerran Kultahippujen ruutifinaaleissa kiväärillä elektronisiin taululaitteisiin.

Yli-Jaskari totesikin, että Kultahippukilpailuilla on siis melko pitkä ajanjakso takanaan, mutta vielä pidempi historia on finaalit nyt järjestäneen Isonkyrön Metsätys- ja Ampumaseuran (IMAS) nuorisotoiminnalla:

– Seuran aktiivinen nuorisotoiminta on

röön!

jatkunut jo yli 50 vuoden ajan pienine kausivaihteluineen. Pienestä maakuntapitäjästä on noussut ampujia arvokisamitaleille ja olympiaedustuksiin saakka, Yli-Jaskari sanoi.

Yksi heistä on kilpailun johtajana toiminut IMAS:n puheenjohtaja **Marjo Yli-Kiikka**, joka on edustanut Suomea lukuisissa arvokisoissa – olympialaisissa peräti kolme kertaa (Ateena 2004, Peking 2008 ja Lontoo 2012).

Yli-Jaskarin mukaan tämä on osoitus siitä, että aktiivisella paikallistason seuratoiminnalla on merkittävä vaikutus koko maan ampumaurheilun kehittämiseen. Hän totesikin, että meillä kaikilla on mahdollisuus vaikuttaa myös lajin säilymiseen merkittävänä suomalaisena urheilulajina.

KULTAHIPPUFINAALIEN ajankohta siirrettiin koronavirusepidemian takia heinäkuun lopulta elokuulle. Aiemmin finaaleihin on

päässyt aluekarsintojen kautta, mutta poikkeuksellisesti tänä vuonna karsintatuloksiksi hyväksyttiin myös esimerkiksi seurojen välisten kilpailuiden, seuran järjestämän harjoituskilpailun tai viime vuoden ruutiasekilpailujen tulokset.

Kilpailuohjeissa edellytettiin kaikkien radalla liikkuneiden henkilöiden noudattavan toimitsijoiden antamia ohjeita ja huolehtivan omasta käsihygieniastaan ja riittävästä turvaetäisyyksistä.

– Jouduimme hieman joustamaan ja tekemään kompromisseja Kultahippufinaalien eteen, mutta kisatapahtuman perumiselta onneksi vältyimme. Nauttikaa kaikki tästä päivästä! Se on kovan työn tulos, Yli-Kiikka sanoi nuorille ampumaurheilijoille tervehdyksessään.

– On hyvä muistaa, että pohjatyö menestykselle tehdään usein näillä pienemmillä radoilla. Niiden ylläpito ja toiminta ovat arvokasta seuratyötä, joka ei useinkaan ole

itsestäänselvyys. Haluankin kiittää kaikkia seuratoimijoita panostuksestanne. Tämä on yhtälailla teidän päivänne, Yli-Kiikka sanoi.

YLI-KIIKKA aloitti ampujanuransa 11-vuotiaana ja pitää olympialaisia ”ehdottomina huippuhetkinään”. Isossakyrössä hän halusikin kannustaa nuoria ampumaurheilijoita tavoittelemaan niitä asioita, jotka tuovat iloa:

– Kultahippufinaaleista on hyvä ponnistaa tulevaisuuteen ja kokea onnistumisia – joskus myös ehkä pieniä pettymyksiäkin. Nekin kuuluvat elämään, ja tärkeintä on se, miten jatkamme eteenpäin.

Vastaavat Kultahippufinaalit järjestetään samalla radalla ensi vuoden heinäkuun 31. päivänä. IMAS täyttää ensi vuonna kunnioitettavat 100 vuotta.

Kultahippufinaalien tulokset julkaistaan vuoden viimeisessä Urheiluampuja-lehdessä, joka ilmestyy joulukuussa. 🛠️

KokMAS houkuttelee kaikenikäisiä lajin pariin

"Meillä nuorin aktiiviharrastaja on 13-vuotias."

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Pistooli- ja kiväärilajeihin painotuneessa Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseurassa kannustetaan kaikenikäisiä harrastamaan. Ampumaurheilukouluista tavoitteena on saada vähintään yksi uusi harrastaja, ja siinä onkin onnistuttu.

Kun puheenjohtaja **Ritva Karri** kuvailee vuonna 1950 perustettua seuraa, hän päätyy kuvauksiin "aika aktiivinen" ja "monipuolinen". Seuran ydinporukan koko on noin 30, mutta kaikkiaan jäseniä on noin 150.

– Kymmenessä vuodessa jäseniä on tullut pikkuisen lisää. Pistooliampujia on meillä hieman enemmän kuin kivääriampujia. Meillä nuorin aktiiviharrastaja on 13-vuotias ja isäni **Erkki** on 83-vuotias. Ampumaurheilu on seurassamme elinikäinen harrastus, Karri sanoo.

Haastattelua tehdään Kokkolassa jäähallin uumenissa, jossa kaupungin ilma-aserata on ollut vuodesta 1988. Olosuhteet ovat parantuneet viime vuosina merkittävästi, kun kaupunki hankki elektroniset taululaitteet.

– Ensimmäiset kymmenen tulivat 2018 joulukuussa, loput kymmenen joulukuussa 2019.

JOS OVAT ilma-aseradalla olosuhteet kohdillaan, ruutiaseradan tilanne ei ole yhtä hyvä. Sopimus kaupungin kanssa on umpeutumassa, ja rata kaipaa ympäristölupaa.

– Siinä meillä on iso työ. Rata on yhteiskäytössä eri seurojen kesken ja on ollut sillä paikalla 70-luvun alusta lähtien.

Rata-asioiden lisäksi seuralla on ollut yhteistyötä myös toimitsijoiden osalta kilpailuissa.

– Meillä on ollut Kokkolan Metsästysseuran kanssa avoimien ovien päivä, Karri kertoo.

Ampumaurheilun asema on muuttunut

myös Kokkolassa vuosikymmenten aikana. Kaupungissa oli ennen useita suurien tehtaiden ylläpitämää aktiivista ampumaurheiluharrastustoimintaa. Enää sellaista ei ole.

– Nyt kamppailemme muiden lajien kanssa. Jääkiekko ja jalkapallo ovat Kokkolassa isoimmat lajit, mutta täällä on paljon muitakin lajeja, joita voi harrastaa.

Kokkolassakin on mietitty kovasti, kuinka uusia harrastajia ampumaurheilun pariin houkutellaan. Koululaisille järjestetään tutustumismahdollisuuksia ja ampumaurheilua pidetään esillä muutenkin, koska vaikei harrastus siitä suoraan alkaisi, se saattaa alkaa sitten sopivan hetken tullen.

MINNA NYGÅRD on ollut pitkään mukana seuratoiminnassa vetämässä ampumaurheilukoulu.

– Ampumaurheilukoulumme eivät ole pelkästään nuorisolle, vaan myös aikuisille. Viime vuonna siellä oli puolet nuoria ja puolet aikuisia, Nygård kertoo.

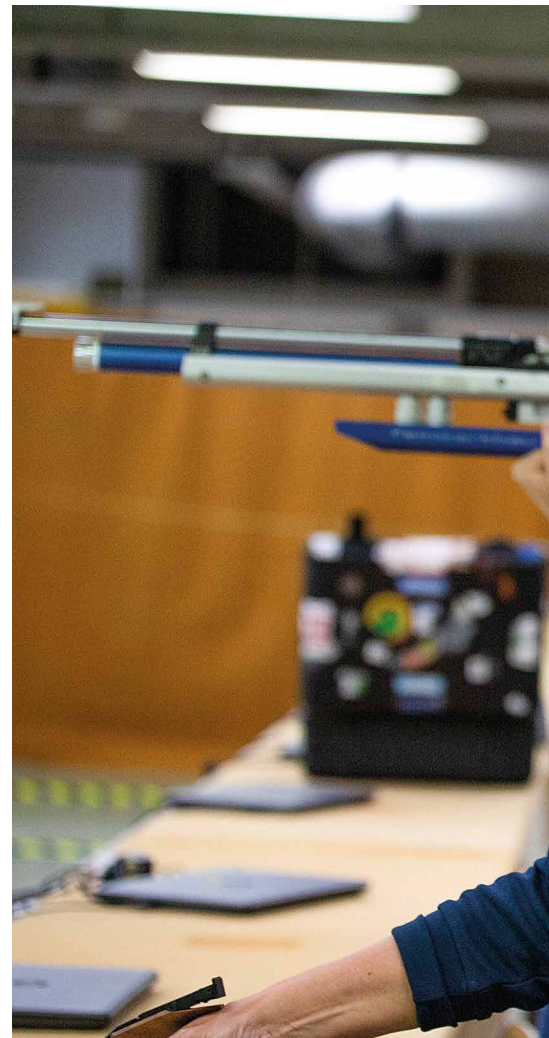
Nygård ja Karri kertovat seurassa olevan tavoitteena, että ampumaurheilukoulusta yksi jäisi lajin harrastajaksi.

– Se on aika hyvin toteutunut. Meillä on seurassa haasteena tällä hetkellä ikäjakauman osalta, että saamme uusia harrastajia tilalle, kun alkaa tulla luonnollista poistumaa. Toivotaan, että ampumaurheilukoululaisten ja koululaisten tutustumisen kautta niitä tulisi.

KokMAS on tutustuttanut ampumaur-

Minna Nygård (vas.) ja Ritva Karri toivovat, että ampumaurheilukoulusta jäisi ainakin yksi uusi harrastaja seuraan.

heiluu myös yrityksiä. Muista tutustumistapahtumista erityisen onnistunut oli ja hyvän mielen jätti viime vuonna järjestetty avoimet ovet -tapahtuma ruutiradalla, joka oli myös SAL100-juhluvuoden tapahtuma.

– Yllätimme, kuinka paljon porukkaa siellä kävi kokeilemassa. Oli hienoa kuulla, kuinka yhden perheen isä totesi: "tämä oli parasta mitä tänä vuonna on tapahtunut". Meillä on aiemmin ollut vastaava yhden kerran. On ollut myös mukavaa nähdä, miten ihmiset, joilla on ennakkoluuloja lajia kohtaan, kokeilevat ja sitten innostuvat, Nygård kertoo.

KORONAKEVÄT KOSKETTI urheilua kovasti, myös KokMASia. Ei tosin niinkään harjoitusten osalta, vaikka maaliskuun loppuun normaalisti kestävä ilma-aseratakausi lyheni hieman. Suurempi kolaus oli odotettujen 70-vuotisjuhlakilpailuiden peruuntuminen.

– Kaikki oli valmiina, iso työ oli tehty. Ensimmäisen kerran olisimme ampuneet 20 paikalla elektronisiin tauluihin silloin maaliskuussa lauantaina, kun perjantaina tuli tieto rajoituksista, Karri sanoo.

Jotain hienoa on tapahtumarintamalla tapahtunut tänäkin vuonna:

– Entiset aktiivit järjestivät tapaamisen ampumaradalla ensimmäistä kertaa kesällä 2019. Heitä oli silloin kymmenkunta. Tänä kesänä eri paikkakunnilta tulleita entisiä aktiiveja oli toistakymmentä. Se on hienoa, Karri iloitsee. 🌟

Ville Koistilaa kiehtoo ampumaurheilusta muun muassa haastavuus.

Tuula Nenonen haluaa kilpailla itseään vastaan ja iloitsee kokeneemmilta saamistaan vinkeistä.

Ville Koistila ja Tuula Nenonen viihtyvät KokMASin porukassa

Kivääriampuja **Ville Koistila** ja pistooliampuja **Tuula Nenonen** aloittivat kumpikin ampumaurheiluharrastuksen vuonna 2015. Koistilan kipinä lähti ampumaurheilukoulusta, mutta Nenosen tie oli monivaiheisempi.

Hän kokeili ampumista ilma-aseilla syyskuussa 2015 ystävänsä houkuttelemana Kaustisen urheilutalolla.

– Mietin ensin, että miksi lähtisin, sillä en ollut koskaan ajatellut harrastavani ampumista. Päätin kuitenkin lähteä mukaan. Ammuin sekä ilmakiväärillä että ilmapistoolilla. Ilmapistooli tuntui enemmän omalta, ja ensimmäisellä kerralla ammuin kymmenellä laukauksella 43 pistettä. Ajattelin, että voisin parantaa tulosta, jos tulisin toisen kerran. Olen luonteeltani sellainen, että haluan kilpailla itseäni vastaan, Nenonen sanoo.

Mirja Ahon ohjauksessa kokeilunsa tehnyt nainen jäi lajiin samantien koukkuun:

– Haasteellisuus kiehtoo. Mielenhallinnan tärkeys, tekemiseen on keskityttävä. Pääsee haastamaan itseään ja tekemään työtä kohti seuraavaa tavoitetta, Nenonen sanoo.

KESKITTYMINEN ja haasteellisuus

"Mietin ensin, että miksi lähtisin, sillä en ollut koskaan ajatellut harrastavani ampumista. Päätin kuitenkin lähteä mukaan."

koukuttivat myös Koistilan. Hänellä innostus lähti ampumakoulusta, vuonna 2016 hän aloitti varsinaisesti harrastuksen.

– Olin kokeillut vähän kaikenlaista, muttei ollut oikein mitään mihin olisin samalla lailla syttynyt, suunnistusta ja lentopalloa aiemmin harrastanut nuorukainen sanoo.

Ampumataidolleen hyvän pohjan hän sai Nygårdin ohjauksessa, liittyi seuraan ja alkoi vähitellen myös kilpailla.

– Aloitin kisoissa käymisen aika varovasti. Kilpailemiseen pitää saada tiettyä itsevarmuutta, Koistila kokee.

Samaa mieltä on myös Nenonen, joka ampuu vain ilma-aseilla, koska harrastaa

kesälajinaan golfia. Kun Mirja Aho ehdotti hänelle kilpailuja, Nenonen osallistui ensimmäisiin kilpailuihinsa Kokkolassa maaliskuussa 2016.

– Ajattelin, etten siinä menetä mitään. Se oman tuloksen parantaminen veti minua kilpailemaan, Nenonen sanoo.

Viime vuonna hän vaihtoi Kaustisen Pohjan-Veikoista KokMASiin.

– Kokkolassa on enemmän aikuisampujia. Jos haluaa vaikka joukkuekisoihin lähteä, meillä on ampujia, Nenonen sanoi.

SEKÄ KOISTILA että Nenonen kehuvat myös viihtyvänsä mainiosti seuraporukassa. Koistila kiittelee muun muassa Lauri Lausteelta saamiaan oppeja.

– Yllättävän hyvin olen kotiutunut seuraan ja päässyt sisälle porukkaan. Myös ampujien ikäjakama on hieno asia. Kokeneilta ampujilta saa vinkejä ja kuulee, miten he ajattelevat. Olen saanut viimeisimpänä opastusta muun muassa aseensa kahvan muotoilusta ja kahvan istuvuuden tärkeydestä. Kannattaa ottaa vinkejä vastaan ja kysyä, sillä tukea täällä saa, Nenonen kehuu.

”KOUA on mennyt hyvin eteenpäin”

Parivuotias Kokkolan Urheiluampujat keskittyy practicaliin.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva KOUA

Vuonna 2018 perustettu Kokkolan Urheiluampujat (KOUA) on nimenomaan practical-ammunnan asialla, koska siihen ei alueelta aiemmin ollut seuraa.

Practical-ammuntaan on Kokkolan seudulla kiinnostusta. Uuden seuran alkutaival onkin ollut vauhdikas. Kokkolan reserviläisissä oli paljon sovelletun reserviläisammunnan eli SRA:n harrastajia ja useita practical-ampujia.

– Olin Kokkolan Urheiluampujissa ensimmäinen jäsen. Siitä lähdettiin, vuoden verran olin hallitustoiminnassa mukana ja nyt puheenjohtajana, **Hannu Mäkelä** kertoo.

MÄKELÄN LISÄKSI tuoreeseen seuraan liittyi heti tukku jäseniä, joita aluksi oli kaikkiaan kaksitoista. Kasvu on ollut huomattavaa, sillä nyt jäseniä on jo noin 30. Enemminkin olisi tulijoita.

– Varmasti olisi, kun vaan jaksaisi kursseja järjestää. Siitähän se on kiinni. Kolmisen kuukautta sitten meillä oli kurssi, jossa oli noin 25 henkeä. Se alkaa olla maksimi, Mäkelä kuvaa kurssien suosiota.

Kursseja on toistaiseksi pääkoordinaattorina järjestellyt **Juha Lukkarila**, jolla suurin kokemus on haulikkopracticalin puolelta. Jäsenmäärän kasvattamisesta haastavan tekee ratatilanne. Kokkolan alueella toiminta-ammuntaa ei ole pystynyt harrastamaan melkein vuoteen.

– Jäsenistö alkoi siirtyä muihin seuroihin. Päätimme kysyä Lohtajan Metsästysseuralta, voisimmeko tehdä yhteistyötä ja tehdä sopimuksen, jolloin voisimme käydä heidän radallaan harjoittelemassa. Sopimus on voimassa tämän vuoden loppuun. Jatkoa toivottavasti seuraa, Mäkelä sanoo.

MÄKELÄ HARMITTELEE monen muun tavoin, ettei toiminta-ammunnalle ole Kokkolassa ratoja. Ruutiradalla sopimus kaupungin kanssa on muutenkin päättymässä 2022.

– Sinne radalle kyllä pystyisi tekemään vaikka mitä. Se ei ole siellä ongelma. Totta kai rahoitus sitten pitää olla.

Mäkelä ja muut KOUA:n harrastajat ovat erittäin tyytyväisiä siihen, että Lohtajan kanssa radan käyttömahdollisuus löytyi.

– Meillä on nyt paikka missä harjoitella. Moni oli jo lopettamassa harrastuksen, kun ei ollut paikkaa missä harjoitella.

KOKKOLAN URHEILUAMPUJAT ei ole varsinaisesti yhdistys, vaan toimii Kokkolan reserviläisten jaostona. Syy on monin tavoin käytännöllinen.

– Koimme järkevämmäksi tehdä alussa näin ja katsoa, miten toiminta lähtee liikkeelle. Kaikki ampujat ovat meille tervetulleita. Olemme jaosto, koska reserviläisillä on Kokkolaa radankäyttöoikeus, jota meillä ei muuten olisi ollut.

Mäkelä kuvaa Kokkolaa ampumaurheilun kannalta lähtökohtaisesti hyväksi kaupungiksi.

– Kun vaan osaamme puhua asioista ja olla yhteistyössä kaupungin sekä toistemme kanssa. Lajia pitää tuoda esille.

Vaikka seura on practical-ammuntaan suuntautunut, Mäkelä kannustaa kaikkeen urheiluammuntaan. Esimerkiksi ilmapistooli- ja pienoiskivääriammunta tukevat practical-ammuntaa, joka on hyvin monimuotoinen laji.

– Kaikki ammunta tukee toisiaan. Mielestäni pitää lähteä perusammunnasta, että opitaan tähtäinkuvat ja liipaisu, opitaan perusasiat. Moni on lähtenyt suoraan practical-puolelle ja huomannut, ettei se olekaan

samanlaista kuin YouTubessa. Tänä päivänä practical ei ole pelkästään ammuntaa, vaan siinä pitää olla hyvässä kunnossa. Cross-fit-tyylisestä harjoittelusta, hyvästä elastisuudesta ja nopeudesta on siinä hyötyä. Se edesauttaa suoritusta ja sitä, että kestää päivän rasituksen kisoissa.

MÄKELÄN OMA harrastus lähti 1990-luvulla maanpuolustustehtävissä. Practical alkoi kiinnostaa, koska se näytti ja tuntui omalta lajilta. Silloin practical ei vielä ollut Suomessa varsinaisesti lyönyt läpi, mutta Mäkelä sai innostukselleen hyvät juuret. Sitten ampumaurheiluharrastukseen tuli tauko, kunnes vuonna 2012 alkanut polte vei takaisin lajiin.

– Siitä se taas lähti. Laji vie mukanaan. Iällä ei ole mitään merkitystä. Harrastusporukka on samanhenkistä, puhumme samaa kieltä ja autamme toisiamme, vaikka kilpail-

Kokkolan Urheiluampujia Wasa Matti Kauppila POP. Yläriivi vase

Spring Battle 2020 squad 9:ssä. Oikealta vasemalle lähtien alhaalta on Tero Lounatjoki KOUA, Anssi Niemi LMS, Hannu Mäkelä KOUA, Seppo Säpsä KSA, Antto Niemonen KOUA, Mika Vierimaa KOUA ja Artur Haapaniemi LMS.

laankin keskenämme.

Alussa Mäkelälle SRA oli ”se juttu”, nyt hän on siirtynyt harrastuksessaan enemmän practicaliin.

– Kun itse vedän harjoituksia, vedän SRA:ta ja practicalia. Pyrin soveltamaan, että harjoituksista olisi kaikille hyötyä ja kaikki voivat tulla omilla varusteissaan.

SEURA ON mennyt hyvin eteenpäin, ja asiaankuuluvat tiimipaidat ovat näkyneet jo useissa kilpailuissa komeasti. Monelle ampumaurheiluseuralle nuorten mukaan houkuttelu on ollut vaikeaa, mutta Kokkolan Urheiluampujat on saanut nuoriakin mukaan toimintaan.

– Nuoria on tullut mukavasti mukaan. Se on todella hyvä asia. He ovat ammunnasta kiinnostuneita ja hyväkuntoisia. Vielä kun he malttaisivat keskittyä ammunnan tekniikkaan, Mäkelä sanoo hymyillen.

Seuratoiminnan tulevaisuus näyttää valoisalta ainakin practicalin tulevaisuuden näkymiä mieltien.

Mäkelä uskoo, että practical-ammunnan vetovoima jatkuu.

– Kun laittaa YouTubeen hakusanaksi ”shooting”, kyllä sieltä toiminnallisiin lajeihin liittyvää materiaalia tulee. Ei enää perinteistä savikiekkoammuntaa, kuten ennen. Toiminnallinen ammunta on ollut pitkän aikaa jo suosiossa, ja halukkuus harrastaa sitä kasvaa edelleen. Meillä Suomessa ratojen puute ja ratojen luvittaminen toiminnallisiin lajeihin on ollut ongelma.

MÄKELÄLLÄ ON selvä näkemys siitä, mitä Kokkolan Urheiluampujat haluaa vaikkapa viiden vuoden kuluttua olla:

– Haluamme olla uskottava seura. Ajatus on, että homma toimii samalla lailla nyt ja viiden vuoden päästä. Toiminnan kehittä-

miseksi mennään kuitenkin välillä epä-mukavuusalueellekin. Jokaisessa seurassa tarvitaan vetäjiä, heitä harvemmin tulee itsestään. Pitää kysyä ihmisiä vetämään harjoituksia. Haasteena on saada ihmisiä mukaan, jotta emme kuormittaisi liikaa samoja ihmisiä.

– Jos haluat jotain, ole valmis myös antamaan. Vaikka maksatkin siitä, voit saada parempaakin kuin pelkän jäsenmaksulla saamasi palvelun, jos menet itse mukaan tiiviimmin toimintaan.

Seuran kehittämiseen Mäkelä uskoo, mutta ratapuoli on monella tapaa haaste:

– Erittäin tärkeänä asiana pidän sitä, että meidän pitäisi saada toimiva toimintarata Kokkolan seudulle. Sellainen, missä pystyisi ampumaan pistooli-, kivääri- ja haulikkopracticalia. Lisäksi siellä pitäisi pystyä järjestämään kilpailujakin. Practical on kuitenkin kilpaurheilulaji. 🛠️

Kaapo Jäppinen kuvattuna elokuussa Isossakyrössä järjestetyissä ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa.

Kaapo nauttii Kultahippukisojen tunnelmasta

Teksti LASSI PALO
Kuva TIMO AALTO

Kaapo Jäppinen, 13, on osallistunut Kultahippufinaaleihin nyt jo viisi kertaa. Hän on nauttinut niiden rennosta tunnelmasta:

– Ne ovat kivoja kisoja!

Viimeksi Kuusankosken Ampujia edustava nuori kivääriampuja oli mukana elokuussa Isossakyrössä järjestetyissä ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa. Hän voitti 50m kiväärin 14T-sarjan tuloksella 301,0 pistettä (100,7+99,1+101,2).

Millainen reissu Isonkyrön Kultahippufinaalit kaiken kaikkiaan oli?

– Ne olivat kiva kokemus!

KAAPU JÄPPINEN asuu Kouvolassa ja käy Elimäen yhtenäiskoulua. Hänen luokallaan ei ole muita ampumaurheilua harrastajia. Kaapo alkoi harrastaa ampumaurheilua vuoden 2017 syksyllä.

– Olisin halunnut kokeilla jousiammuntaa, mutta kun isä näki KuusA:n ilmoituk-

sen ampumaurheilukoulusta, päädyimme kokeilemaan ilmakivääriä. Aloin ampua, koska se oli hauskaa ja kivaa, Kaapo kertoo.

Miksi kivääri?

– Pistooli ei ollut oikein kiva ampua.

Entä mikä ampumaurheilussa viehättää?

– Se, kun pääsee ampumaan eri radoilla ja saa lisää tuttavuuksia.

Mikä on ollut hauskinta tähän mennessä?

– Kun pääsin ampumaan Ruotsiin Swedish cup -kilpailuun.

Miten luonnehdit seuraasi Kuusankosken Ampujia?

– Se on mukava ja kiva.

NUOREN AMPUMAUURHEILIJAN ennätys ilmakiväärillä pystystä ammuttuna on tällä hetkellä 594,4 pistettä. Pienoiskiväärin makuun 60 ls harjoituksissa on parhaimmillaan tullut 603,2 pistettä. **Minna Parkon** valmentava nimettiin tänä vuonna Ampumaurheiluliiton tehoryhmään.

– Yhteistyö on sujunut hyvin, ja Minna on kiva valmentaja. Kaakkois-Suomen tehoryhmässä on ollut mukavaa. Siellä on hyvät valmentajat ja kivaa porukkaa. Olen oppi-

nut paljon uutta. Parasta on ollut se, kun on päässyt ampumaan erilaisilla radoilla ja on kehittynyt eteenpäin.

Kaapo ampuu vuoden aikana noin 7000–8000 laukausta ilma- ja pienoiskiväärillä.

KAAPU JÄPPINEN harjoittelee kesäisin Tyrrissä ja talvisin Puhjonmäessä. Autolla matka harjoituspaikoille kestää 30–45 minuuttia. Kaapolla on neljä pikkusiskoa, joiden nimet ovat **Lilli (Helvi)**, **Helka**, **Iita** ja **Aino**. Perheeseen kuuluvat myös isä ja äiti.

Harrastaako joku muukin perheessäsi ampumaurheilua?

– Iita harrastaa myös ammuntaa, Kaapo kertoo.

Kaapo ei harrasta muita urheilulajeja, mutta viihtyy vapaa-ajallaan hyvin konsolin ja tietokonepelien parissa.

LOPUKSI ON kysyttävä millaisia tavoitteita tai suunnitelmia Kaapolla on ampumaurheilussa ja mikä olisi se suurin unelma lajin parissa. Vastaus tulee napakasti:

– Voittaa kansainvälinen kilpailu. 🚩

Ampuma-urheilun seurataapaamiset alkavat Oulussa 8. lokakuuta

Suomen Ampumaurheiluliiton Seurataapaamiset 2020 pidetään ampumaurheiluseurojen seuratoiminnan teemalla.

Ampumaurheiluseuran johtaminen ja kehittäminen on taitolaji. Pitäisikö johtaa ihmisiä vai asioita? Kuka seurassa johtaa urheilua ja kuka taloutta? Tarvitseeko yhteisöllisyyttäkin johtaa?

Miksi seuramme on olemassa – huippuja vai harrastelijoita varten? Mitä muutoksia toimintaympäristössä on tapahtunut? Mitä eroa on yhdistyksellä ja yrityksellä?

Urheiluseuran johtaminen ja kehittäminen koostuu monesta eri asiasta. Kukaan ei yksinään hallitse kaikkia asioita.

KUKA VOISI AUTTAA ampumaurheiluseuraa toimimaan entistä paremmin? Ampumaurheiluseuroille on myös tarjolla tukea.

Kunta luo edellytyksiä perustoiminnalle ja on kumppani tapahtumissa. Lajiliitto auttaa ja tukee lajiin liittyvissä asioissa. Liikunnan aluejärjestöiltä löytyy myös apua seuran

kehittämiseen ja hallintoon. Kehittämiseen on tarjolla myös rahallista tukea, esimerkiksi OKM:n seuratuki.

SYKSYN AMPUMAUURHEILUN seurataapaamiset on tarkoitettu kaikille Ampumaurheiluliiton jäseneseurojen jäsenille. Tilaisuudet pidetään iltatilaisuuksina poislukien 25.10. Grande Finalen yhteydessä pidettävää koulutus.

Kaikki tilaisuudet videoidaan ja ovat seurattavissa suorina lähetyksinä SAL:n Teamsissa.

TILAISUUDET:

To 8.10. Oulu 17.30-20.30 OMAS:n ilma-aserata

Su 25.10. Lohja 9.00-12.00 Kisakallion urheiluopisto

Ke 4.11. Tampere 17.30-20.30 Kokkovuoren haulikkoammuntakeskus

Ke 11.11. Mikkeli 17.30-20.30 Mikkelin Ampujien ilma-aserata Karkialampi

Ke 2.12. Kuortane 17.30-20.30 Kuortaneen urheiluopisto

KATSO TILAISUUKSIEN pääteemat paikkakunnittain ja lisäinfoa mm. tulevasta Teams-verkkokoulutuksesta täältä ja ilmoit-taudu:

<https://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/koulutus/seurakoulutus-2020/>

Ilmoittautuminen SuomiSportin kautta.

Vaatii SuomiSportin profiilin. Sen voi luoda SuomiSportissa.

IN MEMORIAM

Ampuma-urheilun tukija on poissa

MATTI AURAMAA

1932–2020

Elokuun ensimmäisellä viikolla saimme suruviestin: liikenneneuvos Matti Auramaa nukkui pois synnyinkunnassaan Eurassa 87 vuoden ikäisenä.

Ampumaurheilu koki suuren menetyksen Auramaan poismenon johdosta. Hän oli aina valmis auttamaan, kun asian esitti niin kuin se oli, kehitettiin sitten ampumarataa tai tarvittiin palkintoja kilpailuihin. Auramaa sponsoroimien eri ampumaseurojen eri puolilla maata järjestämiä suosittuja Kaukokiito-trap kilpailuja.

Auramaa teki vaikuttavan, yli 70 vuotta kestäneen työuran Auramaa-yhtiöiden palveluksessa.

Auramaa oli pitkäaikainen Euran Seudun Ampujien jäsen. Suomen Ampumaurheiluliitto myönsi kultaisen ansiomerkin Auramaalle kiitokseksi pitkäaikaisesta työstä ampumaurheilun hyväksi.

Auramaan muistoa jäävät kunnioittamaan haulikkoampujat ympäri maata.

Euran Seudun Ampujat

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden aseiden säilytykseen.

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäseneseuran jäsenen ostamasta asekaapista.

Corrosafe CS16R

Corrosafe 16K

Uusi mallisto!

30.11.2020 jälkeen pitää olla hyväksytty asekaappi yli viiden aseiden säilytykseen

Kaapin sisustus asiakkaan toiveiden mukaan.

SAL:n jäsenille koodilukko ilman lisähintaa tilatessasi asekaapin nettikaupastamme

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

Edun arvo 180,- euroa

Uusittu mallisto nettikaupassa:

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi

Kalle Leskinen on 29 EM-mitalin mies

Teksti MATTI ERKKILÄ

Kuva LAURA MÄÄTTÄNEN

"**A**mpumaurheilusta kiinnostuin varusmiehenä ollessani 51 vuotta sitten. Osuin hyvin ammu-noissamme ja se lisäsi intoani. Pääsin Kuhmoon raja-aseman palvelukseen töihin huhtikuussa 1971. Siellä oli vartiopäällikkönä kivääriammuntaa harrastava **Alpo Pellilä**. Hän huomasi in-nostukseni ampumiseen ja opasti minut hyvään alkuun."

Silloin ei **Kalle Leskinen** osannut kuvitel-la kuinka menestyksekkäs 20 vuoden kilpau-ra oli avautumassa. Kuhmon komppanian ja Kainuun rajan mestaruuskilpailuissa hänet huomattiin ja parikymppinen nimettiin val-mennusryhmään. Rajavartiostossa urheilu oli arvossaan. Ohjaukseen pääseminen oli voitto jo sinänsä.

– Minulle kasvoi valtava kiinnostus lajia kohtaan. Tein erälle metsälinjalle oman ampumaradankin. Talvella ampumapenk-ka ja 300 metrin päässä oleva taustapenkkä olivat lumesta tehdyt. Ammuin sarkapuku päällä pakkasessa kymmenen laukauksen sarjoja. Niiden välissä hiihdin taululle tar-kastamaan osumat. Sen talven jälkeen työ-kaverit arvioivat minut vähintään hulluksi. Mutta rakensivat kuitenkin minulle pienellä katoksella varustetut 50m ja 300m ampuma-paikat!

– Kansallisella tasolla menestyin aika hyvin alkuvuosista lähtien. Suomessa oli korkea tulostaso, ja maajoukkueeseen pää-sy oli monien kymppien takana. Jotenkin kuitenkin uskoin, että kyllä sen tason jos-kus saavutan, kun harjoittelen tunnollisesti. Yhdeksän vuotta jouduin puurtamaan, sil-lä vasta vuonna 1980 pääsin ensimmäiseen edustustehtävääni. Edustuspaikan saaminen Suomessa tarkoitti sitä, että ampuja pystyi kilpailemaan arvokisoissa mitalisijoistakin.

KALLE LESKINEN oli itseoppinut tekijä. Hän poimi harjoitteluunsa tiedonjyviä kir-jallisuudesta ja kokeneilta ampujilta. Mies oppi paljon myös kantapään kautta!

– Sotilaspuolella olin valmennusryhmis-sä, ja sain sieltäkin tietoa. Henkilökohtaisen valmentajan johdolla olisin ehkä menesty-nyt vielä paremmin, ainakaan kipuaminen edustustasolle ei olisi vaatinut yhdeksän vuoden ponnistelua, Leskinen uskoo.

– Rajavartiosto ja Puolustusvoimat antoi-vat minullekin monipuolisen tuen. Kiitollin-olen olen myös Nammo Lapualle ja Sakolle

"Tämä Kontiolahden rata oli keskeisin harjoituspaikkani. Nyt sinne en enää pääse", Kalle Leskinen harmittelee.

niiden avusta. Henkilötasolla oli useita aut-tajia. **Pertti Puhakka** oli yksi heistä. Hän ponnisteli henkisen puoleni vahventami-sessa. Kiitoksen ansaitsee myös Karjalai-nen-lehti, joka arvosti lajiamme.

SYKÄHDYTTÄVIMMÄN hetken hän koki Ruotsin Skövdessä vuonna 1986 järjeste-tyissä MM-kilpailuissa. Hän, **Mauri Röppänen** ja **Ralf Westerlund** saapuivat radalle 31. elokuuta. Ohjelmassa oli vakiokiväärin 3x20 laukauksen kilpailu. Radalla Suomen lippu oli puolitangossa. Presidentti **Urho Kekkonen** oli kuollut.

Kilpailussa kisattiin viimeisen kerran sotamarsalkka **Carl Gustaf Emil Mannerheimin** lahjoittamasta Kultapokaalista – toiseksi arvokkaimmasta ampumaurheilun kiertopalkinnosta (arvokkaimpana pidettiin Argentinapokaalia).

"Kultapallon" oli määrä kiertää MM-ki-soissa 50 vuoden ajan. Sitten se palautetta-siin pysyvästi Suomeen. Kertaakaan maini-ot ampujamme eivät olleet tätä joukkuelajia MM-kisoissa voittaneet. Skövdessä siitä kil-pailtiin viimeisen kerran.

– Kilpailun jälkeen lippumme nostetaan puolitangosta ylös ja keskimmäiseen sal-koon! Leskinen, Röppänen ja Westerlund uhosivat. Kolmikko voitti kilpailun ME-tu-loksella!

– Olipa hienoa seisoa keskimmäisellä ko-rokkeella. Toisella puolella oli Yhdysvaltain ja toisella Neuvostoliiton joukkue, Leskinen muistaa pitkään.

MM-VOITOT tulivat joukkuekilpailuista. EM-kisoissa Leskinen saavutti kuusi henki-lökohtaista mitalia, kaksi kutakin väriä.

– Viidesti olin voittamassa ME-tulok-sella, kerran henkilökohtaisessa kilpailussa ja neljästi joukkuekisassa. MM-kilpailuissa saavutin kaikkiaan neljä mitalia, EM-kilpai-luista 29. MM-voitot 1986 ja 1994 ja henki-lökohtaiset EM voitot 1983 (ME-tuloksella) ja 1991 ovat parhaimmat saavutukseni.

– 1980-luvulla Mauri Röppänen, Ralf Westerlund ja minä muodostimme kivää-rin 300m joukkueet. 1990-luvulla Maurin ja Ralfin tilalle tulivat **Jukka Salonen** ja **Tapio Säynevirta**. Kaikki he olivat äärettö-män kovia kilpailijoita, minua vahvempia. Tuli minulle ja meille tappioitakin. Onneksi vuodet kultaavat muistot, Leskinen hymäh-tää. Joukkuehengen hän kertoi aina olleen hyvän.

– Suomessa on hyvin toimivia seuroja ja niissä lupaavia ampujia. Harjoitella tunnollisesti ja pitkäjänteisesti. Se johtaa menestykseen tai kerää mieleen muistoja. Niin kuin minulla nyt, Kalle Leskinen in-nostaa. 🌟

RADOILTA KERÄTTYÄ

KAHDEKSAN VUOTTA SITTEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 1/2012 kerrottiin, että ilma-aseiden EM-kotikilpailuissa on mukana 32 suomalaista ampumaurheilijaa. Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Jari Karinkanta** odotti kisoista suomalaisille 2–3 olympiamaapaikkaa lisää ja 8–9 mitalia.

EM-kilpailut järjestettiin vuoden 2012 helmikuussa Heinolassa Vierumäellä. Ilmävääriin ja -pistoolin peruskilpailut ammuttiin Vierumäki Areenalla. Kaikki finaalit ja liikkuvan maalin kilpailut ammuttiin Heinola-finaaliareenalla. Vierumäen tennishallista tehtiin näyttävä areena, johon sijoitettiin kahdeksan finaaliapaikkaa ja lähes 600 katsojan katsomo.

TAMMIKUUN PUOLIVÄLISSÄ järjestettiin EM-kilpailujen esikisoina ilma-aseiden SM-kilpailut. Karinkanta piti SM-kisaviikonloppua erittäin tärkeänä tuleville EM-kisa-ampujille. SM-kilpailujen tulostaso ei noussut ihan niin korkeaksi kuin Karinkanta etukäteen odotti.

– Osasyynä oli varmasti vuodenvai-

SUOMESTA 32 URHEILIJAA

ilma-aseiden EM-kilpailuihin

Ilma-aseiden EM-kotikilpailuissa on mukana 32 suomalaista ampumaurheilijaa. Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta odottaa kisoista suomalaisille 2–3 olympiamaapaikkaa lisää ja 8–9 mitalia.

Naisten ilmävääriin SE:n (400) haltijat Hanna Pitkänen (vas.) ja Hanna Etala kilpailivat tiukasti Suomen mestaruudesta tammikuun puolivälissä Vierumäellä. Pitkänen vei lopulta voitton. Heidät nähdään myös tulevissa EM-kilpailuissa.

EM-kilpailut järjestetään 14.–20. helmikuuta Heinolassa Vierumäellä. Ilmävääriin ja -pistoolin peruskilpailut ammutaan Vierumäki Areenalla. Kaikki finaalit ja liikkuvan maalin kilpailut ammutaan Heinola-finaaliareenalla. Vierumäen tennishallista tehdään näyttävä areena, johon sijoitetaan kahdeksan finaaliapaikkaa ja lähes 600 katsojan katsomo.

Tammikuun puolivälissä järjestettiin EM-kilpailujen esikisoina ilma-aseiden SM-kilpailut. Myös EM-kilpailuissa kilpailaan ilmapistoolin, ilmävääriin ja liikkuvan maalin lajeissa. Sarjat ovat miehet, naiset, pojat ja tytöt.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja

SM-kilpailujen tulostaso ei noussut ihan niin korkeaksi kuin Karinkanta etukäteen odotti.

– Osasyynä oli varmasti vuodenvaihteen kova leiritys. Harjoittelua keventämällä ja tammikuun lopussa Saksassa järjestettyjen kilpailujen jälkeen tulostaso varmasti nousee. Se on selvä, ettei SM-kilpailujen tuloksilla pärjätä EM-kilpailuissa missään sarjassa.

Viime vuoden maaliskuussa Italian Bressiasa järjestetyissä vastaavissa kilpailuissa oli mukana 23 suomalaista urheilijaa. Karinkannan mukaan EM-kotikisoissa ei noudatettu ihan yhtä tiukkaa valintalinjaa, mutta pidettiin kuitenkin mielessä se, että kisoissa ovat Euroopan parhaat ampumaurheilijat.

– Siksi meillä ei ole ihan täyttä joukkuetta

Suomen EM-joukkueessa ovat mukana Lontoossa järjestettävien olympialaisiin jo valitut Kai Jahnsson, Mira Suhonen ja Marjo Yli-Kiikka. EM-kilpailuissa ovat jaossa viimeiset kuusi olympiamaapaikkaa. (Neljä Lontooseen nimetty suomalainen ampumaurheilija on Satu Mäkelä-Nummela, haulikko/trap).

Tytöiden ilmävääriäsi kolmannen EM-edustuspaikan ratkaisivat Marika Oikarinen ja Anni Siuhonen Saksan Münchenissä tammikuun viimeisen viikonloppuna järjestetyissä kisoissa kilpailuissa. xx oli parempi, ja Suomen joukkueeseen.

EM-kilpailuihin osallistuu

teen kova leiritys. Harjoittelua keventämällä ja tammikuun lopussa Saksassa järjestettyjen kilpailujen jälkeen tulostaso varmasti nousee. Se on selvä, ettei SM-kilpailujen tuloksilla pärjätä EM-kilpailuissa missään sarjassa.

EDELLISENÄ VUONNA Italian Bressiasa järjestetyissä vastaavissa kilpailuissa oli mukana 23 suomalaista urheilijaa. Karinkannan mukaan EM-kotikisoissa ei noudatettu ihan yhtä tiukkaa valintalinjaa, mutta pidettiin kuitenkin mielessä se, että kisoissa ovat Euroopan parhaat ampumaurheilijat.

– Siksi meillä ei ole ihan täyttä joukkuetta. Osanotto ei ole pääasia.

Suomi saavutti EM-kisoista lopulta kahdeksan mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvan maalin lajeista (5 kultaa, 2 hopeaa ja 1 pronssi). Olympiapaikkoja ei kisoista Suomeen tullut.

EM-kilpailuihin osallistui 44 maata ja 626 urheilijaa. Kisojen suojelija oli silloinen pääministeri Jyrki Katainen.

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa 27.2.–7.3.2021.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Tuomo Kamppinen, 64, oli yksi Vierumäellä vuonna 2012 järjestettyjen ilma-aseiden EM-kilpailujen avainhenkilöistä, sillä hän oli tilojen päävastaava eli Chief of Venue. Hän jäi Vierumäen urheiluopistolta eläkkeelle muutama vuosi sitten.

Vuonna 2012 ilmestyneessä Urheiluampujassa kerrottiin muun muassa seuraavaa: ”Kamppinen teki suururakan ilma-aseiden EM-kilpailuja varten. Hän muun muassa laittoi alumiinifoliota Vierumäki Areenan katotolamppuihin ja vaimensi ilmastointiputkista tulevaa ilmavirtaa. Sekä paljon muuta.”

”**TOIMIN VIERUMÄKI AREENAN** hallimestarina noin kymmenen vuoden ajan. Menin sinne, kun Areenaa rakennettiin muistaakseni vuonna 2007. Parhaaksi muistoksi nostankin siellä järjestetyt ilma-aseiden EM-kilpailut.

Tein kisoja puolentoista vuoden ajan, ja kisojen ajan asuin opistolla kaksi viikkoa. Se

Tuomo Kamppinen EM-kilpailuissa 2012.

oli kova vääntö, mutta kaikki meni lopulta hyvin, ja kisat saivat paljon kehuja ja kiitoksia. Minä sain kilpailuista hyvän mielen!

Ne olivat suuritöiset kilpailut, koska EM-mitaleista ammuttiin kahdessa hallissa.

Muistan eräänkin kerran, kun seisoin nostimella ja puhuin kahteen kännykkään samaan aikaan. Olin kysytty mies!

Pidin ennen EM-kilpailujen avajaisia askelmittaria yhtenä aamupäivänä. Mittariin kertyi lyhyessä ajassa vajaat kolme kilometriä – eikä minulla ollut vielä edes kiire. Itse kisojen aikana mentinkin sitten tukka putkella. Päivä alkoi varhaisella aamupalalla ja päättyi ilta-myöhään, useimmiten keskellä yötä.

Kilometrejä varmasti kertyi aika nopeasti maratonin verran. Kun kisoissa käveli pitkin ja poikin, ei sitä oikein huomannutkaan. Pohkeeni olivat kyllä ihan jumissa, eikä illalla tarvinnut unta houkuttaa.

EM-kisoissa oli hienoa nähdä lajin huippuja ja Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pomoja.

Oma ampumaurani loppui, kun menin Vierumäelle töihin. Asun Järvenpäässä, enkä viitsinyt harjoitella ennen työpäivää – enkä sitten jaksanut treenata työpäivän jälkeen. Aloitin ampumaurheilun Helsingin Puhelin-yhdistyksen (HPY) seurassa 1980-luvulla, ja voitoin urallani kolme kivääriin SM-joukkueimitalia – yhden kutakin väriä. 🌸

Valmentaminen ja mento

Oheisen artikkelin ovat kirjoittaneet valmentajat Minna Parkko (Kuusankosken Ampujat) ja Mari Backman-Hyrkäs (Simpeleen Hahlo). Teksti on alun perin heidän 3-tason valmentajakoulutuksensa lopputyöstä vuonna 2019.

Teksti MINNA PARKKO
JA MARI BACKMAN-HYRKÄS

Kehittämistehtävänäme 3-tason valmentajakoulutuksessa oli suunnitella, kokeilla ja laatia ohjeistus ampujan mentoroimisesta nuorille kilpa-ampujille, huippuampujille, ampumaohjaajille sekä valmentajille Suomen Ampumaurheiluliittoon.

Toteutimme kehittämistehtävän toimintatutkimuksena käyttäen suunnittelua, toimintaa, havainnointia ja reflektointia sykleittäin.

Tavoitteena oli laatia ohjeistus siitä, miten mentorointia voidaan hyödyntää valmentamisessa. Ohjeistuksen toteutimme sähköisesti ladattavana teksti-, ääni- ja videomateriaalina (https://padlet.com/minna_parkko/mentorointi).

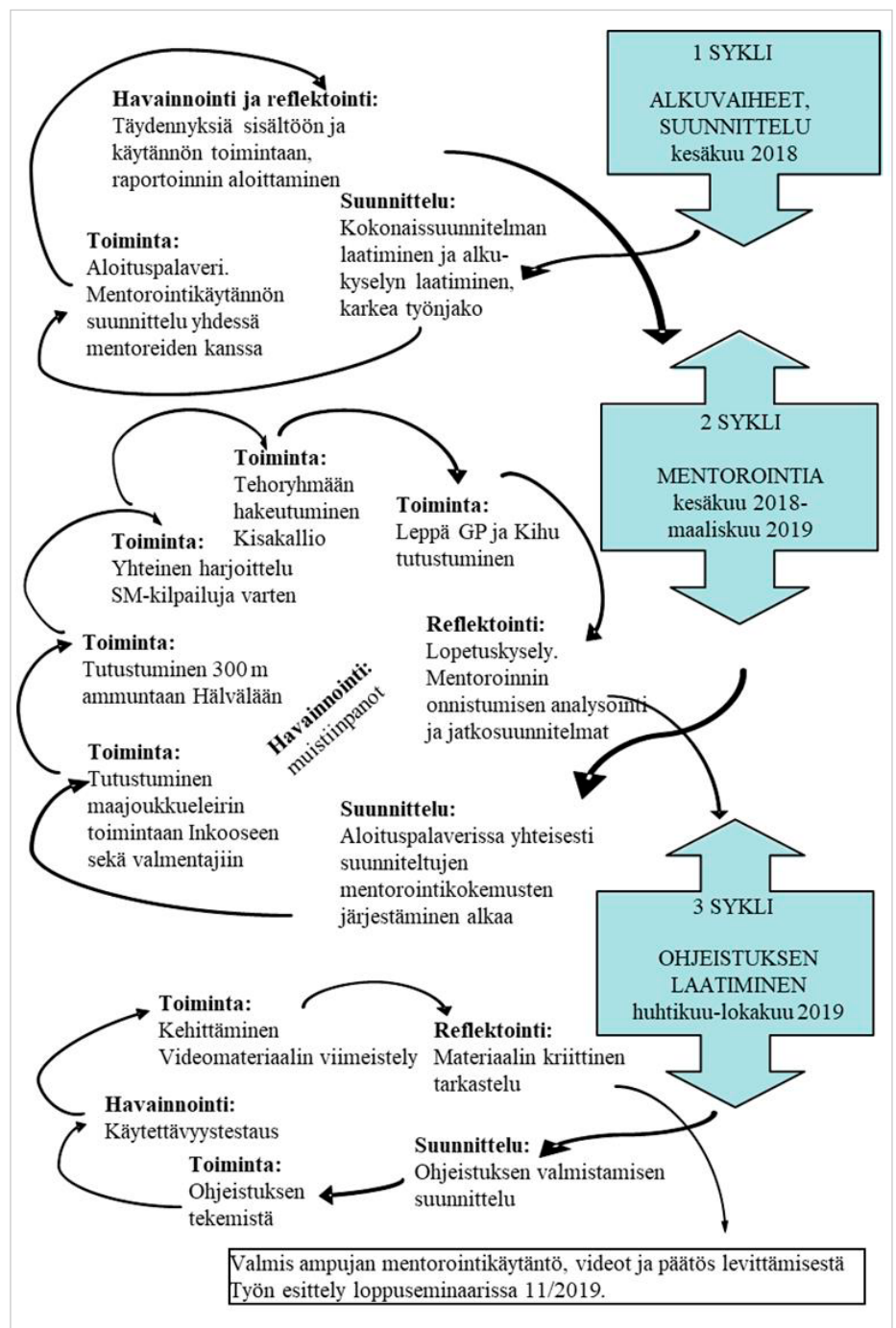
MENTOROIMALLA jaetaan kokeneen ja vanhemman huippuampujan kokemusperäistä, hiljaista taitotietoa ja viisautta kokemattomammalle ja kehittymishaluiselle nuorelle kilpa-ampujalle. Tavoitteena on selkeyttää ampumaurasuunnittelua ja kehittää ampujan henkistä kasvua vastaantulevien haasteiden voittamiseksi.

Nuoren kilpa-ampujan ampumauran jatkumisen haasteena voi olla tulostason laskeminen tukiammunnan jälkeen ja sen seurauksena turhautuminen, opiskelun ja vapaa-ajan ajankäyttöongelmat ja kannustavien uraesimerkkien puuttuminen.

MENTORI VOI opastaa nuorta kilpa-ampujaa ampumatekniikassa ja ampumasuoritukseen liittyvässä ajattelussa ja toimia hänen roolimallinaan. Hän voi olla ymmärtävä kuuntelija, sparraaja ja kansatreenaaja tai ohjaaja. Hän voi olla nuoren kilpa-ampujan kriittinen ystävä, joka herättelee ajattelemaan uudella tavalla ja kyseenalaistamaan olettamuksia ja juurtuneita ajattelutapoja.

Mentori ei ole valmentaja eikä poista valmentajan tarvetta.

Mentori voi tutustuttaa kilpa-ampujan

Kirjoittajien lopputyön kuvitusta: ampujan mentoroinnin kehittämistehtävän toteutus-suunnitelma.

verkostoonsa. Hänen tehtävänä on vain jakaa oma kokemuksensa ja tietonsa, ei tehdä päätöksiä nuoren kilpa-ampujan puolesta tai ohjata johonkin tiettyyn suuntaan.

Mentori ei myöskään arvostele nuoren ampujan valintoja, vaikka voikin herätellä pohtimaan asioita uudella tavalla.

Mentori saa ”vastalahjana” uusia ideoita ja ajatuksia. Mentoroinnin jälkeen hän pystyy analysoimaan paremmin omaa ampumaharrastustaan ja pohtimaan omia tulevaisuudensuunnitelmiaan

uudesta näkökulmasta.

Mentorina toimiminen on arvokas kokemus, josta saa aitoa auttamisen iloa. Samalla saadaan suora yhteys nuoriin ampujiin.

MENTOROINTI VALMENTAMISEN tukena on uudenlainen ratkaisu valmentamisessa. Perinteisesti mentoroitaisiin valmentajaa, mutta tässä huippuampuja mentoroi kilpa-ampujaa valmentajan tukena. Näin muodostuu kolmikanta: huippuampuja - kilpa-ampuja - valmentaja. Tässä opimme

rointi

kaikki antamaan ja vastaanottamaan valmennus- ja vertaistukea yhteistyön tekemisen lisäksi.

Valmentaminen ja mentorointi on siis yhteistyötä, valmennus- ja vertaistuen antamista ja niiden vastaanottamista. Tämän yhteistyön avulla pyrimme siihen, että nuori voi selkeyttää urasuunnitteluaan ja ajatuksiinsa ampumiseen liittyvistä erilaisista haasteista ja keskeyttämiset (drop-out -ilmiöt) vähensivät. Mentorointikokemus voi olla työelämässä arvostettua osaamista. Kokemuksesta voi olla tulevaisuudessa hyötyä myös niin, että osataan itse mentoroida toisia nuorempia ampujia.

AMPUMAHARJOITUKSIA eli yhteisiä treenejä pidettiin mentorien kanssa mahdollisuuksien mukaan (mentorointipilotti 1). Tavoitteena oli antaa myönteistä ja kehittävä palautetta nuorille kilpa-ampujille. Yhteisissä treeneissä käytiin läpi ampuma-asentoja sillä seurauksella, että aktorien omat ennätykset paranivat.

Ampumarjoituksia pidettiin tiimissä, yhdessä muiden ampujien, mentorin ja valmentajan kanssa sovitulla tavalla sovitun ajan. Treeneissä keskusteltiin pysty-, polvi- ja makuuammunnasta sekä tuuliammunnasta. Tehtiin myös yhteisiä kisareissuja. Treeneissä ja kisamatkalla koti- ja ulkomailla keskustelu oli vilkasta. Keskustelu liittyi muun muassa kilpailuun valmistautumiseen, treenimääriin ja levon tärkeyteen. Kilpailujen jälkeen viestiteltiin siitä, miten oli mennyt ja kannustettiin toista uskomaan itseensä. Vertaistukea jaettiin paljon ja vuorotellen muistuteltiin, ettei saa olla liian ankara itselle. Saatiin myös onnistumisia ja niistä iloittiin yhdessä.

Lisäksi tutustuttiin muun muassa maajoukkueleirin toimintaan Inkoossa sekä 300m kivääriammuntaan ja haulikkoammuntaan Hälvälässä ja videoitiin tunnelmia mentoreilta ja aktoreilta kevään ja kesän 2019 aikana.

PALAUTETTA SAATIIN kyselyn avulla. Palautteen analyysin mukaan mentorointi voisi toimia yhtenä psyykkisen valmentamisen keinona psyykkisen valmentajan lisäksi. Kyselyn mukaan molemmat osapuolet kokivat saaneensa mahdollisuuden keskustella ammunnasta toisen ihmisen kanssa (4,5 (aktori) - 4,75/5 (mentori)).

”Oli hyvä, että oli joku, jolta pystyi kysymään apua tai saamaan vastauksen kysymykseen nopeasti. Henkiselläkin puolella huomasi pientä kehitystä. Ammunnan taso nousi ja omat ennätykset paranivat.”

(aktori)

Mentorit löysivät ihmisiä, joilla on samankaltaisia haasteita (4,5/5).

”Yleinen jutustelu tai mietiskely ammunnasta voisi kehittää ampujaa ja auttaa oivaltamaan juttuja paremmin, kuin pelkkä ulkopuolinen tarkastelu ja virheiden etsiminen.” (mentori)

Mentoriaika oli hauskaa ja kiinnostavaa kaikkien mielestä (5-4).

Mentoroinnin pelisäännöt olivat selkeitä (4,5-4).

Mentoreina toimineet henkilöt ovat valmiita toimimaan uudelleen mentoreina tulevaisuudessa (5-3,75). Jatkossa haluttaisiin olla yhteydessä enemmän.

”Muuten hyvin, mutta jälkikäteen ajateltuna olisi pitänyt olla enemmän yhteydessä aktoriin näkemisen lisäksi.” (mentori)

KYSELYN MUKAAN pilottikokemus auttoi erityisesti mentoreita jakamaan omia tunteita ja kokemuksia toisten kanssa (5). On kuitenkin huomioitava, että ehkäpä mentoroinnista saa enemmän irti hieman kokeneempi ja avoimesti ampumiseen suhtautuva ampuja kuin nuori arka henkilö. Ajatuksia pystyttiin jakamaan, ja erityisesti maajoukkueen lajitietotaitoa toivottiin lisää.

”Aktorit voisivat jakaa avoimemmin mietteitään ja keskustella. Kysymällä ei paljon selviä. Mentori joutuu kysymään asioita

sen sijaan, että urheilija oma-aloitteisesti jakaisi asioita.” (mentori)

”Pystyin jakamaan ajatuksia aktorien kanssa.” (mentori)

”Sen pitäisi yleistyä esim. maajoukkueen sisällä, jolloin nuoret urheilijat saisivat kaiken mahdollisen tiedon jo alkuvaiheessa ja näin ollen kehittyminen nopeutuisi.” (aktori)

Kyselyn mukaan aktorit halusivat jatkaa yhteistyötä mentorin kanssa (4,25).

Aktorien näkökulma harrastukseen laajeni (3,75) myös.

MIETIMME PITKÄÄN sitä, millaisen materiaalin kehitämme mentoroinnin tueksi. Tavoitteena oli tuottaa materiaalia, jota toiset voivat sujuvasti hyödyntää. Päädyimme kokoamaan tiedostot sähköisesti Padlet-alustalle. Materiaali on jaettavaa, luettavaa ja kuunneltavaa. Sen toivotaan hyödyntävän niitä valmentajia, jotka haluavat kokeilla mentorointia oman valmentamisen tukena.

Kehittämistehtävän aikana pohtimme usein sitä, mihin urheilijanpolun vaiheeseen ampujan mentorointi sopisi. Mielestämme Valmentaminen ja mentorointi -malliamme voidaan soveltaa missä tahansa urheilijanpolun vaiheessa, mutta ei ihan kenelle tahansa; kaikkien osapuolien tulee olla motivoituneita.

Lisäksi osapuolilla on hyvä olla selvillä se ajatus, mitä mentoroinnilla halutaan: halutaanko pääasiassa ampuma-asentojen tarkastelua keskustellen vai kokemusten jakoa vaiko molempia.

VALMENTAMISTA ja mentorointia jatkettiin ensimmäisen pilotin jälkeen, koska aikaa jäi suunniteltua enemmän ennen loppuseminaaria. Lisänä toteutettiin mentorointipilotti 2, jossa **Mika Piipponen** ja **Emmi Hyrkäs** toimivat edelleen omatoimisesti mentoreina. Siinä parannettiin toimintaa palautteen mukaan ja lisättiin yhteistyötä. 🛠️

KUULOLIIKE
Korvabuusti

**-25%
tarjous
vuoden 2020
loppuun!**

KUULONSUOJAIMET
Yksilölliset kuulonsuojaimet on suunniteltu turvalliseen urheiluammuntaan ja metsästyksen.

- SoundGear Sport- ja Cens DX5 -suojaimet

Lue lisää kuulonsuojauksesta sivuiltamme ja tiedustele lisää erikoistarjouksista Urheiluampujaliiton jäsenille.

Menestyksekkäs ympäristövaatii asiantuntijoita, ma

Ympäristölupaprosessin onnistumisessa on ensiarvoisen tärkeää, että asiantuntijoita käytetään ja kuunnellaan eikä sooloilla asiantuntijoiden ohi.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva JANI HOTANEN

Ampumaratojen ympäristöluvista puhutaan paljon, mutta minkälaisesta prosessista on kyse? Tiesitkö, että -sarjamme tässä osassa kysymme kahdelta toiminnanharjoittajalta kokemuksia prosessista, mitä he ovat oppineet ja millaisia vinkkejä antavat muille.

Mikkelin Ampujien **Jani Hotanen** kuvaa naurahten Mikkelin Kyrönpellon haulikkoratojen luvitusprosessia ”aika pitkäksi”.

– Tilanne lähti siitä, että meillä oli lupa, johon oli tullut lisäehtoja eli rajoitettu ampuma-aikoja. Lupaani ei tavallaan panostettu, koska haulikkoratamme oli puolustusvoimien luvissa. Kun rupesimme tiedustelemaan asiaan vaikuttamismahdollisuutta, ensimmäiset kommentit olivat, että etsikää uutta paikkaa. Olin eri mieltä asiasta, Hotanen kertoo lähtötilanteesta.

Maavoimien esikuntien käydyissä keskusteluissa päädyttiin ratkaisuun, että ympäristölupa irrotettiin Mikkelin Ampujille.

– Homma eteni hyvässä yhteistyössä Puolustusvoimien kanssa, ja teimme keskinäisen sopimuksen radan käytöstä. Ympäristölupa irrotettiin sillä edellytyksellä, että haemme uutta lupaa itse. Siitä lähdimme **Lotta Jaakkolan** kanssa viemään hommaa eteenpäin.

KÄYTÄNNÖSSÄ LUPAHAKEMUS kaikkine perusteluineen tehtiin uusiksi. Siinä vaiheessa käytettiin jo **Mika Hanskia** ja **Timo Markulaa** Akukon Oy:stä meluasiantuntijana.

– Ajantasaisen meluselvityksen perusteella melunohjarvojen ylitykset olivat rajatapa-uksia. Meluntorjuntasuunnitelmassa löytyi kuitenkin vaihtoehto, että kun trap-radana ampumasuuntaa kääntää 30 astetta, melualueelle ei enää jäänyt altistuvia kohteita.

– Pystyimme ympäristölupahakemuksessa esittämään, että aikaisempi altistuvien kohteiden suuri määrä johtui vanhentuneista melumalleista. Uusien, ajantasaisen melumallien

Mikkelissä lupaprosessi oli pitkä, mutta asiantuntijoita hyödyntänyt perusteellinen työ palkittiin.

mukaan tilanne on huomattavasti parempi, ja rajatapauksetkin saadaan melualueen ulkopuolelle kääntämällä ampumasuuntaa.

Sen jälkeen ympäristölupa eteni maaliin, ja seura sai Hotasen mukaan myös todella hyvät ampuma-ajat. Kokonaisuudessaan prosessi vei kaksi vuotta, varsinainen lupaprosessi vuoden. Monenlaista oppia tarttui matkaan ja myös vinkkejä muille vastaavissa tilanteissa oleville:

– Seurassa täytyy olla yksi ihminen, joka ratkaisee asioita, ettei mene kiistelyksi. Tuki on oltava ja talous on mietittävä valmiiksi, sillä kuluja tulee esimerkiksi vesitutkimuksista ja meluselvityksistä sekä mahdollisista meluntorjuntasuunnitelmista. Jouduimme mallinnuksen lisäksi vielä mittaamaan melut viranomaisten vaatimuksesta, vaikka melumallinnuksen pitäisi itsessään riittää.

AMPUMARADAN ympäristölupahakemus on monelle viranomaisellekin harvinainen, jopa työuralla ainutlaatuinen asia. Se vaatii osaamista, jota harvoin seuraväeltä löytyy. Hotanenkin kannustaa hyödyntämään oikeita ympäristöasiantuntijoita, jotka pysty-

vät viemään lupaprosessin mahdollisimman kustannustehokkaasti maaliin.

– Se vähän maksaa, mutta se on kuitenkin halpa hinta siitä, että saadaan kerralla riittävän laaja ja kattava ympäristölupaselvitys, jossa on otettu kaikki mahdollinen huomioon. Kun lupahakemuksessa on kirjoitettu kaikki auki ja perusteltu asiat tieteellisesti, on luvanpäättäjän helppo tehdä päätös.

Hotanen laskee tehneensä lupa-asiaan kahdeksan kuukautta jonkinlaisia asioita. Hän laskee karkeasti tehneensä hakemuksen yli 600 tuntia töitä.

– Naapurikuulemisia oli paljon, sillä meillä on 60 naapuria radalla. Sieltä tuli puhelua ja yhteydenottoopyyntöä.

PYHTÄÄN TRAPP-73:N puheenjohtaja **Tuomas Hjelm** kertoo, että seura on perustettu vuonna 1973, mutta ampumaradalla harrastaminen on alkanut vuonna 1975. Hjelmin tiedon mukaan silloin sijoituspaikkalupaa on pyydetty kunnalta.

– Siitä lähtien on siinä ammuttu vuoteen 2012 asti. Toiminta on ollut pääasiassa aika lailla samanlaista. Siinä on ollut ensin

Lupahakemus Ittää ja työrauhaa

trap-rata, jonka lisäksi vuosien saatossa on tehty kompak-rata. Samana vuonna kesäasukkaat valittivat melusta, jonka jälkeen aloimme tehdä ympäristölupahakemusta, Hjelm kertoo taustaa.

Kunnan ympäristötarkastajan kanssa aiheesta keskusteltuaan seuraavaksi päätti hakea ympäristölupaa.

– Meille myönnettiin ympäristölupa vuoden 2012 aikana. Siinä kävi ehkä aika klassisesti: teimme jälkepäin katsottuna huonon hakemuksen, jonka perusteella tuli huono päätös. Selvitykset olivat hyvin vähäiset, koska kenelläkään ei oikein ollut tietoa siitä, miten tuollaista lupaa lähdetään viemään läpi.

LUPA MYÖNNETTIIN, ja siitä valittiin Vaasan hallinto-oikeuteen niin kesäasukkaan kuin ampumaseurankin toimesta.

– Ampumaseura valitti ampuma-ajoista. Ympäristöluvassa ampuma-ajat oli rajattu niin, että arkipäivisin ampuminen päättyi kello 19. Se on aika haastavaa, kun pääasiasa radan käyttäjät ovat päivätöissä. Haimme hallinto-oikeudesta kolmelle arkipäivälle

Rahoitus toi helpotusta

Pitkään valmisteltu ympäristölupahanke päästiin aloittamaan viime toukokuussa, kun Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Metsästäjäliitto, Suomen riistakeskus, Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto saivat kolmi-vuotisen rahoituksen maa- ja metsätalousministeriöltä.

Hankkeessa ampumaratojen ympäristölupiin erikoistuneet asiantuntijat hoitavat ampumaratojen ympäristölupaprosesseja. Hankkeesta huolimatta kaikkia ratoja ei pystytty luvuttamaan yhdellä kertaa, joten työtä tullaan tekemään alueittain ja porrastetusti.

Ratojen toiminnanharjoittajilta edellytetäänkin malttia. Ympäristöluvan hakeminen on monivaiheinen prosessi, jossa

tulee varautua myös ennalta arvaamattomiin muuttujiin, ja yksinkertaisimmillaan-kin hyvin hoidettu lupaprosessi vie aikaa.

Parhaaseen lopputulokseen päästään, mikäli ympäristöasiantuntijoiden ja toiminnanharjoittajien yhteistyö on saumatonta ja ympäristölupa-asian käsittely perustuu pelkkiin faktoihin ja tutkittuun tietoon.

– Tällä hetkellä työn alla olevista radoista monet ovat odottaneet apua jo useamman vuoden ajan, pahimmissa tapauksissa rata on painunut ympäristöasioiden kanssa jo vuosikymmenen. Nyt päästään onneksi paneutumaan asiantuntijavoimin ampumaratojen ympäristölupatilanteen parantamiseksi, Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** sanoo.

lupaa ampua kello 20:een asti eli tiistaista torstaihin.

Vaasan hallinto-oikeus kuitenkin katsoi, etteivät selvitykset ole olleet riittävän hyvät luvan myöntämisperusteiksi, mikä on hyvin tyypillistä luvulle, jotka on laadittu ennen parhaan käyttökelpoisen tekniikan oppaan julkaisua ja edunvalvontajärjestöistä saatavan asiantuntija-avun saamista lupahakemusten laatimiseen.

KAKSI VUOTTA myöhemmin sama hallinto-oikeus kumosi ympäristöluvan ja palautti asian kunnan ympäristöviranomaiselle uudelleenkäsiteltäväksi. Seura valitti vielä korkeimpaan hallinto-oikeuteen, mutta Vaasan hallinto-oikeuden ratkaisu pysyi voimassa.

– Siitä lähdimme rakentamaan tätä uudestaan. Jälkepäin opimme, että maallikko ei pysty tuollaista hakemusta tekemään niin, että siitä tulisi hyvä. Se on monimutkainen prosessi joka suuntaan. Monella ympäristöviranomaisellakaan ei ole tietotaitoa lupahakemuksen käsittelyyn, Hjelm sanoo.

Myös Hjelm on tyytyväinen siihen, kuinka Ampumaurheiluliitosta pystyttiin asiassa auttamaan. Se vei monta asiaa oikealle raiteelle, mutta käänneet eivät olleet vielä siinä:

– Silloinen ympäristötarkastaja kertoi puhelinkeskustelussa marraskuussa 2017, että vuodenvaihteeseen mennessä on oltava uusi ympäristölupahakemus liitteineen ja selvityksineen vetämässä tai toiminta kes-

keytetään. Eihän siinä ajassa ollut mahdollisuutta saada kaikkea tehtyä.

Seura ajautui tilanteeseen, jossa radan toiminta keskeytyi 1. tammikuuta 2018 alkaen. Tai näin seura ainakin luuli.

– Selvisi jälkepäin, ettei keskeytys ollut ympäristönsuojelulain mukaan perusteltu. Siitä ei myöskään ollut edes päätöstä. Nyt asioita on Ampumaurheiluliiton asiantuntijan kanssa käännetty ja väännetty niin, että ympäristölupahakemus saatiin hyvälle mallille alkuvuodesta ja lupapäätös saatiin viime kesäkuussa. Toimintaa pystyttiin jatkamaan noin 2,5 vuoden turhan hiljaiselon jälkeen, Hjelm sanoo.

RADALLA ON suunnitelmia meluntorjuntatoimintapiteiden käynnistämiseksi eli meluvallin rakentamiselle. Niitä aletaan rakentaa Hjelmille mukaan siinä vaiheessa, kun ympäristölupa on saanut lainvoiman. Hänen opit prosessista ovat samansuuntaiset kuin Hotasellakin:

– Ehkä tärkeimpänä pitäisin sitä, ettei maallikkona lähtisi asiaa puimaan. Tarvitaan asiantuntija-apua, jota me olemme saaneet Ampumaurheiluliitolta. On ensiarvoisen tärkeää, että asiantuntijoita käytetään ja kuunnellaan eikä sooloilla asiantuntijoiden ohi. Hermot pitää myös olla kunnossa. Tämä on niin pitkä prosessi, että siinä jokainen ehtii käydä koko tunneskaalan iloista suruihin, Hjelm sanoo nauraen. 🛠️

Beretta 694 Sporting

– Berettan uusi urheiluhaulikko

Teksti & kuvat
PEKKA SUURONEN

Koeammunta & arvointi
PETRI PALO

Kuvat
BERETTA

Italialainen Beretta on perustettu 1526. Se käyttää itsestään nimikettä "maailman vanhin teollinen dynastia".

Fabbrica d'Armi Pietro Beretta on Euroopan suurin asevalmistaja. Beretta Holdingin talliin kuuluvat asemerkit Sako, Tikka, Benelli, A. Uberti, L. Franchi, Stoeger, Chapuis sekä parikymmentä muuta ampumaurheiluun ja metsästyksen liittyvää brändiä.

Työntekijöitä on rapiat 3000. Parhaimmillaan konserni tuottaa 1500 asetta päivässä monessa maassa – sekä sotilas-, urheiluetä metsästysaseita.

Beretta on pysynyt perheyriksenä viidentoista sukupolven verran. Nykyjohtajan (CEO) nimi on **Franco Gusalli Beretta**, 56. Vuosisatojen varrella on kuitenkin mahdollisesti tarvittu adoptioitoimenpiteitä nimen säilyttämiseksi.

Minulla on Francon käyntikortti. Hän on joskus ammoin suostunut antamaan haastattelun pienen Suomen vähäpätöiselle asetoimittajalle.

BERETTA 694 on ratahaulikko, joka ei ole tehtaan mukaan 690:n tai 692:n "evo", vaan kokonaan uudelleen suunniteltu. Sen ensiesittely tapahtui viime vuonna, mutta Suomeen se rantautui tänä vuonna. Se introtaan Suomessa aluksi vain sporting-versiona ja 12/76-pesillä.

Beretta 694 on hinnaltaan noin 4500 euroa. Sitä voi luonnehtia termillä "keskihintainen". Siitä on RH- ja LH- versiot, kolme eri piipunpituutta ja tukkiversiot kiinteä perä tai B-Fast säätöperä. Kirjoitusasemalla on säätöperäinen RH B-Fast 32" piipuilla.

Todennäköisesti myös trap-versio rantautuu aikanaan Suomeen.

694 TOIMITETAAN kovassa hopeanvärisessä, pehmustetussa ja osastoidussa laukussa, jonka mitat ovat 980x290x90 mm, eli se on hyvin kompakti laukku. Laukussa on kolme salpaa ja numerolokot. Sisältä löytyvät haulikko ilman pusseja, kolme vaihtosupistinta (kaksi on kiinni aseessa), muovinen suuhi-

savain ja öljypullo. Varaosana on vaihtopörrälevy (23 mm) aseessa kiinni olevan (18 mm) optioksi. Berettan nimi perälevylle on MicroCore.

Työkaluvarustuksesta löytyy pitkä T-kahvainen AV 6 mm kuusiokoloavain perätukin irrottamiseen, AV 3 mm kuusiokolo poskipakan säätöön ja pienoinen uraruuvimeiseli liipaisimen etäisyyden säätöön. Löytyy myös joukko aluslevyjä, joilla säädetään poskipakan korkeutta.

Lisäksi 2x20 g painonippua, jotka voi laittaa perälevyn alle ja kasvattaa takapai-

Baskyylin pohja on ehjä ilman lukkosalvan koloa.

Topleverin vivun muotoilu on omintakeinen.

noisuutta. Piipunpainoja ei aseensa mukana tullut, mutta välikiskosta etutukin alta löytyy 2x5 paikkaa piippupainoille. Nämä ovat magneettikiinnitteisiä eivätkä siten tarvitse työkaluja. Nämä on ostettava tarvikkeena.

KÄYTTÖOHJE ON 105x148 mm, 216 sivuinen, kuudella kielellä vaan ei suomeksi. Ohjeet ovat yleisluotoiset over-under -haulikolle, eivät mitenkään 694:lle räätälöidyt. Ohjeissa ei ole mitään uutta O/U-haulikoihin tottuneelle. Laukaisua ilman klikkipatruunoiden käyttöä ei sallita.

OPHP-vaihtosuppareissa on värikoodit ja karhennukset sormikiinnitystä ajatellen.

Poskipakan säätöjärjestelmä B-Fast on tavanomainen ja riittävän monipuolinen.

Piippupainot kiinnitetään fiksumasti magneettikiinnityksellä.

694:n baskyyli on tyylikäs ilman kruusailua.

Suhteellisen kalliin aseensa ostaja voi jättää haikailemaan tarkempaa nippelitietoutta omasta aseestaan. Esimerkiksi vaihtimen järjestystä ei ole kuvin selitetty. Onneksi varmistimen yhteydessä olevan vaihtimen symbolit ovat poikkeuksellisen selkeät.

Vaihdin on rekyylitoiminen. Varmistimen on ei-automaattinen niin kuin rata-aseelta toivotaan. Varmistimen ja vaihtimen käyttö on sutjakkaa, mutta ahkera kiekkoampujahan ei näihin tavallisesti koske.

694 EI KAIVERRUKSILLA "brassaile". Bas-

kyyli on sileä ja kruusaimaton. Haulikon posket ovat sileät ja satiinihopeaiset. Ainoat kuviot niissä ovat tekstit "Beretta", "694" sekä yksinkertainen koukero. Italia-laista pelkistettyä designia.

Topleverin päällä ja baskyyliä sen edessä on pistekarhennuksen omaista kuviointia.

Topleverin muotoilu on omintakeinen. Herää kysymys, onko tällä ajateltu tehdä sama vipu sopivaksi sekä RH että LH? LH-asetta ei ollut käytettävissä, joten se jää arvoitukseksi. Kuitenkaan koeampuja ei vuvun muotoa kritisoinut.

TUKIN MUOTOILU on perinteinen ilman mitään kikkailuja. Tukkipuut ovat öljytyä pähkinäpuuta. Tehtaan mukaan puun laatu- ja kovuusluokitus on 2,5+. Kaiverrukset on tehty laserilla.

Pyöreän 245 mm pitkän etutukin salpa ei ole tavanomaista Deeley-mallia, vaan liikkuu vaakatasossa taaksepäin. Järjestelmä onkin oikeastaan Anson. Mielestäni salpa lukittuu näppärämmin kuin tavanomainen Deeley.

Vakiooperälevyllä (18 mm) ja liipaisin keskiaseennossa vetopituus on 375 mm. Perän pudotus on 35/50 mm.

Kirjoitusaseessa oli B-Fast säädettävä poskipakka. Säädöt toimivat tavanomaisesti tyyliin 3D. Poskipakan sivukallistumismahdollisuutta ei kuitenkaan ihan helposti ole.

Ampuja saa varmasti poskipakan itselleen mieluisaksi.

BERETTA KÄYTTÄÄ piipuista kauppatermiä Steelium Plus. Kirjoitusaseen piiput olivat 32" (810 mm) koeampujan toiveen mukaan, mutta valittavana olisi myös 760 (30") ja 710 mm (28"). Ylimenokartion kerrotaan olevan kolmiosainen (triple cone), progressiivinen ja pitkä, kaikkiaan lähes 400 mm mittainen. Tämän kerrotaan vähentävän rekyyliä ja sitä kautta piipun hyppäystä. Jotta kakkoslaukaus olisi nopeampi!

Piiput ovat sisältä kovakromatut. Normaalkorkuinen ventiloitu kisko on 10x8 mm levyinen. Välikiskossa on tuuletusaukkoja. Keskijyvä on jätetty pois. Piipunsaulla on valkoinen 4 mm halkaisijainen jyvä.

En löytänyt piipuista Ranskan liljaa eli koeammuntaa teräshauleilla. Käyttöohjeissa on kuitenkin mainittu teräshaulit ja niiden käyttö sallitaan vaihtosupistinaseissa M-supistukseen asti. Samoin OCHP-supistimet viittaavat High Performance -teräshaulipatruunoihin. On nähtävä, että 694 on teräshaulikelpoinen.

Ejektorit ovat valikoivat. Ne työntävät ampumatonta patruunaa ulos 10 mm. Ejektoreita ei voi kuluttaja kytkeä pois niin kuin 692-mallissa saattoi.

SUPISTINHOLKIT OVAT mallia Optima Choke HP ja 90 mm pituiset. Materiaali on rosteria. Piipun ulkopuolelle jää **jatkuu**

22 mm. Ulkonevassa osassa on karhennus, joten alkukiinnitys sormin käy näppärästi ja 19 kierrosta kiinnitys kaikkiaan vaatiikin. Muovisella työkalulla tehdään loppukiristys.

Supistimissa on värikoodaus, joka on mukava lisä. Omistaja oppii kyllä oikeat värit. Värirenkaassa on supistusaste kirjaimin. On mahdollista, että tekstit kuluvat ajan mittaan, mutta itse holkin runkoon on myös etsattu tiedot. Sen sijaan tunnistuslovia ei OCHP-supistimissa ole.

Täyssuppeata holkkia ei toimituksesta löytynyt, vaan sen tilalla oli "SK-Skeet". Tämä lienee sylinteriäkin hajottavampi supistus.

YKSILIIPAINJÄRJESTELMÄSSÄ on valitsin varmistimen yhteydessä. Liipaisin on säädettävissä pituussuunnassa kolmeen asentoon. Liipaisimen kallistus ei ole säädettävissä.

Laukaisulaite ei ole kuluttajan irrotettavissa eikä myöskään säädettävissä.

694:ssä ei ole alahakaa eikä sille aukkoa pohjassa. Baskyylin pohja on siis sileä ja umpinainen. Eipä ole vaaraa roskien joutumisesta sinne.

Piippujen lukitus hoidetaan kahdella kartiotapilla, jotka työntyvät baskyylistä monoblokkiin. Kartiokkaat lukkotapit säätävät itsensä kuluman osalta. Voisi ajatella, että suuren laukausmäärän jälkeen näiden tappien vaihto olisi helpompi operaatio kuin joissain toisissa lukitusjärjestelmissä.

Anson-tyyppinen etutukin lukitus on tukeva ja helppokäyttöinen.

Työkaluvarustus on minimalistinen mutta riittävä. Rasiasta löytyy peräpainot ja poskipakan välilevyjä.

BERETTA KOEAMMUTTIIN italialaisilla Baschieri & Pellagri F2 Power -patruunoilla 12/70. Haulikuorma oli trap-säännön mukaan 24 g 7½-numeron (2,4 mm) lyijyhauheja. Kantavahvike oli peräti 19 mm pituinen. Pohjatulppana (base wad) oli iskunvaimentava B&P:n Gordon System, jonka kerrotaan pehmentävän rekyyliä. Maahantuoja Corenius Ase ja Urheilun mukaan lähtö on 435 m/s eli kiekkopatruunaksi nopean sorttinen.

Beretta 694 Sporting tuntuu laadukkaalta sporting-haulikolta. Sitä myyvät Beretta-kauppiat kautta Suomen. Maahantuoja on Sako. 🛠️

www.corenius.fi
www.sakosuomi.fi

"Tasapainoinen ja hyvä haulikko"

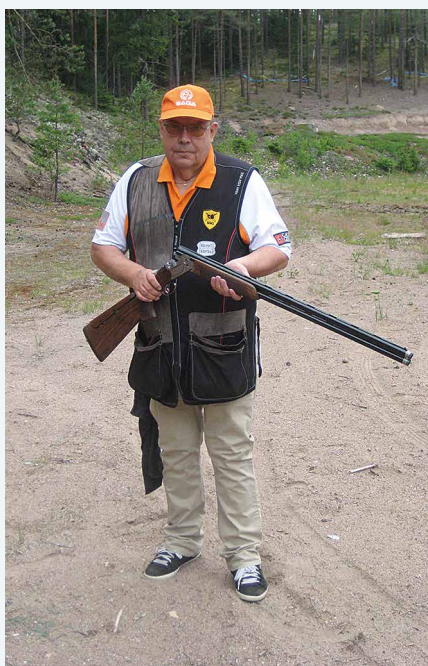
KOEAMPUJAN ARVIO

Beretta 692 koeammuttiin Salon Kiiikalassa, KMY:n radalla. Vaikka olen itse joskus asunut Salossa, en ollut lainkaan tietoinen tästä radasta. Tosin silloin Kiiikala oli vielä itsenäinen kunta ja Salon Seudun Ampujat (SaSA) oli oikeutetusti ylpeä omasta SM-tasoisesta radastaan Hali-kossa. Ammuin silloin siellä.

KMY:n rata on oikeastaan hiekkakuopas ja melunvaimennus tulee näin luonnon keinoin. Vuonna 1949 perustettu Kiiikalan Metsästysyhdistys (KMY) on ollut SAL:n jäsenen vuodesta 1985 ja SML:n jäsenen vuodesta 2005. Urheilupuolella KMY kertoo keskittyvänsä kansallisen trapin ammuntaan.

MUTTA ANNETAAN puheenvuoro helsinkiläiselle **Petri Palolle**, 59. Sibbo Skyttegilleä (SSG) edustava ampuja on moninkertainen mestari kaikissa haulikkolajeissa. Hän on toiminut kauan kilpailuhaukoiden luottokoeampujana Urheiluampuja-lehdelle.

"Ase tuntui heti paketista purkamisen jälkeisissä kuivanostoissa tasapainoiselta ja helpolta nostaa. Tukinharjan säätöoperaa-

SSG:n Petri Palo on Urheiluampujan luottokoeampuja. Koeammunnat tehtiin Kiiikalassa KMY:n Hautainkrotrin ampu-maradalla.

tion jälkeen tähtäinkuva selkiytyi entisestään ja tuntuma aseeseen oli hyvä."

"Mielestäni Beretta 694 on tasapainoinen ja hyvä haulikko ampua. Sen baskyyliä on hieman kavennettu, joten näkökenttä laajenee. Kiekon kiinniotto nopeutuu ainakin teoriassa."

"Ammuttaessa suunnattavuus oli kohdallaan. Rekyyli suuntautui suoraan taaksepäin ja tupla/paikkolaukauksien ampuminen oli helppoa, eikä rekyyli nostanut piippuja."

"Laukaisu toimi täsmällisesti. Laukaisun tuntuma oli hyvä. Ammunnan aikana tuli pari kertaa topleverin kanssa pikkuongelmia, mikä todennäköisesti johtui siitä, että ase otettiin suoraan tehdaspakkauksesta ja koneistossa olivat varastorasvat sisällä. Ongelma hoituisi ampumalla tai sitten voisi suihkaista jotain ohutta öljyä topleverin liukupintoihin."

"Kaikki toimii niin hienosti kuin Berettalta sopii odottaakin. Ainoa ongelma koeammunnan aikana oli tuo topleverin takertelu ajoittain."

"Kaiken kaikkiaan ase oli miellyttävä, laadukkaan tuntuinen ja helppo ampua."

Muutoksia aseiden ja patruunoiden maahantuonnissa

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat VALMISTAJAT

Asemaahantuojat Normark Suomi Oy ja Oy HW-Company Ltd ovat ilmoittaneet merkittävistä muutoksista edustuksissa. Useat tunnetut brändit siirtyvät loka-kuuhun mennessä Normarkilta HW-Companylle.

Siirrettävät brändit ovat J. P. Sauer & Sohn GmbH, Saksa (perustettu 1751), Remington Arms Company, USA (1816), Marlin Firearms Company, USA (1870), Barnes Bullets LLC, USA (1932), Freyr & Devik AS, Norja, German Precision Optics GmbH & Co. KG, Saksa (2015).

Voidaan sanoa "ainakin nämä", koska Remingtonin brändin alle kuuluu monia alabrändejä. Remington on tällä hetkellä konkurssitilassa (Chapter 11). Yhdysvaltain Chapter 11 ei ole samanlainen kuin Suomen konkurssi, vaan se on eräänlainen velkojilta suojautumisen tila.

Normark Suomi Oy

NORMARK ON VUONNA 1992 perustettu maahantuonti-, tukkukauppa- ja markkinointiyritys. Se aloitti Korpilahdelta ja toimii nykyisin Jyväskylässä. Finderin mukaan sen liikevaihto oli noin 20 miljoonaa euroa ja henkilökuntaa noin 34. Tunnettuja brändejä ovat Rapala, 13 Fishing, Humminbird, Gamo, Whisper, Tracker, Minn Kota, Bushnell, Plano...

Normark on osa Rapala VMC Oyj-konsernia, jonka osakkeet noteerataan Helsingin Nasdaq-pörssissä. Pääkonttorit sijaitsevat Helsingissä ja Brysselissä. Toimintajohtaja ja johtoryhmän puheenjohtaja on **Nicolas Warchalowski**. Myyntikonttoreita on 40 maassa.

Kerrotuista merkeistä luopuminen oli konsernijohdon eettinen ja logistinen päätös. Aseiden ja patruunoiden siirtely maasta toiseen vaatii paperisotaa. "Lupaa vaativista tuotteista" Normarkin emokonserni halusi päästä eroon.

Oy HW-Company Ltd

YRITYS ON PERUSTETTU vuonna 1989 Kokkolaan. Se on samoin maahantuonti-,

Lapuan lyijyttömien patruunoiden brändinimi on Naturalis (vasemmanpuoleiset), Sakon vastaavasti Powerhead Blade.

tukkukauppa- ja markkinointiyritys, jolla on myös vaatekauppaa. Toimitusjohtajana toimii **Kai Helisten**. Hallituksen puheenjohtaja on **Esko Erkkilä**. Finderin vanhentuneen tiedon mukaan liikevaihto oli 4 miljoonaa euroa ja työvoimaa 15 henkeä. HW nimi tarkoittaa "Hard Work". HW-Company toimii Kokkolassa ja Vantaalla.

Ase- ja metsästysaloilla HW-Companyn päämiehiä ovat muun muassa Antonio Zoli, Hämmerli, Walther, Clever, Fiocchi, Tunet, Birchwood Casey, Promatic, Aku...

Nyt siis HW-Companyn asepaletti laajenee merkittävästi.

Uusi metsästysasetus

TÄMÄ EI OLE ENÄÄ uutinen, koska asetus tuli voimaan jo 1.3.2020. Mutta kerrotaan nyt, koska metsästyskausi on juuri alkamassa.

Kuten tiedetään, EU haluaa kieltää lyijyn käytön sekä luoti- että haulipatruunoissa.

Tätä ennakoiden Suomi rukkasi metsästysasetusta huomioimaan lyijyttömät patruunat. Näitähän valmistavat jo lähes kaikki merkittävät patruunavalmistajat. Lapualla brändin nimenä on Naturalis, Sakolla Powerhead Blade.

Lisäksi suomalainen valmistaja Tarvas tekee luotinsa messingistä.

Sekä kupari että messinki ovat lyijyä kevyempiä materiaaleja. C.I.P. on määrittänyt patruunalle kokonaismitat (COL = Cartridge Overall Length).

Kun luodin upottaminen syvälle hylsyyn ei ole hyvä idea, joudutaan toimimaan kevyemmällä luodeilla.

Siksi metsästysasetusta on rukattu. Kun toimitaan lyijyttömällä luodeilla, sallitaan 2-luokassa 2,9 g luotipaino ja E100m > 800 joulea, 3-luokassa 5,1 g/1700 J ja 4-luokassa 7,5 g/1900 J. Näillä patruunoilla saa suorittaa myös ampumakoheet.

Uusi metsästysasetus 64/2020 löytyy Finlexistä: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2020/20200064>

Kutsu Suomen Ampumaurheiluliiton kokoukseen 28.11.2020

Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) kokous pidetään lauantaina 28. marraskuuta 2020 klo 11.30 Vantaalla Sokos Hotel Vantaassa (Hertaksentie 2, 01300 Vantaa). Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 11.00.

SAL:N JÄSENYHDISTYS on oikeutettu lähettämään kokoukseen yhden äänivaltaisen edustajan sekä enintään yhden lisäedustajan. Lisäedustajalla on kokouksessa vain puheoikeus. Edustajalla tulee olla jäsenyhdistyksen antama valtakirja ja hänen tulee olla edustamansa paikallisyhdistyksen jäsen. Kukin liittokokousedustaja saa edustaa yhtä jäsenyhdistystä.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi liittohallituksen esityksen liiton sääntöjen muuttamisesta. Kokouskutsu ja esityslista liitteineen lähetetään seuroille postitse 29.10.2020.

Ampumaurheilun 1-tason valmentajakurssi järjestettiin Kuortaneella 11.-13. syyskuuta. Kurssilla oli neljätoista ampumavalmentajiksi opiskelevaa – kuusi kuusi kiväärissä, neljä trapissa, kolme practicalissa ja yksi pistoolissa. Kiväärissä olivat mukana Sami Airo (K-UAS), Taru Niemelä (K-UAS), Henri Haapasaari (PAS), Pasi Heikkilä (Hahlo), Kimmo Rytönen (KAMS) ja Marjo Yli-Kiikka (IMAS). Trapista mukana olivat Juha Paananen (SSG), Christian Roslund (SSG), Timo Takala (SSG) ja Mopsi Veromaa (SSG). Practicalia edustivat Mika Heino (SSG), Eero Hölli (SSG) ja Ahti Muhonen (SSG). Pistoolista osallistui Anni Kelhä (RSA).

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Ampumaurheiluliitto tapasi syyskuun alussa yritysten johtoa Kokkovooren ampumaradalla. Puheenjohtaja Vesa Nissinen (oik.) ja toiminnanjohtaja Anne Lantee edustivat Ampumaurheiluliittoa, ja paikalla olivat myös muun muassa Raimo Helasmäki (Nammo Lapua, vas.), Manu Salmi (Nokian Raskaat Renkaat) ja Kari Kuparinen (Sako).

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRRAT
 Puh. 03-4755371
 Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2020 viides
 Urheiluampuja ilmestyy 18.12.

Lue lisää uutisia:
www.ampumaurheiluliitto.fi

Kisakallion ilma-aseiden
 EM-kisasivut:
www.ech2021.fi/

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN PERAZZI 12 CAL HAULIKKO Hyväkunt. Perazzi Mirage haulikko kohtuuhintaan Ilmoittaja: Jukka Vahtola, jukka.vahtola@gmail.com, 0505260074 Ilmoitus jätetty: 08.09.2020

MYYDÄÄN HÄMMERLI 480 SAKOP54 Sako paksupiipainen pienoiskivääri diopterit siisti. Hämmmerli paineilmapistooli kiinteä säiliö 40-50 laukausta. Happipullo 12l 200bar leima 13.10.2023 walther toppoint punapistetähtäin käyttämätön, pienoiskivääri. taululaite. Sako 180e pistooli 100e pullo 120e punapiste 20e. Ilmoittaja: kari ruodemäki, kruodemaki@gmail.com, 0405290024 Ilmoitus jätetty: 23.08.2020

MYYDÄÄN PARDINI 22 LR PIENOISPISTOOLI Ase on siisti ja hyväkuntoinen, kahva oikeakätinen S-kokoinen (Morini) Ilmoittaja: Markku Hemmilä, piksu-hari@pp.inet.fi, 0400552744 Ilmoitus jätetty: 18.08.2020

MYYDÄÄN ANSCHUTZ MATCH 64, CAL 22 Vähän ammuttu, vuonna-93 viimeksi, sen jälkeen ollut öljyttynä lämpimässä, vapaasti värähtelevä piippu, diopteri, olkahihna, kantopussi, alulaukku, n.700 patruunaa, 580€. Ilmoittaja: Hannu Rönkä, hannu.ronka@outlook.com, 0405518520. Ilmoitus jätetty: 16.07.2020

MYYDÄÄN ANSHUTZ 1903 PIENOISKIVÄÄRI. Aseessa on diopteritähtäimet. Ase on hyvä kuntoinen ja käyntinen. Hinta 800 eur. Ilmoittaja: Markku Oinonen, markku.j.oinonen@pp.inet.fi, 0505237009. Ilmoitus jätetty: 16.06.2020

MYYDÄÄN PARDINI SP PIENOISPISTOOLI * Ammuttu alle 10000 lks. * Oikeakätinen muokkaamaton M-koon kahva * Kunto erinomainen HP: 900€. Ilmoittaja: Ville Rajala-Rahko, ville.rajalarahko@gmail.com, 0503347658. Ilmoitus jätetty: 27.05.2020

MYYDÄÄN STEYR LP10E ILMAPISTOOLI. Myydään Steyr LP10E ilmapistooli. * Ammuttu alle 5000 lks. * Kaksi säiliötä, leimat 2/2012 * Oikeakätinen L-koon kahva * Kunto erinomainen * Mukaan myös pumppu HP: 1400€. Ilmoittaja: Ville Rajala-Rahko, ville.rajalarahko@gmail.com, 0503347658. Ilmoitus jätetty: 27.05.2020

OSTETAAN TARKKUUS ILMAKIVÄÄRI 4,5MM Ostossa paineilmatoinen tarkkuus ilmakivääri Walther, Feinwerkbau tai Anschutz. Tarjoa edullista kuvi- en kera. Ilmoittaja: Risto Väyrynen, risto.vayrynen@pp1inet.fi, 044 0584694 Ilmoitus jätetty: 09.09.2020

OSTETAAN PARDINI CAL .32 Hakusessa Pardinin valmistama .32 isopistooli. Kaikki tarjoukset toivottuja, vasenkätinen kahva plussaa, mutta ei pakollinen. Ilmoittaja: Konsta Kivi, konsta.kivi2@gmail.com, 0456509728. Ilmoitus jätetty: 04.08.2020

OSTETAAN TARKKUUSPISTOOLI PARDINI Ostan Pardini .22 pienoispistoolin. Hinta max. 400,- Tarvikelaukuineen ja lippaineen. Ilmoittaja: Ossi Reini, ossi.t.reini@gmail.com, 040 7146563. Ilmoitus jätetty: 7.4.2020

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoitus pohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

ONNITTELUT

85 VUOTTA

Kari Vepsäläinen ESF 4.12.

75 VUOTTA

Christer Backman TSA 2.10.

Raimo Nikkanen HVA 6.10.

Kalevi Lavonen TSA 1.11.

Jaakko Maavuori ESF 17.11.

Olavi Adamsson HVA 20.11.

70 VUOTTA

Matti Vellamo PSPA 16.9.

Peter Didrichsen ESF 27.9.

Sakari Leminen HVA 2.10.

Pirkka Palomäki SäSA 14.10.

Mauno Sirviö TSA 31.10.

Markku Tilli HVA 1.11.

Hannu Kotilainen TSA 13.11.

Yrjö Rossi ESF 15.12.

60 VUOTTA

Teuvo Toivonen HVA 15.9.

Harri Aarnio SäSA 29.9.

Roy Peterson TSA 4.11.

Anne Ilvesoksa NorA 13.11.

Kim Henriksson ESF 1.12.

50 VUOTTA

Markku Laine SäSA 16.9.

Ilkka Marttila HVA 13.10.

Kimmo Silvonen SäSA 15.10.

Sami Haanpää HVA 18.10.

Esa Renko SäSA 22.10.

Pasi Koota ESF 1.11.

Tero Huttunen HVA 10.11.

Vesa Nurmi HVA 10.11.

Jarno Mylläri SäSA 2.12.

Marko Tuominen SäSA 2.12.

Marko Ollikainen SäSA 13.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"SUOMELLA ON TÄHÄN mennessä saavutettuna kaksi olympiapaikkaa Tokion olympialaisiin, jotka siirrettiin koronaviruspandemian takia ensi vuoteen. 'Tapasin muutama viikko sitten Japanin puolustusministerin. Hän vakuutti, että kilpailut (olympialaiset) pidetään ensi vuonna. Luotamme tähän', Antti Kaikkonen hymyili." * [Sivu 12](#)

"Tämä on tosi kivaa ja rentoa', hattulainen 14-vuotias **Ninna Rasmusson** sanoo. Puusepänkadun sisäradalle kokoontuneet Hämeenlinnan Ampumaseuran jäsenet **Tommi Jalasvirta**, **Anu Viherä**, Nina Rasmusson ja Jyrki Aaltonen ovat samaa mieltä. 'Ammunta on rauhallinen laji, jossa jokainen keskittyy omaan suoritukseensa', Jalasvirta sanoo. Myös porukan yhteisöllisyys saa kiitosta. 'Täällä kaikki auttavat toisiaan ja jokainen voi olla oma itsensä.'"
Hämeenlinnan Kaupunkiutiset 11.8.

Urheiluampuja 2020

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2020	24.8.	31.8.	24.9.
5/2020	13.11.	20.11.	16.12.

Friman finländsk mästare

Gevärsskyttarna tävlade om FM-medaljerna i början av augusti i Kouvola. ESF:s **Cristian Friman** åkte hem därifrån med ett guld.

På herrarnas 3x40 skott segrade Cristian Friman efter en jämn och bra final. Friman var med i toppen hela tiden och kunde säkra segern på slutet.

I samma tävling var KSF:s **Sebastian Långström** tredje. Mellan Friman och Långström var **Juho Kurki**. Fyra i finalen var Raseborgs Skyttars **Joni Stenström**. Grundserien höll en god nivå, Långström var då också tredje bäst med resultatet 1173 poäng. Stenström var femte med 1161 poäng och Friman sjunde med 1159 poäng. Etta i grundserien var Kurki med 1178 poäng.

På liggande var Friman fjärde med 619,2 poäng. Stenström femte efter att han skjutit 616,2 poäng. Segern gick här till **Riku Koskela** som sköt 622,3 poäng, **Juha Rutonen** var andra med 621,1 och **Antti Puhakka** tredje med 620,1 poäng.

Damerna inledde på liggande, där kom KSF:s **Jenna Kuisma** in på en tredje plats. Kuisma sköt 614,2 poäng i blåsiga förhållanden. segraren **Mira Mäkelä** hade 617 poäng och **Emmi Hyrkäs** på andra platsen sköt 616,3 poäng.

På 3x40 skott kom **Henna Viljanen** in på en fjärde plats efter en mycket jämn final som hon dessutom ledde efter 40 av 45 skott. Kuisma kom nu in på en sjunde plats. **Viivi Kemppi** segrade, **Marianne Palo** var andra och in på tredje plats kom Emmi Hyrkäs.

I grundserien sköt Kuisma det tredje bästa resultatet, 1151 poäng. Viljanen kom med till final som sista dam, alltså åttonde med 1135 poäng.

FM silver för Hämmäläinen

PÅ SKEET FM som ordnades i Hyvinge i början av augusti bärgade SSG-skyttarna hem en hel del medaljer.

Heidi Hämmäläinen kom in på en andra plats i damernas skeet efter en bra final. Hämmäläinen sköt 110 träffar i grundserien och med det var hon tredje.

Finalen gick alltså sedan bättre där fick hon se sig segrad av endast **Marjut Heino**. Förutom Hämmäläinen silver knep klubbkamraten **Jenna Kössi** brons. Kössi kom med som sista dam till finalen med 98 träffar. Finalen fick hon sedan bra flyt på och det slutade med ett brons.

På herrsidan var SSG:s **Timo Laitinen** tredje. Laitinen sköt en bra grundserie

Cristian Friman har också fått stiga upp på högsta prispallen denna sommar, bilden från 300

LASSI PALO

50 meters FM.

Heidi Hämäläinen kom in på en tredje plats i superfinalen i Hollola förutom att hon också knipit ett FM-silver

med 122 träffar, det var han andra med. I finalen fortsatte Laitinen stabilt, men segraren **Tommi Takanen** och tvåan **Eetu Kallioinen** mycket bra så trots endast tre bommar på 50 skott fick Laitinen nöja sig med brons. Laitinens klubbkamrat **Oskari Kössi** var fjärde i samma tävling. 🚩

Hyvärinen tredje på FM

RÖRLIGT MÅLS FM ordnades i Ingå av Raseborgs Skyttar. Hemmaskytten **Niklas Hyvärinen** knep där ett brons.

Tredje platsen knep Hyvärinen på normalloppet när han sköt 586 poäng. Segrade gjorde **Heikki Lähdekorpi**

med 590 poäng, silvret knep man med 589 poäng. RS lyckades i samma tävlingar ta ett lagsilver och ett lagbrons också.

Henrik Holmberg tog dessutom en fjärde plats.

SFS mästerskapen avgjordes på rörligt mål

Enda SFS mästerskapstävlingarna som ordnades denna sommar var mästerskapen på rörligt mål. Dessa tävlingar sköts i Ingå, en del mästerskapsrekord sköts det också.

RESULTAT SFSM RÖRLIGT MÅL, INGÅ

50 METER NORMALLOPP:

Damer: 1) Oona Tenhunen BSPA 525.

Herrar: 1) Niklas Hyvärinen RS 582, 2) Henrik Holmberg RS 571, 3) Roni Tenhunen BSPA 566, 4) Daniel Torsell SSG 560, 5) Timo Ristimäki SSG 552, 6) Juhana Niku-Paavola SSG 531.

D50: 1) Tiina Aalto 342 SFSMrek.

H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 362, 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 361, 3) Kristian Torsell SSG 316.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 384 SFSMrek., 2) Tom Sved SSG 344, 3) Bertel Holmström RS 310.

A70: 1) Jouko Mutka RS 350, 2) Erkki Mäkinie-mi BSPA 303, 3) Anders Holmberg RS 294, 4) Tryggve Henriksson RS 288, 5) Ralf Lindholm ÅSSF 263, 6) Lars-Erik Backman SSG 249.

Lag:

H: 1) SSG 1643.

H50: 1) SSG 1021, 2) RS 948.

50 METER BLANDLOPP:

Damer: 1) Oona Tenhunen BSPA 351 SFSMrek.

Herrar: 1) Roni Tenhunen BSPA 383, 2) Niklas Hyvärinen RS 382, 3) Henrik Holmberg RS 379, 4) Daniel Torsell SSG 375, 5) Timo Ristimäki SSG 363.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 330.

H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 364, 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 349, 3) Juhana Niku-Paavola SSG 346, 4) Kristian Torsell SSG 293.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 374, 2) Tom Sved SSG 344, 3) Bertel Holmström RS 315.

A70: 1) Jouko Mutka RS 361 SFSMrek., 2) An-

ders Holmberg RS 302, 3) Tryggve Henriksson RS 284, 4) Ralf Lindholm ÅSSF 244.

Lag:

H: 1) BSPA 1108, 2) SSG 1084, 3) RS 1045.

H50: 1) SSG 986, 2) RS 978.

100 METER ÄLG, ENKELSKOTT:

Damer: 1) Oona Tenhunen BSPA 344.

Herrar: 1) Niklas Hyvärinen RS 370, 2) Roni Tenhunen BSPA 368, 3) Henrik Holmberg RS 364, 4) Timo Ristimäki SSG 359, 5) Daniel Torsell SSG 349.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 286.

H50: 1) Juhana Niku-Paavola SSG 359, 2) Jan Malmberg ÅSSF 345, 3) Juha-Pekka Tissarinen SSG 335, 4) Jukka Nironen SSG 286, 5) Kristian Torsell SSG 284.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 371, 2) Tom Sved SSG 345, 3) Bertel Holmström RS 309, 4) Seppo Teränen BSPA 194.

A70: 1) Jouko Mutka RS 315, 2) Erkki Mäkinie-mi BSPA 281, 3) Lars-Erik Backman SSG 267, 4) Anders Holmberg RS 224, 5) Ralf Lindholm ÅSSF 212.

Lag:

H: 1) BSPA 544, 2) SSG 538.

H50: 1) SSG 479, 2) RS 417.

100 METER ÄLG, DUBBELSKOTT:

Herrar: 1) Roni Tenhunen BSPA 363, 2) Niklas Hyvärinen RS 361, 3) Oona Tenhunen BSPA 347, 4) Timo Ristimäki SSG 346, 5) Henrik Holmberg RS 333, 6) Daniel Torsell SSG 308.

H50: 1) Juhana Niku-Paavola SSG 349, 2) Jan Malmberg ÅSSF 333, 3) Juha-Pekka Tissarinen SSG 308, 4) Kristian Torsell SSG 237.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 350, 2) Tom Sved SSG 297, 3) Bertel Holmström RS 296.

A70: 1) Jouko Mutka RS 303, 2) Ralf Lindholm ÅSSF 186.

Lag:

H: 1) BSPA 535, 2) SSG 516, 3) RS 502.

H50: 1) SSG 417.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on liikkuvan maalin ampuja Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat). Haastatteluhetkellä elettiin jännittäviä aikoja, sillä perheen ensimmäinen lapsi ei ollut vielä syntynyt. Laskettu aika oli ollut viisi päivää aiemmin.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miten tuleva isyys, koronavuosi ja ampu-maurheilu ovat sopineet yhteen? Jaa-a... Kaikenlaista järkeiltävää tässä on ollut, jotta saa kaiken sumplittua fiksusti.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Matkustusvuorokaudet ovat olleet poikkeuksellisesti lähes nollassa. Kommenttisi? Siinä mielessä on ollut oikein mukavaa! Olen ehtinyt olla kotona ja työmaalla.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Miten ja kuinka paljon olet voinut tai ehtinyt harjoitella? Harjoittelin kesän aikana noin kerran viikossa.

4 NELJÄS NALLITUS:

Miltä tuntuu olla jatkossa kotona ehkä enemmän kuin koskaan? Mietityttää, mistä ne tunnit kaikkeen "revitään". Ajat muuttuvat, joten kaikki sumplitaan jotenkin.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Miltä uskot isyyden pienen lapsen kanssa tuntuvan? Varmasti mukavaa ja vaihtelua siihen, mitä aiemmin on ollut.

6 KUUKESÄ KUJEILEVA:

Miltä kauden muutamat kilpailut ovat tuntuneet? Oli mukava fiilis, kun pääsi lopulta kilpailemaan.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia urheilullisia tavoitteita sinulla on juuri nyt? Se selviää sitten, kun tulee varmistus ensi vuoden helmi-maaliskuun Kisakallion EM-kilpailuista.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Miltä kilpailukalenterin "tyhjiö" on tuntunut? On ollut aikaa kaikkeen muuhun. Illat eivät ole yhtä täysiä.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia ajatuksia vuodella siirtynyt arvokisavuosi herättää? Se on taas ajankäytön järkeilyä perheen, lapsen ja arvokisojen kanssa. Toukokuu voi olla kiireistä aikaa! Puolikuntoisena en kuitenkaan kisoihin lähde.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi olla tämän vuoden napakymppi? Varmasti se, että meille syntyy terve muksu!

LASSI PALO

Yli puoli vuosisataa ampumaurheilun parissa

Teksti & kuva LASSI PALO

Lahden Ampumaseuran **Tapio Jurvanen** on viihtynyt ampumaurheilun parissa jo 55 vuoden ajan.

Harrastus alkoi Helsingin Puhelinyhdistyksen Kaarlenkadun ullakolla olleella 25m sisäämpumaradalla syksyllä 1965.

Sen jälkeen monet asiat ovat tulleet tutuiksi:

– Viime vuosien aikana hommani ovat liittyneet vahvasti erilaisiin tulospalveluasioihin, rata-asioihin, ampumakoulun toimin-

toihin, LAS:n kiväärijaoston vetämiseen ja erilaisten kilpailujen johtamiseen, hän kertoo. Oheinen kuva on otettu 300m kiväärilajien SM-kilpailujen yhteydessä elokuun lopussa.

Joulukuussa 79 vuotta täyttävä Jurvanen asuu nykyään Hollolassa.

– Palkatun työurani päätin Päijät-Hämeen Puhelinyhdistyksessä myymällä erilaisia puhelinjärjestelmiä pääasiassa yrityksille.

OLEN OLLUT AMPUMAUURHEILUN PARISSA, koska siinä kohtaa paljon mielenkiintoisia haasteita.

AMPUMAUURHEILUSSA MINUA KIEHTOO lajien vaativuus.

LAHDEN AMPUMASEURA ON vuonna 1919 perustettu, menestynyt seurue.

OLEN NAUTTINUT ERITYISESTI harrastuksen parissa hyviksi ystäviksi tulneiden kavereiden tapaamisista.

AMPUMAUURHEILU ON OLLUT MINULLE toiseksi pitkäaikaisin harrastus, laskettelu on pitkäaikaisin.

MINUT PITÄÄ SEURATOIMINNASSA MUKANA monipuoliset haasteet erilaisiin tehtäviin.

AMPUMAUURHEILUSSA PARASTA ON se, että onnistumiset näkyvät usein nopeasti.

VIETÄN RADALLA aikaa vaimon mielestä liian paljon.

VIIHdyn RADALLA SIKSI, ETTÄ siellä on aina hyviä haasteita.

PYSYN TÄSSÄ TOIMINNASSA MUKANA koska toiminnan ja laitteiden kehittäminen on palkitsevaa.

LAS ON MINULLE tärkeä yhteisö.

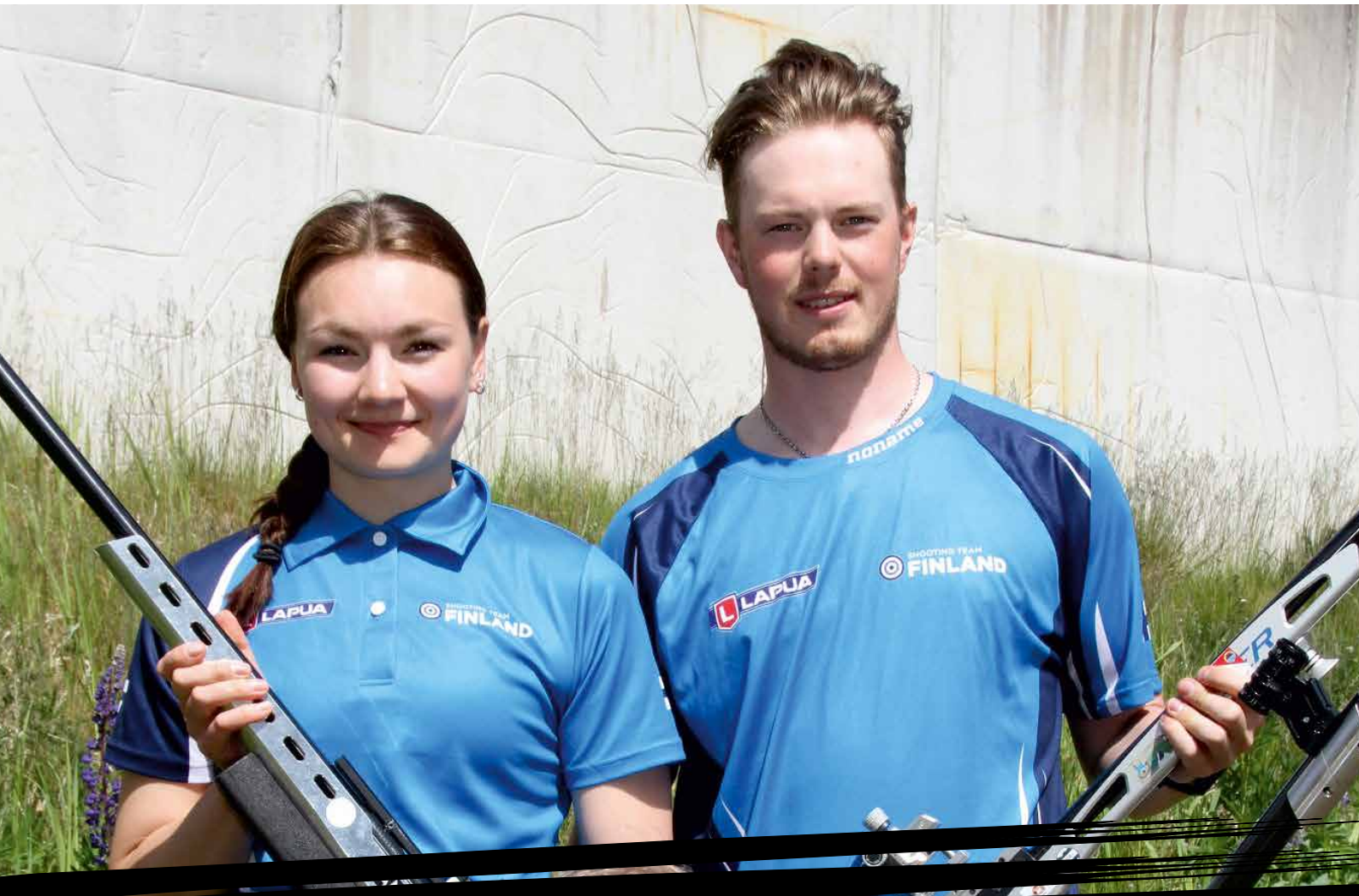
KUN AMPUMAUURHEILU KYLLÄSTYTÄÄ, vetäydyn taustalle.

HALUAN VIELÄ KOKEA AMPUMAUURHEILUSSA sen, kun uudet elektroniset taululaitteet tuovat sovellusmahdollisuuksia harjoitusten ja kilpailujen suhteen.

Tapio Jurvanen

- ✗ **SYNTYNYT:** 1941
- ✗ **KOTIPAIKKA:** Hollola
- ✗ **SEURA:** Lahden Ampumaseura (LAS)
- ✗ **AMMATTI:** puhelinteknikko
- ✗ **PERHE:** vaimo ja aikuinen tytär
- ✗ **PARHAAT SAAVUTUKSET:** pienoiskiväärillä 591p (vanhaan tauluun), pari aluemestaruutta
- ✗ **TÄRKEIMMÄT TEHTÄVÄT AMPUMAUURHEILUSSA:** LAS:n kiväärijaoston puheenjohtajuus useita vuosia ja LAS:n edustus liittovaltuuston jäsenenä
- ✗ **HARRASTUKSET:** laskettelu, ampumaurheilu ja musiikki

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
VIRALLINEN ASUTOIMITTAJA

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUJEN
VAHVA TOTEUTTAJA

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988